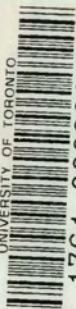


UNIVERSITY OF TORONTO



3 1761 00099816 1

Tantras. Kālivilāsa
Kālivilāsa

BL
1135
T49
1917

TANTRIK TEXTS

EDITED BY ARTHUR AVALON

VOL. VI



KÂLÎVILÂSA TANTRA

EDITED BY

PÂRVATI CHARANA TARKATÎRTHA.

LUZAC & CO.
46, GREAT RUSSELL STREET,
LONDON.

TANTRIK TEXTS

TANTRIK TEXTS

- VOL. I. TANTRÂBHIDHÂNA with VÎJANIGHANTU
and MUDRÂNIGHANTU.
- VOL. II. SHATCHAKRANIRÛPANA of Pûrnânanda
Svâmî, with Commentary of Kâlîcharana and notes by
Shangkara. PÂDUKÂPANCHAKA, with Commen-
tary of Kâlîcharana. With these are notes from the Tika
of Vishvanâtha on the Second Patala of Kaivalya Kalikâ
Tantra.
- VOL. III. PRAPANCHASÂRA TANTRA.
- VOL. IV. KULACHÛDÂMA MI TANTRA.
- VOL. V. KULÂRVAVA TANTRA.
- VOL. VI. KÂLÎVILÂSA TANTRA.
- VOL. VII. TANTRARÂJA TANTRA. (*In the press*).
-

WORKS ON TANTRA BY ARTHUR AVALON

- TANTRA OF THE GREAT LIBERATION (MAHÂ-
NIRVÂNA TANTRA). A Translation from the Sans-
krit, with Introduction and Commentary.
- PRINCIPLES OF TANTRA (TANTRA-TATTVA)
Vols. I and II.
- WAVE OF BLISS (ÂNANDALAHARÎ).
- GREATNESS OF SHIVA (MAHIMNÂ-STAVA).
- THE SIX CENTRES AND THE SERPENT FORCE
(SHATCHAKRANIRÛPANA). (*In the press*).
- OCEAN OF KULA TANTRA (KULÂRVAVA
TANTRA). (*In preparation*).
-

BY ARTHUR AND ELLEN AVALON

- HYMNS TO THE GODDESS (from the Tantra and other
Shâstra and Stotra of Shangkarâcharyya).

TANTRIK TEXTS

EDITED BY
ARTHUR AVALON

VOL. VI

KÂLÎVILÂSA TANTRA

EDITED BY
PÂRVATÎ CHARANA TARKATÎRTHA.

LUZAC & CO.
46, GREAT RUSSELL STREET,
LONDON.

1917



BL
1135
T49
1917

PRINTED BY S. C. CHOWDHURY.
MAHAMAYA YANTRA,
CALCUTTA.



922668

INTRODUCTION.

The importance of this previously unpublished Tantra consists in the fact that it belongs to what some call the "prohibited" class: that is, those, who do not accept its present authority, allege it to belong to, and to have been operative in, another and not in the present Kalpa. Those, who do not accept this point of view, might probably say that this assignment of Tantra to a previous Kalpa is a device whereby respect is shown to a particular Shâstra without acceptance of its controlling authority. In other words that where a Tantra of the present Kalpa and a Tantra of another Kalpa are at variance, such variance represents different schools of practice in the present Kalpa. In either view the Tantra is of interest particularly as it deals with the vexed subject of the existence or non-existence of Pashubhâva in the Kaliyuga and the ritual use of wine and so forth which it condemns.

The Mahâsiddhasârasvata Tantra says "Kâlivilâsa and such other Tantras are operative in Ashvavrânta in the Kâlakalpa." The present Kalpa is known as the Svetavarâha Kalpa. According to the former Tantra it has therefore no validity for the present Kalpa. Why then, it may be asked, has Mahâdeva promulgated in the present Kalpa a Tantra suited to another? The reply which is given in the Mahâvishvasâra Tantra is that "All such Tantras belonging to other Kalpas as have been related are intended for the confusion of unbelievers (*Pâshandâs*) and are in fact ineffectual in the present Kalpa."

Mahâdeva in the Kulârnava says "Lest by knowing Kulâdharma, the effect of which is visible, all men should get liberated¹, I have in some places even spoken ill of Kulâchâra": that is dicta applicable to other *Varsâs*, *Dvîpas* and *Kalpas* are extant for delusion only. Let us then see what the differences are which may be said to indicate two schools of Tântrik practice one favouring and the other condemning the ritual use of wine and so forth (*Panchatattva*).

It is common ground that the *Panchatattva* in their primary (*Mukhya*) form are not for those who belong to *Pashubhâva*.

1. The *Devatâs* are interested in the maintenance of creation. And so *Pâtanjali* says that *Ahankâra* and *Devatâ* are inimical to the *Yogi*.

According to some there is no Divya or Vira Bhâva in this Kali age in which there is Pashubhâva only. The Mahânirvâza and Rudrayâmala (26th Patâla) are sometimes relied on for this¹. The Prâzatoshizi cites a passage purporting to come from the Mahânirvâza :

Divya-vîra-mayo bhâva/ kalau nâsti kadâchana

Kevalâng pashu-bhâvena mantrâ siddhir bhavennirvâm

"In the Kali Age there is no Divya or Vira bhâva. It is only by the Pashubhâva that men can attain Mantra Siddhi.

But the translation of the text of the former Tantra which has been published by me says (Ch. I, v. 54) that Pashubhâva and Divyabhâva are forbidden (Pashu-bhâva divyabhâvau svayam eva nivâritau) and in the Rudrayâmala the statement is said not to be traced; the 53rd Patâla of which however says that "if Pashus deluded by Shâstra (Shâstramohitâh)² desire liberation they should adopt Vira bhâva and practise Yoga." The Jnâna Tantra quoted in the Bzhat-tantrasâra however does say that in the Kaliyuga there is no Bhâva superior to that of Pashubhâva; that the drinking of wine is for the Satyayuga; and worship with Panchatattva is not for the Kaliyuga.

(Pashubhâva-paro bhâvo nâsti nâsti kalermatah). Similarly the present Tantra (Kâlivilâsa) in Chapter VI says that Divya bhâva is for the Satya and Tretâ Yugas; Vira bhâva for the Tretâ and Dvâparayugas; and Pashubhâva for the Kaliyuga. In the last therefore there is to be no drinking of wine. V. 24 says that Divya and Vira Bhâva prescribe Panchatattva with flesh, fish, Mudrâ and Parastrî and V. 25 says that wine should not be taken in Kaliyuga. The object then of this Tantra is to establish for the Kaliyuga Pashubhâva and its rules which prohibit wine-drinking. It states the Arjuna, Bhîma, Yudhishtîra, Rukmizî, Draupadî, Droza attained Siddhi by Pashubhâva. On the other hand there are those who deny that there is any Pashubhâva in the Kali age. Thus the Kulârava says that in this Yuga Devatâs of all Âchâras should be worshipped in Vira bhâva; whether Shiva, Shâkta, Vaisnava, Saura or Gâmapatya or followers of the Baudha, Pâshupata or Sângkhyâ Darshanas.

1. See the Râhasyapûjâpaddhati; a work based on the teaching of Pandit Jagannâth Tarkalankâra. Edited by his son Jânendranâtha Tânarâtra where the subject now dealt with is treated of.

2. That is only those deluded by Shâstra take to the Pashubhâva.

Similarly it is disputed whether a Brâhmaza should take wine. The Kâlikulârznava with scientific precision describes wine as a *mala* of material substance. Alcohol is in fact the product of a disruptive disintegrating process and is for this reason said by those who are against its use to be productive of harm. Kâlikulârznava says "A Brâhmaza, Kshatriya or Vaishya should not drink wine." The Vârâhî Tantra says that a Brâhmaza should not follow the Panchatattva ritual. These and the like passages are sought to be explained by the statement that these and the like prohibitory dicta apply to the case of Anabhis/zikta Brâhmanas. Thus when Niruttara Tantra says "Brâhmaza will drink wine but not the twice-born"; by Brâhmaza it is said, is meant not the ordinary Brâhmaza (twice-born) but the Abhis/zikta Brâhmaza. The Brâhmaza who drinks wine without Abhis/zeka is, it says, a great sinner. The passage in Shrikrama namely *vâmakâmo brâhmano hi madyam mângsam na bhaks/zayet* is interpreted as meaning that the Vâmi Brâhmaza should not take wine or flesh for sense-gratification only which is the teaching of the Kaula Tantra or that the Anabhis/zikta should not do so which is also common doctrine.

Again when Mahâdeva in the Utpatti Tantra says "In the Kaliyuga in every house men will lose their strength by drinking wine" this is said to refer to persons devoid of Âchâra and to mere useless drinking (*Vrithâpâna*). The Mahis/zamardinî Tantra says "A Vîra is a Siddhamantrin, Drinking of wine does not make a Vîra" (*Siddhamantrî bhaved vîro na vîro madyapânata/z*). This is admitted. But it is denied that wine is thereby excluded, for the passage goes on to say a Vîra is one who is Abhis/zikta. When the Nigamatanttrasâra says "In Gaura and other countries Siddhi can be obtained through Pashubhâva," the statement is said not to be applicable to the Kaliyuga. How, it is asked, can the man lead the life of a Shâstric Pashu in this age. Thus a good Pashu should not live under the rule of a Mlechchha. Therefore it is said that Pashus cannot now get Siddhi in their Bhâva and should follow that of the Vîra. Therefore Târârahasya says "There is no Pashu in Kali (*Na pashushcha kalau kvachit*). Again a passage has been cited from the *Mundamâlâ* Tantra to prove that the Panchatattvas are not proper for house-holders; as also the Vâmakeshvara Tantra which recommending Bhâng is said to prohibit Sâdhanâ with wine and Maithuna with woman in the Kali Yuga. This is denied; the reference to Bhâng being taken to indicate the necessity of its use before the Panchatattva. As regards house-holders it is sufficient that they are Abhis/zikta in which case they belong to Vîrabhâva.

Again the question is raised whether the worship with substitutes is effectual such as cocoanut water.

Tantrasâra says that where it is necessary to offer wine a Brâhmaza should offer molasses or honey in a copper vessel. Yoginî Tantra says ginger with molasses. Ordinarily the Divya Sâdhaka follows the inner (Âbhyantariya) Panchatattva by Dhyâna; the Vîra the primary (Mukhya) Panchatattva in their literal sense; and the substitutes are for Pashubhâva. But Kâlikâ Tantra denies the use of substitutes in this age saying that milk, butter and honey were in use in the three first ages: but in the present age men should worship with wine. This would follow from the view that there is no Pashubhâva. This however is the point in issue and the opponents would deny that the Kali age is productive of the true Vîra.

The author of the Rahasyapûjâpaddhati says of the doctrine in the Jnâna Tantra that he "will drive it out of Bhâratavarsâ send it to a different Dvîpa and finally place it in a different Kalpa." Mahisâmaradinî Tantra, he says, in the first place states "in Kaliyuga in Bhâratavarsâ worship with Panchatattva is the best." This, it is said, shows that the doctrine in Jnâna Tantra and the prohibitory dicta in Târâ-pradîpa and Meru Tantra do not apply to Bhâratavarsâ or the Kaliyuga. Kamâkhyâ Tantra next says "In this Jambudvîpa in the Kali age a Brâhmaza will never be a Pashu." He then pursues his argument at some length and with much vigour.

I need not follow him as I intend here very shortly to indicate contending views on the question of the Panchatattva rites. I refer of course only to the Vâmâchâra followers of the Shâkta Tantras. Adherents of other Schools will have none of them. Thus Lakshmidhara Commentor of the Ânandalahari and follower of the Samayâchâra School which recognises only the so-called Shubhâgamas says that the mind is soiled by even the remembrance of such men; and that the Panchatattva rites in their literal form are followed only by Shûdras of an inferior kind. It is sufficient to state these various views in order that the importance of the Tantra here published may be understood. For it is not otherwise of interest or value. It represents in short the adherents of the Pashubhâva and its Âchâra at least in the view of those who rely on its present authority. Its prohibition however against the use of wine, meat and so forth is to be generally recommended; since abstinence spells absence of abuse and acquirement of merit

whether the Tantra be of "another Kalpa" or not. The "delusion" which it is likely to produce in this respect need not be harmful. Indeed it might with advantage and consistency have gone in several matters further seeing that it purports to recommend the Pashubhâva.

The following is a short summary of this Tantra.

In the first Paçala the Devî asks what Tantra is suited to all Jambudvîpa in this age; or according to one Ms "in the Kali age." The Devî's question is answered by Sadyojâta one of the five aspects of Shiva. Who commences by saying that the Tantra is so called because it saves from the Sangsâra. Shûdras are then forbidden to use the Prazava or Svâhâ. They may use Namañ or Hring and the like. Shûdras are declared disqualified from performing Homa, worshipping the Shâligrâma Shilâ and intercourse with a Brâhmanî. The reason which Shiva gives is that otherwise all castes will become twice born. The second Paçala in which the speaker is Shiva in Aghora aspect gives a description of the Mantras which Shûdras may use. Shûdras in doing Japa should substitute Kârcha and Mâyâ Vijas for Svâhâ (V. 20). V. 24 however says that in the Satyayuga a Mantra with Prazava and Svâhâ was appropriate for a Shûdra. In the third chapter the speaker is the Tatpuruṣa Shiva. He says that a Shûdra worshipping the Vidyâ approved in the Kâlivilya Tantra attains the state of a Vaishya. He is not however Adhikârî for the Prazava. He may use the fourteenth vowel (au) in place of the Prazava. The Shûdra who accidentally hear a Mantra from the mouth of his Guru which contains Svâhâ and Prazava is reborn a pig though the Guru himself incurs no sin. The speaker in the latter part of this chapter is Shrîdeva Who gives His direction as to what should be done in the event of the Guru dying after communication of the the Mantra but before completing his instructions. The fourth Chapter in which the speaker is Îshâna Shiva says that the four castes including Shûdras and those below them should follow Pashvâchâra in the Kaliyuga. Divya-bhâva and Vîrabhâva are not for the Kaliyuga nor is Purasñ-chârâza for man is a slave to hunger, and sleep and for this rite fasting and long devotions are necessary. Meat and wine should not be taken.

A man should mentally recite his Mantra whether he be (bodily) pure or not, whether walking or at rest wherever he may be. The Mantra for worshipping Shiva is in the case of the twice-born "Om Shivâya namañ" and for the Shûdra

“Shivâya namaḥ.” The Shiva Mantra should first be learnt from the Guru. Then on learning from him the Shakti Mantra man becomes Shiva-Shakti-maya. Without the grace of the Guru nothing can be attained. Without worshipping him no other worship should be done, for he is Brahm, Viṣṇu and all other Devatâs. The abovementioned statement as to the Bhâvas is repeated in the next Chapter in which Shiva as Umeshâ affirms that Siddhi is to be attained by Pashubhâva. In this Chapter a hundred names of Kâlî are given. The Stotra of a 1000 names is not for the Kaliyuga. By recitation a 100000 times of the hundred names of Kâlî man attains Siddhi by Pashubhâva. The Devi next asks about the Trailokyamohana Kavacha of 22 letters. Sadyojâta replies and gives the Kavacha. It should not be given to the disciple of another, to one who is fallen, to a calumniator, to one who is not a devotee (Bhakta) of Hari nor to one who is a devotee of Shiva. If Kâlî is worshipped without this Kavacha then the fruit of Pûjâ and Tapas is stolen by Bhairava.

Chapter VI after mentioning the time for initiation says that Divyabhâva is for the Satya and Tretâ Yugas, Virâbhâva for Tretâ and Dvâpâra Yugas. The Panchatattva are for both the above Bhâvas. But Pashubhâva is the only Bhâva for the Kali Yuga. Chapter VI also says (V. 12) “as is Divya so is Vîra there is no distinction between the two:” and in these Bhâvas no Dosha is incurred by taking the Panchatattva. The Chapter ends with a verse which says the saying (Vachana) “Having drunk and drunk again, having fallen to the ground rising and drinking again man is liberated” is appropriate to the Satya age alone; or according to a passage quoted in the Rahasyapûyâpaddhatî from Satya to the middle of Treta which possibly refers to a similar Verse in Chapter X post. If by this statement this Tantra understands the quoted line to refer to the drinking of material wine then inferiority is displayed. The full verse which is given in the Kulârnavâ with the context in which it appears, as also common sense shows, that the passage refers to yoga “drinking.” Possibly this Tantra may refer to this particular yoga. The meaning is not clear.

Chapter VII says that in the Kaliyuga Pûjâ should be done in the ordinary way and not on a Yantra. The Īṣṭamantra should be practised in Vaisṇava Āchâra. This Chapter states that Sambida may be consumed in the Kali age. This is of four kinds according as its flowers are white, red, yellow and black. The first is for Brâhmanas. The second for Kṣâtriyas and so on. Even this should be taken sparingly. Worship on Shivalinga

is prescribed for Shûdra. This Chapter says that the divulging of secret worship destroys Siddhi. What was the necessity of referring to the subject seeing that Pashubhâva is enjoined is not clear. The Chapter quotes the well known saying "Inwardly Shâkta etc.

Chapters VIII and IX deal with Prâñâyâma and Sangketa (that is Devatâ) respectively. There is no Homa in the Kali age. Shivapûjâ grant fruit. Shiva, Durgâ and *Krishna* are all one and the same.

Chapter X gives a hundred names of Bhuvaneshvari which should be repeated placing one's Shaktî if initiated on the left. The Sâdhaka has his mouth full of Pân. It repeats the prohibition that wine should not be drunk in the Kaliyuga. This Chapter and the next refer to Maithuna. Wine and Maithuna with Parastrî are not to be taken and done. For Siddhi is prevented thereby. Chapters X and XI however seem to allow of connection with an initiated Parastrî subject to the condition that there is no Vindupâta. The prohibition against drinking in the Kaliyuga is repeated. Chapter XI also gives a hundred names of Mahâtripurâsundarî and the next two Chapters the hundred names of Târâ and Bhairavî respectively. Chapter XIV which is very short treats of the mode of worship in the Kaliyuga. Meditation should be done on Kulakundalinî. Patala XV deals with Vashikarana and it is curious to note therein a Mantra in a language which is a mixture of Assamese and Eastern Bengali as spoken about Chittagong. Chapters XVI and XVII give a hundred names of Bagalâ and Mâtanggî respectively. Chapters XVIII—XXII treat of the Dhyâna, Pûjâ and so forth of Kârtikeya, Jayâ, Vijayâ, Gagesha, Mahishâsura, Lakshmi, Sarasvatî and Durgâ. Chapter XIX deals with the worship of the Buffalo: Chapter XX with that of Sarasvatî and Durgâ. Chapter XXI speaks of the Kalikâ Purâna as describing the worship of Mahishamardini and then treats of the Mantra of Mahishamardini; Her weapons and the like, how they are held and what they signify. VV. 26-29 give a Dhyâna of Mahishamardini. Her vehicles (Vâhana) are Shiva Who is the Mahâdeva Preta, *Vishnu* the lion, and Brahmâ the red lotus. When there is accession of desire (Kâmakâle) She is shown as being on the Shiva-corpse (Shiva preta). Chapter XXII speaks of Her attendants. In this Chapter there are some Mantras given in a reversed form. Thus for Om Durge Durge the Mantras is given as Rgedu rgedu Om. Chapters XXIII and XXIV which deal with the birth of *Krishna* from Kâlî state that *Krishna* was

born as the son of Devî who was Gaurî (fair complexioned) and turned black when excited by passion. VV 19-27 give a Dhyâna of Kâlikâ. In Chapter XXIV Devî tells *Krishna* that by drinking the nectar from Her breasts He though *Nirguna* has become *Saguna*. She says "Oh Son I am *Vindurûpâ* and then *Sagunâ*. I am *Âdyâ* the supreme *Devatâ* of all *Devas*. The Chapter then proceeds to an account of some *Vijas*. Chapters XXV-XXIX deal with *Vijas* and their Dhyâna at morning, midday, evening viz. *Kânavîja* (Kling Ch. XXV) *Mâyâvîja* (Hring) and *Ramâvîja* or *Lakshmîvîja* (Shring in Ch. XXVI) *Kûrchhavîja* (Hâng in Ch. XXVIII) and *Angkusha Vîja* (Krong in Ch. XXVIII). V. 21 of Ch. XXVII says that Yantra should not be used in Kali age. In this Chapter XXVIII *Kâlî* says to *Krishna* Her son "after this day of *Brahmâ* You will become the beloved of *Râdhâ* Who will be born of My body." It says that *Brahmâ*, *Vishnu* *Rudra*, *Îshvara* and *Sadâshiva* are five kinds of Light and *Krishna* is the Lord above them all. It then speaks of *Râdhâ* and of *Krishna*'s union with Her. Chapters XXIX and XXX deal with the mode of writing certain *Vijas*. Chapter XXX also treats of the time for doing *Bodhana* of *Durgâ* and Chapter XXX of the Dhyânas of *Vijas*. Chapters XXXI-XXXIV deal with *Stotra*, *Kavacha*, and the letters; repeating the prohibition of worship on Yantras in the *Kaliyuga*. Chapter XXXIII says that Yantra is so called because it gives knowledge of the *Komas* of *Vijas* (i.e. place where *Vijas* are to be put) and therefore fully saves the people. Chapter XXXIV gives four hymns which came out of the mouths of *Shiva*. The last Chapter (XXXV) of the Tantra gives a conversation between *Kâlî* and *Krishna* before the latter went to *Goloka*. There are five *Nandas*, five *Krishnas*, five *Râdhâs* and so forth in the third or present *Kalpa*. The *Vijas* are given which *Shiva* recites by His four mouths. This Chapter also states that *Purashchârana*, *Homa*, *Abhisheka* and *Tarpana* are prohibited in the *Kaliyuga*.

In the preparation of this Text three manuscript have been consulted—one belonging to the Asiatic Society of Bengal; the second to the Calcutta Sanskrit College, and the third to the collection of the Hon'ble *Mahârâja* *Sir Prodyat Kumar Tagore* to all of whom my thanks are due.

SREINAGAR.

1st November 1916

ARTHUR AVALON.

सूचीपत्रम् ।

विषयाः	पृष्ठे	पङ्क्तौ
श्री कालो विलासतन्त्रस्य जम्बुद्वीपे शूद्रादिमर्त्यजाति		
सम्मतता कथनं	१	४
तन्त्र शब्द योगार्थं कथनं	१	८
शूद्रादेर्मन्त्र विशेषे ऽनधिकारिता कथनं	१	१२
स्वाहाप्रणव घटित मन्त्रस्थले शूद्रादेः किंरूपो मन्त्रोयाह्यः ...	२	३
गुरु पूजाया अवश्यकर्त्तव्यता कथनं	२	१३
क्षण मन्त्रे शिवमन्त्रे च शूद्रादेरधिकारिता कथनं	२	२३
कालिकाया मन्त्र विशेषे शूद्रादेरधिकारिता कथनं	३	३
कालिकाया मन्त्रविशेषे साधकविशेषस्य सिद्धिलाभ कथनं	४	१०
कालिकाया मन्त्रविशेषे स्वाहास्थाने कूर्चादि दत्त्वा पाठे		
शूद्रादेर्विशेषफल कथनं	५	१८
स्वाहाप्रणव-घटित-कवचादिषु शूद्रादेः कर्त्तव्यता विचारः ...	७	५
दैवात् स्वाहादि घटित मन्त्र ग्रहणे शूद्रादेः कर्त्तव्यता विचारः	७	१३
स्वाहादि घटित मन्त्रदाने गुरोरनिष्टकथनं	८	११
सर्व्वपामेव कलौ पशुभावेनोपासना विधानं	८	४
कलौ पुरथरणादेरकर्त्तव्यता कथनं तदनुकल्प शिव-पूजा-		
विधानञ्च	८	१४
शिवलिङ्ग पूजन विधिः	८	१८
शिव मन्त्र ग्रहणानन्तरं शक्तिमन्त्र ग्रहण विधिः	१०	१
गुरोः प्रसन्नतायाः फल कथनं	१०	८
कलिकालसम्मत कालिकायाः शतनाम स्तोत्रं	११	१
” ” त्रैलोक्य मोहन कवचं	१३	१
दीक्षाकाल निर्णयः	१५	४
भावत्रय कथनं तस्य च मत्स्य त्रेतादि काल निर्णयः	१५	२०
मनकादेर्भाव विशेषे सिद्धि कथनं	१६	५

विषयः	पृष्ठे	पङ्क्तौ
पशुभावस्यप्रशंसावादः पञ्चतत्त्वकथनम्	१६	१८
कलौ मद्यपाननिषेधप्रमाणं	१७	१
कलौ सखिदापानप्रमाणं	१८	१
साखिदाभेद कथनं	१८	२
शूद्राणां मद्यानुकल्प कथनं	१८	८
कलौ यन्त्रे पूजन निषेधः	१८	१८
शाक्तानां बहिराचारनियमः	१८	१
प्राणायाम लक्षणं	२०	१
गुरुभक्ति प्रशंसा	२१	१
सङ्केतभेद कथनं	२१	२
श्रीभुवनेश्वरी शतनाम स्तोत्रं	२२	१
श्रीत्रिपुरसुन्दरी शतनाम स्तोत्रं	२५	७
परस्त्री सम्भोगस्य निषेध कथनं	२६	१८
श्रीतारा शतनाम स्तोत्रं	२७	३
श्रीभैरवी शतनाम स्तोत्रं	२८	३
कलौ पूजा प्रकारः	३१	१
वशीकरण मन्त्रः	३३	६
वशीकरण विधानं	३३	१०
वशीकरणस्य अपभाषा मन्त्रः	३४	८
श्रीबगला शतनाम स्तोत्रं	३५	४
श्रीमातङ्गी शतनाम स्तोत्रं	३७	४
श्रीकार्तिकेय ध्यानं	३८	१४
” ” मन्त्रः	३८	१८
जयाया ध्यानं	३८	२४
जयापूजानियमः	४०	१
जयामन्त्रः	४०	६
विजया ध्यानं	४०	७
” मन्त्रः	४०	१३
” पूजा विधिः	४०	१५
मयूर ध्यानं	४०	१८

विषयाः	पृष्ठे	पङ्क्तौ
मयूर मन्त्रः	४०	२३
मूषिक ध्यानं	४१	४
मूषिक मन्त्रः	४१	८
मूषिक पूजा प्रकारः	४१	१२
सिंह ध्यानं	४१	१६
सिंह मन्त्रः	४१	२१
सिंह पूजा प्रकारः	४१	२३
महिष ध्यानं	४२	२
महिष मन्त्रः	४२	७
” पूजा प्रकारः	४२	८
वामे जयाया दक्षिणे च विजयाया स्थितिनिरूपणं	४२	१३
वामे कार्तिकेयस्य दक्षिणे च गणेशस्य स्थितिनिरूपणं	४२	१४
गणेश ध्यानं	४२	१५
गणेश मन्त्रः	४२	१७
दुर्गाया दक्षिणेलक्ष्म्याः स्थितिप्रमाणं	४३	४
लक्ष्मी ध्यानं	४३	४
लक्ष्मी मन्त्रः	४३	११
सरस्वती ध्यानं	४३	१७
सरस्वती मन्त्रः	४३	२१
शिवपूजा विधानं	४४	३
ब्रह्म ध्यानं	४४	५
ब्रह्मपूजा मन्त्रः	४४	८
साबित्री मन्त्रः	४४	१४
साबित्री ध्यानं	४४	१४
श्रीश्रीदुर्गा मन्त्रः	४५	६
” मन्वान्तरं	४५	१४
महिष मर्द्दिन्याः कास्मिन् हस्ते किमस्ति तन्निरूपणं	४७	१२
महिषमर्द्दिन्या ध्यानं	४८	१
दुर्गाया विपरीत मन्त्रः	५१	१२
” ” मन्वान्तरं	५१	२०

८	०८	...	शुनन् श्रुवाधादेः पञ्चविधतया रक्ष्य कथन
८८	८८	...	शुनन्देः पञ्चविधत्वकथन
३३	८८	...	शुक्रयास्व शालोकप्रामि कथन
८	८८	...	शुक्रयास्व यस्मिन्निस्त्रिपुत्रकपवरात्मः
५	८८	...	शुक्रयास्व सिरेलुशाब्देत्वे कामवृत्तनामः
३	८८	...	शालक प्रशांसाकथन
३	८८	...	सिवलुनाम-शाला रक्ष्यकथन
३	८५	...	शनिमाटि स्त्रिः
१	८५	...	मन्वाणो शोपाटिदोषशान्तिविधान
११	८३	...	वोजानां कोणविधान कथन
७	८३	...	कलु सारविनयन्ते पूजानिधयः
५	८३	...	यन्त्रविशेष पूजाफल
२	८३	...	यन्त्र लक्षण
१०	८०	...	विद्यायाः कालमुदे विभिन्नरूपेण चिन्ताख्यायका
७	७७	...	वोजानां खानमुदे कथन
७	७५	...	शुद्धशुद्धावाधानाटि कथन
२१	७३	...	कामवृत्तजाटिदिलिखनक्रम कथन
२५	७१	...	शुक्रयास्वोक्त मिश्रितस्त्रिः
८१	७१	...	शुक्रयास्व राधा-प्राप्ती परिचये च अभिजातः
८	७१	...	शुक्रयास्व राधा-नाम-विषये कालिकायाः प्रतिश्रुतिः
१५	५८	...	वोजानां खानस्य कालविशेषस्य च निरूपण
२	५८	...	कामाटिदोष कथन
८१	५८	...	कालिकायाः कामविहनया रक्ष्य कथन
१	५७	...	कालिकान्ते शुक्रया प्रश्नः
१	५७	...	शुक्रयासाला कालिकाया सन शुक्रयास्व कथाप्रकरण
८१	५५	...	शुक्रयासाम्पुः कालिकायाख्या
२३	५४	...	शुक्रयास्व कालीपुत्रस्य प्रमाण
५	५२	...	" " "
२५	५१	...	" " "
२२	५१	...	दश्याया विपरीत मन्वान्तर
पञ्च	पञ्च	...	विषयाः

१ "शिवान् कालं" इत्यत्र 'कालिकालं' इति पाठान्तरम् । कालान् कालं इति च कालिनं पुनः क
 २ पाठः, पयः न न साधः ।
 ३ 'सर्व्वं पृ' इत्यत्र 'गटक' इति पाठान्तरम् ।
 ४ 'यद्योक्तं' इत्यत्र 'यदोक्तं' इति पाठान्तरम् 'अथ' इति पाठान्तरम् ।
 ५ 'कथयामि' इत्यत्र 'निगमामि' इति पाठान्तरम् ।
 ६ 'वाङ्मयः' इत्यत्र 'पतितः' इति पाठान्तरम् ।
 ७ 'देवाचारानाम्' इत्यत्र 'देवाचारानाम्' इति पाठान्तरम् ।

साधु वृद्धं सुरारामं धन्यामि प्रणवब्रह्मम् ।
 यद्योक्तं 'सर्व्वं नन्दे'षु श्रुयिना कथयामि' तं ॥ ३ ॥
 नन्द्यात्तिलं पतितं धीरं नन्द इत्यभिधायत् ।
 किं कलौ चञ्चलापाङ्क्तिं चतुर्विंशतं श्रुणु ॥ ४ ॥
 चतुर्विंशतं श्रुत्वा तं सिद्धिप्रदोपकम् ।
 न श्रुत्वा शक्यते मन्त्रः स्वाहाप्रणवसंयुतः ॥ ५ ॥
 प्रणवोच्चारणमात्रेण शक्यते श्रुत्वा ।
 शक्यान्वितानामनात् श्रुत्वा वाङ्मयः ॥ ६ ॥

श्रीसद्योजित उवाच ।

देवदेव महादेव संसारारण्यवनारक ।
 पृच्छाम्युक्तं महाभाग कथया कथया प्रभो ॥ १ ॥
 शिवान् कालं महाभाग जख्वाङ्घ्रिं च भारते ।
 सर्व्वेषां मन्त्रान् नन्दं कथया वद मां प्रति ॥ २ ॥

श्रीदेव्यावाच ।

श्री नमः कालिकान् ।

अथ प्रथमः पटलः ।

श्रीकालीवलिमन्त्रम् ।

एकवर्णा भविष्यन्ति सर्वे वर्णा द्विजातयः ॥ ७ ॥
 किं तस्य जपपूजायां पतितस्य वरानने ।
 गन्धिनीमहीनावर्णां मिलित्वा योगिनी ततः ॥ ८ ॥
 जम्बा सिद्धीश्वरः शूद्रो निश्चयं भवति प्रिये ।
 यद्दत्तं गुरुणा मन्त्रं नम इत्यक्षरद्वयम् ॥ ९ ॥
 तदेव परमं मन्त्रं तदेव परमं धनम् ।
 चतुर्वर्गमयं तच्च कोटिषोडशसंयुतम् ॥ १० ॥
 कोटिषोडश जम्बा च यत्फलं सम्प्रदद्यते ।
 तत्फलं समवाप्नोति गुरुभक्त्या कल्पी प्रिये ॥ ११ ॥
 नम इत्यक्षरं मन्त्रं गन्धिनी योगिनीद्वयम् ।
 मदर्थं नम इत्यस्य ज्ञात्वा ध्यात्वा जपेद् यदि ॥ १२ ॥
 तदा सिद्धिमवाप्नोति गुरो भक्तिर्भवेत् यदि ।
 गुरुपूजां विना देविं स्वष्ट-पूजां करोति यः ॥ १३ ॥
 मन्त्रस्य तस्य तेजांसि हरते भैरवः स्वयम् ।
 न शूद्रे शस्यते मन्त्रः स्वाहाप्रणवसंयुतः ॥ १४ ॥
 यो लोकस्तस्य संसर्गी, हाडिडपः स्यान्न संगयः ।

श्रीदेव्युवाच ।

पृच्छाम्येकं महाभाग योगीन्द्रपरमेश्वर ॥ १५ ॥
 मन्त्रं कथय देवेश कृपया मे टयानिधे ।
 "नमः" इत्यक्षरैर्हीनमन्यमन्त्रं वद प्रभो ॥ १६ ॥
 श्रीवामदेव उवाच ।
 मन्त्रकोटिर्महाविद्या उपविद्यास्तथैव च ।
 श्रीकृष्णस्य कोटिमन्त्रे कोटिमन्त्रे शिवस्य च ॥ १७ ॥

- १ "वर्णां" इत्यत्र "वर्ण" इति पाठान्तरम् ।
 २ "मिलित्वा" इत्यत्र "मिश्रित्वा" इति पाठान्तरम् ।
 ३ "जम्बाच" इत्यत्र "जपसाव" इति पाठान्तरम् ।
 ४ "स्वष्ट" इत्यत्र "इष्ट" इति पाठान्तरम् ।
 ५ "मन्त्रस्य तस्य" इत्यात् "तस्य मन्त्रस्य" इति पाठान्तरम् ।
 ६ "हीन"मितात् "राडिड्र"मिति पाठान्तरम् ।
 ७ "अन्यमन्त्र"मितात् च "तस्य मन्त्र"मिति पाठान्तरम् ।

शूद्राणामधिकारोऽस्ति स्वाहाप्रणववर्जिते ।
द्वौ हावित्यक्षरीं विद्यां शृणु शूद्रस्य सम्प्रताम् ॥ १८ ॥
चतुर्दशस्वरं वर्णं चन्द्रविन्दुसमन्वितम् ।
कामत्रयं कूर्चद्वयं मायावीजं ततः परम् ॥ १९ ॥
दक्षिणे कालिके चोक्ता काममन्त्रं समुद्धरेत् ।
कूर्चद्वयं द्वयं मायां सर्वविद्योत्तमां प्रिये ॥ २० ॥
वङ्गजायास्थले मायां दत्त्वा शूद्रो जपेद् यदि ।
जपात् सिद्धीश्वरो भूत्वा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २१ ॥

इति १ श्रीकालीविलासतन्त्रे प्रथमः पटलः समाप्तः ।

१ ऊहाप्रणवतन्त्रे इति अधिकः पाठः कश्चित् पुस्तके अस्ति ।

अथ द्वितीयः पटलः ।

श्री अघोर उवाच ।

मन्वान्तरं प्रवक्ष्यामि शृणु शूद्रस्य सम्मतम् ।
अम्बिकां वङ्गसंस्थां च रतिविन्दुसमन्विताम् ॥ १ ॥
प्रजपेत् यदि शूद्रोऽपि कन्दर्पीपासितां शुभाम् ।
चतुर्वर्गमयो भूत्वा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २ ॥
कामत्रयं वङ्गसंस्थं रतिविन्दुसमन्वितम् ।
त्र्यक्षरी च महाविद्या ब्रह्मोपेन्द्रादिपूजिता ॥ ३ ॥
चतुर्वर्गप्रदा नित्या शूद्रेषु सम्मता प्रिये ।
प्रतिष्ठोपाक्षगमीलं बुद्धिवीजद्वयं ततः ॥ ४ ॥
विन्दुर्कचन्द्रसंयुक्तं केशवेन सदार्चितम् ।
शूद्रेषु साधितं मन्त्रं चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥ ५ ॥
कामैकञ्च समुद्धृत्य दक्षिणे कालिके ततः ।
पुनः कामं समुद्धृत्य नाम्ना चाष्टाक्षरीशुभा ॥ ६ ॥
चतुर्वर्गमयीविद्या धारणान्मोक्षदा मता ।
अष्टाक्षरी महाविद्या पूजिता सत्यभामया ॥ ७ ॥
पूर्वबीजं ततः कूर्चं मायाबीजं ततः परम् ।
दक्षिणे कालिके चोक्त्वा पूर्वबीजानि चोद्धरेत् ॥ ८ ॥
दशाक्षरी महाविद्या अश्विनीपूजिता पुरा ।
लज्जैकं कामकूर्चञ्च दक्षिणे कालिके ततः ॥ ९ ॥
पुनर्लज्जाञ्च कामास्थं क्रोधान्ते द्वादशाक्षरी ।
महाविद्या समाख्याता भैरवीपासिता सदा ॥ १० ॥
कामैकं कालिके चेति कामं लज्जा ततः परम् ।
कालिके च तथा मायां कालिके पुनरुद्धरेत् ॥ ११ ॥

१ एतत् "प्रतिष्ठ"त्यादि श्लोकादारभ्य "लज्जया पठिता लक्ष्मीः" इत्यन्तः पाठः कश्चित् पुरुके नास्ति ।

मायां कूर्चं कालिके च क्रोधान्तञ्च समुद्धरेत् ।
 जनविंशाक्षरी विद्या चतुर्वर्गफलप्रदा ॥ १२ ॥
 लक्ष्मीबीजेन पूटितं मायाबीजं समुद्धरेत् ।
 त्र्यक्षरी च समाख्याता कुवेरवित्तदायिनी ॥ १३ ॥
 लज्जया पुटिता लक्ष्मीः विद्वेषा त्र्यक्षरी शुभा ।
 लक्ष्मीबीजेन पुटितं कालिके च ततः परम् ॥ १४ ॥
 पञ्चाक्षरी महाविद्या बलरामेण पूजिता ।
 वामलोचन मासीनं बुद्धग्रनीन्दुसमन्वितम् ॥ १५ ॥
 बिन्दुयुक्तं महाविद्या एकाक्षरी प्रकीर्त्तिता ।
 बुद्धिबीजं वल्लिसंस्थं रतिविन्दुसमन्वितम् ॥ १६ ॥
 एकाक्षरी प्रिये चान्या कथिता भुवि दुर्लभा ।
 पृथ्वीबीजेषु चासीना चक्रिरतिसमन्विता ॥ १७ ॥
 विन्दुयुक्ता प्रिये चान्या कथिता भवसुन्दरि ।
 रतिविन्दुसंयुक्तं त्र्यक्षरं परिकीर्त्तितम् ॥ १८ ॥
 कामबीजत्रयं चादौ कूर्चबीजद्वयं ततः ।
 ततो मायाद्वयञ्चोक्ता कामबीजद्वयं ततः ॥ १९ ॥
 ततः कूर्चद्वयं चोक्ता कामद्वयं ततः परम् ।
 स्वाहास्थाने कूर्चमायां दत्त्वाशूद्रे जपेत् यदि ॥ २० ॥
 सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा परंब्रह्माधिगच्छति ।
 पुनरेकं त्रयं कामं कूर्चं एकं च लज्जिका ॥ २१ ॥
 एवं प्रणवमुद्धृत्य कामत्रयं तथोद्धरेत् ।
 कूर्चं द्वयं ततो मायां प्रणवं वल्लिवल्बभा ॥ २२ ॥
 मतान्तरमिदं प्रोक्तं षोडशात् ब्रह्मदुर्लभा ।
 प्रशस्ता शूद्रवर्णेषु स्वाहा प्रणववर्जिता ॥ २३ ॥

- १ “बुद्धाग्रनीन्दु” इत्यत्र “बुद्धाग्रनीन्दु” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
 २ “पृथ्वी” इत्यादि “त्र्यक्षरं परिकीर्त्तितम्” इत्यन्तः श्लोकः क्वचित् पुस्तके नास्ति ।
 ३ “कामबीजद्वयं ततः” इत्यत्र “कामद्वयं तथोद्धरेत्” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।

श्रीकालीविलाम तन्त्रम् ।

मत्यादिकचतुर्युगे प्रशस्ता शूद्रजातिषु ।
 परात्परतरा विद्या स्वाहाप्रणवसंयुता ॥ २४ ॥
 ब्राह्मणे क्षत्रिये वैश्ये प्रशस्ता सुरदुर्लभे ।
 ध्यानञ्च पूर्ववद्देवि ऋषिऋन्दश्च पूर्ववत् ।
 कोटिषोडशमन्त्राश्च प्रशस्ताः शूद्रजातिषु ॥ २५ ॥

इति १ श्रीकालीविलामतन्त्रे द्वितीयः पटलः समाप्तः ।

१ ऊर्ध्वासुतन्त्रे इत्यधिकः पाठः क्वचित् पुस्तके दृश्यते ।

अथ तृतीयः पटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

पृच्छाम्येकं महाभाग योगीन्द्र भक्तवत्सल ।
यत्र यत्र विनिर्द्दिष्टं कवचं मङ्गलप्रदम् ॥ १ ॥
स्वाहाप्रणवमंयुक्तं कवचं देवविग्रहम् ।
शूद्रस्य वचने देव' अधिकारोऽस्ति नास्ति वा ॥ २ ॥
तन्मे कथय देवेश नमस्ते भक्तवत्सल ।

श्रीतत्पुरुष उवाच ।

विद्यामुपास्य देवेशि कालीविलाससम्प्रताम् ॥ ३ ॥
शूद्रोऽपि वैश्यभावत्वं याति निश्चयमीरितम् ।
कवचेनाधिकारोऽस्ति^१ वाचने वरवर्णिनि ॥ ४ ॥
अथवा प्रणवस्थानं चतुर्दशस्वरं प्रिये ।
तदा तु सहसा ज्ञात्वा गुरुमन्यं समाश्रयेत्^२ ॥ ५ ॥
हटात् यदि महामन्त्रं^३ स्वाहाप्रणवमंयुतम् ।
मन्त्रं गुरुमुखात् श्रुत्वा शूद्रः शूकरयोनिषु ॥ ६ ॥
ज्जायते नात्र सन्देहो गुरोर्दाषो न जायते ।

श्रीदेव्युवाच ।

दत्त्वा मन्त्रं तथा विद्यां गुरुर्दशान्तरं गतः ॥ ७ ॥
शिष्यैः गुरुमुखात् श्रुत्वा मन्त्रो विद्या च विस्मृता ।
किं कर्त्तव्यं तदा देव तेन शिषेण साम्प्रतम् ॥ ८ ॥

श्रीदेव उवाच^४ ।

श्रुत्वा चान्यगुरोर्व्यक्तात् तान्त्रिकस्य सुरार्चितं ।

- १ “गृद्रस्य वचने देव” इत्यत्र “गृद्रस्योच्चारणे देव” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
- २ “कवचे चाधिकारोऽस्ति” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
- ३ “तदा तु” इत्यादि श्लोकाद् क्वचित् पुस्तके नास्ति ।
- ४ “महामन्त्रं” इत्यत्र—“महागन्त्रं” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
- ५ “श्रीदेव उवाच” इत्यत्र “तत्पुरुष उवाच” इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।

४ "परव च" इत्यादि, "सती भवन्" इति, "गतिपरव च" इत्यादि, "सती भवन्" इति
 कश्चित् पुस्तके पाठः ।
 ५ कश्चित् पुस्तके पाठः ।

इति २ श्रीकालीविनायकस्तोत्रं समाप्तः ।
 एवं निरयमाप्सोति मम हंलामाववाप्सोति ॥ १४ ॥
 यस्मिं सुदं वतो विपः स्वाहापामाववसंयुतम् ।
 जपतिविरयमाप्सोति निरयं वचनं मम ॥ १५ ॥
 शंभुं नमस्ते देवशिवा न जमस्य कदाचन ।
 दूरदृष्टवशाद्दूरं स्वाहापामाववसंयुतम् ॥ १६ ॥
 नरकश्च भवत्येव निरयं वचनं मम ।
 किं नस्य जपपूजायां भवत्येवमपि ॥ १७ ॥
 स एव गानवाङ्माला विष्टयां जायते कसिम् ।
 स कश्चात् मन्त्रदेवानां भूला याति परत च ॥ १८ ॥
 यदि न क्रियते चैव शंभु मक्तिविरयन् ।
 पूज्यविरया यथा भूला शंभु मक्तिविरयो भवते ॥ १९ ॥

श्रीकालीविनायकस्तोत्रम् ।

शिवमन्त्रं प्रथमतः शक्तिमन्त्रं ततः परम् ।
 श्रुत्वा गुरुमुखाद्भद्रे शिवशक्तिमयो भवेत् ॥ १२ ॥
 कालीविलासतन्त्रोक्ता या या विद्या वरानने ।
 शूद्रेषु चञ्चलापाङ्गि नात्र कार्या विचारणा ॥ १३ ॥
 स्वाहाप्रणवमंयुक्तं न जपेत् शूद्रजातिकः ।
 विशेषञ्च प्रवक्ष्यामि गुरुभक्त्या च सिद्धति ॥ १४ ॥
 विना गुरोः प्रसन्नत्वं किं पुरश्चरकोटिभिः १ ।
 गुरुपूजां विना भद्रे नान्यपूजां समाचरेत् ॥ १५ ॥
 गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।
 गुरुपत्नीषु सा बुद्धिर्यदिस्याद्गुरुरूपिणी ॥ १६ ॥
 तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ।
 किं बहूक्त्या महेशानि प्रभावो गुरुशिष्ययोः ॥ १७ ॥
 भविष्यति न सन्देहो जम्बुद्वीपे प्रजायते १ ।
 जम्बुद्वीपस्य वर्षे च प्रशस्तं तन्त्रमुत्तमम् ॥ १८ ॥
 अन्यशास्त्रमतं कुर्यान्न कदापि वरानने ।
 यदर्थं सर्ववर्णानां कवचं च स्तवस्तथा ॥ १९ ॥
 देवता च ऋषिःच्छन्दो ध्यानञ्च निर्णयस्तथा ।
 अष्टसिद्धिपरिचयं प्रकृतिः प्रत्ययस्तथा ॥ २० ॥
 प्रत्येकं सर्ववर्णानां को न वेद विनिर्णयम् ।
 श्रीमत् कुण्डलिनोविन्दो १ रहस्यमभिनिर्णयम् ॥ २१ ॥
 विना वर्णपरिज्ञानं विफलं पूजनं जपः ।
 इति ते कथितं कालीविलासं परमाद्भुतम् ॥ २२ ॥

इति ५ श्रीकालीविलासतन्त्रे चतुर्थः पटलः समाप्तः ।

- १ "नावकार्याविचारणा" इत्यत्र "ब्राह्मणे ऋषिये तथा" इति पाठान्तरम् ।
- २ "किं पुरश्चरकोटिभिः" इत्यत्र "कोटिपुरश्चरेण किं" इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
- ३ "प्रजायते" इत्यत्र 'च भारते' इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
- ४ श्रीमत् कुण्डलिनो विन्दोरित्यत्र "महाकुण्डलिनो विन्दो" इति पाठान्तरम् ।
- ५ ऊर्ध्वमाय तन्त्रे इत्यधिकः क्वचित् पुस्तके पाठः ।

अथ पञ्चमः पटलः ।

तत्र अष्टोत्तर-शतनाम स्तोत्रम् ।

श्रीदेव्युवाच ।

देव देव मह्यदेव संसारार्णवतारक ।

स्तोत्रं मे कथयेशान कलिकालस्य मन्मतम् ॥ १ ॥

श्रीउभेश उवाच ।

शृणु देवि शुभं तत्त्वं स्तोत्रं मोक्षैकसाधनम् ।

शृणु त्वं शतनामानि पार्श्वेति प्राणवल्गुभे ॥ २ ॥

अस्य श्रीशतनाम-स्तोत्रस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्रीऋग्वेदः

श्रीकालिका देवता श्रीकालीशतनाम पाठे विनियोगः ।

(श्री७) कालिका कालरात्रिश्च कमलाकरुणा कुहुः ।

कौषिकी केतकी कुन्ती केकरा कलिमर्दिनी ॥ ३ ॥

कौमारी कुलजा कृष्णा कृष्णाङ्गी कृष्णपूजिता ।

कृष्णमाता करालास्या कपालधरिणी कला ॥ ४ ॥

काशी कात्यायणी कालो कौतुकी कमलार्चिता ।

कादम्बिनी प्रिया काला केशिनी केशवार्चिता ॥ ५ ॥

कोटराली कुलयेष्ठा कुलदा कुलपण्डिता ।

सदाशिवप्रिया सत्या सदाशिवकृतालया ॥ ६ ॥

अभया वरदा चैव, चासुण्डासुण्डमालिनी ।

खड्गिणी खड्गहस्ता च दन्तुरा भक्तवत्सला ॥ ७ ॥

नागयज्ञोपवीता च जटिनी लोलजिह्विका ।

दिगम्बरा चाट्टहासा स्मैरास्या गजगामिनी ॥ ८ ॥

श्मशानवासिनी सौम्या शिवानी शिववल्गुभा ।

शिवपूज्या शिवाराध्या ब्रह्मपूज्या च वामनी ॥ ९ ॥

१ “केशवार्चिता” इत्यत्र “कालपूजिता” इति पाठान्तरम् ।

२ “मता” इत्यात्र “निता” इति पाठः क्वचित् पुष्पके ।

३ “नागयज्ञोपवीता च” इत्यात्र नागयज्ञोपवीताङ्गी इति क्वचित् पुष्पके पाठः ।

४ “दिगम्बरा” इत्यात्र “दिगम्बरी” इति क्वचित् पुष्पके पाठः ।

कर्मोपाय कल्पिका: पाठ: कविने पुस्तके ।
 "अनः" इत्यत्र "नादः" "नादः" "नादः" इति च पाठः कविने पुस्तके ।
 "कर्मोपाय" इत्यत्र "सुदृढम्" इति पाठः कविने पुस्तके ।

ॐ नमोऽस्तुते ।

अननाम लीले समाप्तम् ।

इति श्रीकालिकाविद्यास-नन्दे पञ्चमपटले अष्टोत्तर-

सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा परं ब्रह्माधिपत्यकृति ॥ २० ॥
 अष्टोत्तरशतं जप्त्वा ननस्कोले पठेद् यद्वि ।
 तिस्रस्य प्रपठेद् यश्च तस्य सिद्धि न ईरतः ।
 दिव्यवीरमयो भावः कर्त्तुं नास्ति कदाचन ॥ १९ ॥
 ललावतुं नमोऽस्तुते प्रथमभावेन सिद्धयति ।
 अनः परनदं नास्ति कालिकायाः कर्त्तुं प्रिये ॥ १८ ॥
 अननामः परं नाम नास्ति नास्ति कर्त्तुं युगे ।
 नदिव सिद्धिमाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ॥ १७ ॥
 परम्य रामवदभूत्वा सहस्राब्दं पठेद् यद्वि ।
 न कर्त्तुं शक्यते देवि सहस्राब्दं परात्परम् ॥ १६ ॥
 यथादेवा ज्ञायन्ती राधा अननाम इतीति नमः ।
 अर्करो व नथा तिन्या चन्द्रसंख्यप्रकाशिनो ॥ १५ ॥
 गान्धारी कृत्स्निकिञ्चिदा व प्रया नजसिन्धो नथा ।
 इडा व पिङ्गला वैव सुषुम्बा प्रालोक्यिणी ॥ १४ ॥
 आशाढ्या ऋषिनिर्दा मोहिनी कृष्णिनी नथा ।
 देवीन्द-नाशिनो देवी देवी देवी देवी देवी देवी देवी ॥ १३ ॥
 स्यान्ना सुदनी सौम्या लसनेकोकनदेव्या ।
 सन्निव्या सन्निव्या उपनिव्यासकृत्पिणी ॥ १२ ॥
 शोनिनी शूलकंक्षा व दंढयशोविनाशिनो ।
 सुन्दराना सुन्दराना सुन्दराना सुन्दराना सुन्दराना ॥ ११ ॥
 सावित्री सावित्री सावित्री सावित्री सावित्री सावित्री ।
 साङ्गो साङ्गो साङ्गो साङ्गो साङ्गो साङ्गो ॥ १० ॥
 तिपुत्रो जगदाली सुवना सुवनाश्वरी ।

श्रीकालिकाविद्यासनामः ।

पठने कथं कथितं पुस्तकं नाम्नि ।

“साधनात्र ध्यायेत्” इति कथितं पुस्तकं पठः ।
“कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं” इति कथितं पुस्तकं पठः ।

इति पञ्चाक्षरी विद्या कालिका जगदीश्वरी ।
पारि स विभव सर्व दारपुत्रपरिच्छेदम् ॥ २८ ॥
कौलं कौलं इत्यत्रिका विद्या सञ्जतः पारि कालिका ।
सर्वज्ञं पारि स काली इन्द्राणी परमेश्वरी ॥ २९ ॥
कौलं कौलं पारि स तिल्य सम्पत्त्या सहितं सदा ।
कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं ॥ ३० ॥

३ “कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं कौलं” ।

कौलं कौलं कौलं स पारि शीघ्रं सञ्जतो विभव नया ॥ २७ ॥
कौलं कौलं सुकाली विद्या सञ्जतः पारि कालिका ।
कौलं कौलं स पारि पटवकं सञ्जङ्गं वृक्षवृक्षमा ॥ २६ ॥
कौलं पारि लिङ्गमूलं ईलं ईलं सर्वसद्वलदयम् ।
कौलं पारि नासिकार्यम् कौलं पारि श्रवणदयम् ॥ २५ ॥
इत्यथा टंजिणा पारि कालिका पारि सस्तकम् ।
ईलं ईलं पारि इन्दुर्यम् कौलं कौलं पादद्वयं नया ॥ २४ ॥
कौलं कौलं देव्याङ्गीर्यगलं पारि तिल्यं यथा नया ।
कौलं कौलं पारि कपालं स कौलं कौलं मुखसमूहलम् ॥ २३ ॥
अथ देवि प्रवक्ष्यामि साधनानाम् धारय ।

श्रीसद्योजान उवाच ।

पठे नो कथ्यते देव विमुञ्चामि तदा तनुम् ॥ २२ ॥
कथया कथ्यतां देव यदाहं नव वक्ष्यामि ।
इति शाल्वरसय कवचं लोकमोहनम् ॥ २१ ॥
पुष्पाख्यं कं महामया योगीन्द्रं भक्तवत्सलम् ।

श्रीदेव्यावाच ।

नव नृलोकमोहनं नाम कवचम् ।

पुष्पमः पठतः ।

कुरुकुला पातु क्ली० क्ली० स्वाधिष्ठानञ्च षड्दलम् ।
 कालीविरोधिनी क्ली० च स्वाधारं सर्वदा मम ॥ ३१ ॥
 क्ली० कारी पातु मे नाभिं विप्रचित्ता महावला ।
 ॐ उग्रा पातु हृत्पद्मं अनिशं मे यथातथा ॥ ३२ ॥
 ॐ उग्रोग्रप्रभादेवी पातु मां कालिका परा ।
 क्ली० वलाका महामाया क्ली० माता कालिका परा ॥ ३३ ॥
 क्ली० मुद्रा हर्षदा नित्या पातु मे ह्यनिशं वपुः ।
 मिता पातु स्तनदन्धं ब्राह्मी नारायणी कटिम् ॥ ३४ ॥
 माहेश्वरी च चासुण्डा कौमारी चापराजिता ।
 ॐ उमा जगतां माता पातु मे विभवं सदा ॥ ३५ ॥
 इति ते कथितं देवि कवचं लोकमोहनम् ।
 गुह्याद् गुह्यतरं गुह्यं सारात्सारं परात्परम् ॥ ३६ ॥
 न देयं परशिष्याय भ्रष्टाय निन्दकाय च ।
 हरिभक्तिविहीनाय शिवभक्ताय चेश्वरि ॥ ३७ ॥
 इदं कवचमज्ञात्वा पूजयेद् यदि कालिकाम् ।
 तस्य पूजाजपफलं सर्वं हरति भैरवः ॥ ३८ ॥
 त्रिसन्ध्यं प्रपठेद् यस्तु स शिवो नात्रसंशयः ।
 चतुर्वर्गमयो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।
 इहलोकं सुखं भुक्त्वा चान्ते मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३९ ॥

इति १ श्रीकालीविलास-तन्त्रे तैलोक्यमोहनं
नाम कवचं समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे १ देवीदेव संवादं
पञ्चमः पटलः समाप्तः ।

अथ षष्ठः पटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

देवदेव महादेव संसारार्णवतारक ।

पृच्छामि एकं महाभाग कृपया कथय प्रभो ॥ १ ॥

पञ्चतत्त्वं मकारस्य युगभेदमते वद ।

दीक्षाकालञ्च देवेश कृपया वद माम्प्रतम् ॥ २ ॥

श्रीदेव उवाच ।

फाल्गुने सितपक्षे या कृष्णाख्या पञ्चमी भवेत् ।

यदि भाग्यवशात् स्वातीशुक्रवारममन्विता ॥ ३ ॥

तत्र या क्रियते दीक्षा कीटिदीक्षाफलं लभेत् ।

श्रवणा ऋक्षसंयुक्ता यदि भाग्यवशाद्भवेत् ॥ ४ ॥

चतुर्दशी शुक्लयुक्ता सा तिथिः सर्वदायिनी ।

बुधवारिण सहिता आर्द्रा ऋक्षसमन्विता ॥ ५ ॥

शुक्ला च नवमी नित्या वरदा श्रीप्रदायिनी^१ ।

यत् प्रोक्तं^२ सर्वतन्त्रेषु अधुना कथयामि ते ॥ ६ ॥

शुक्लास्तानि च कालानि वर्जयेत् सर्वकर्मसु ।

दीक्षोपनयने देवि वाधते न कदाचन ॥ ७ ॥

तद्दोषनाशनं देवि कथयामि शृणु प्रिये ।

ब्रह्मविद्यायाः श्रवणं तद्दोषनाशकारणम् ॥ ८ ॥

श्रीदेव उवाच ।

शृणु भावत्रयं देवि दिव्यवीरपशुक्रमात् ।

दिव्यश्च देववत्प्रायो वीरशोद्धतमानसः ॥ ९ ॥

पशुभावः सदा देवि शुद्धश्च शुचिवत् सदा ।

सत्यत्रेतादिपर्यन्तं दिव्यभावविनिर्णयः ॥ १० ॥

१ "मकारस्य" इत्यात्र "महादेव" इति पाठः क्वचित् पुस्तके ।

२ असितपक्षे, हे कालि इत्यर्थः असितः शनिः पक्षे ग्रह्याः तत्सम्बोधनम् ।
कालिकायाः शनैश्चरदिवतात्वात् ।

३ "श्रीप्रदायिनी" इत्यात्र "शिवदायिनी" इति पाठः क्वचित् पुस्तके ।

४ यज्ञोक्तं इति पाठः एव साधुसन्ध्यामहे वयम् ।

स भावः परमेशानमकारादेश्च सर्वतः^१ ।
 त्रेताहापरपर्यन्तं वीरभाव इतीरितः ॥ ११ ॥
 यथा दिव्यस्तथा वीरो नास्तिभेदः शुचिस्मिर्त ।
 भक्षणान् पञ्चमत्स्यादिः न दोषो जायते नृणाम् ॥ १२ ॥
 पशुभावे मदा शुद्धाः मनकाद्या वरानने ।
 अन्तेऽपि ये च राजानः सिद्धान्ति दिव्यवीरयोः ॥ १३ ॥
 वीरः परशुरामाख्यः दिव्यभावे च सिध्यति ।
 महस्त्राख्यं पठित्वा तु रामः सिध्यति भूतले ॥ १४ ॥
 श्रीरामो जानकीनाथः पशुभावेन सिध्यति ।
 रावणः कुम्भकर्णश्च वीरो तौ शृणु सुन्दरि ॥ १५ ॥
 सिद्धान्ति पशुभावेन उग्रसेनादयस्तथा ।
 कामश्च वसुदेवश्च पशुभावेन तौ प्रिये ॥ १६ ॥
 अर्जुनो भीमसेनश्च युधिष्ठिरश्च ते प्रिये ।
 पशुभावेः मदा सिद्धा न दिव्यवीरभावतः ॥ १७ ॥
 रुक्मिणी सत्यभामा च द्रोपदी देवकी तथा ।
 द्रोणाचार्यः कृपाचार्यश्चाश्वत्थामा तथैव च ॥ १८ ॥
 पशुभावपरास्त्वे ते किन्तु सिद्धा भवन्ति च ।
 मद्यं मांसं तथा मत्स्यं मुद्रां मैथुनमेव च ॥ १९ ॥
 श्मशानमाधनं भद्रे चितामाधनमेव च ।
 एतत्ते कथितं भद्रे सिद्धवीरमतं शृणु ॥ २० ॥
 दिव्यवीरमतं नास्ति कलिकाले सुलोचने ।
 कलौ पशुमतं शस्तं ततः सिद्धीश्वरो भवेत् ॥ २१ ॥
 त्रिसन्ध्यस्नानदानश्च हविष्याशी जितेन्द्रियः
 त्रिसन्ध्यं पूजयेद्देवीं त्रिसन्ध्यं कवचं पठेत् ॥ २२ ॥
 त्रिसन्ध्यं शतनामानि पठेत् संसिद्धिहेतुकम् ।
 इति ते कथितं देवि सर्वजातिषु सम्मतम् ॥ २३ ॥
 अधुना सम्प्रवक्ष्यामि दिव्यवीरमतं शृणु ।
 मत्स्यं मांसं तथा मुद्रां परस्त्रीषु च मैथुनम् ॥ २४ ॥

१ "सभावः परमेशानमकारादेश्च सर्वतः" इत्यात् "न भावः परमेशानमकारादेश्च सम्मतः" इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।

मद्यं न रचयेद्भद्रे कलिकाले वरानने ।
पोत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा पतित्वा च महीतले ।
उत्थाय च पुनः पीत्वा वचनं सत्य-सम्मतम् ॥ २५ ॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे षष्ठः पटलः समाप्तः ।

४
 ३
 २
 १

मन्त्रिभक्त विभक्त इत्यर्थः, यथाऽस्मिन्मन्त्रेण सविद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 'मन्त्रिभक्तः' इत्यत्र 'मन्त्रि' इति पाठान्तरं, 'भक्त' इति पाठान्तरं, 'मन्त्रिभक्त' इति पाठान्तरं ।
 'मन्त्रिभक्तः' इत्यत्र 'मन्त्रि' इति पाठान्तरं, 'भक्त' इति पाठान्तरं ।
 'मन्त्रिभक्तः' इत्यत्र 'मन्त्रि' इति पाठान्तरं, 'भक्त' इति पाठान्तरं ।

यथाऽस्मिन्मन्त्रेण सविद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ १ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ २ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ३ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ४ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ५ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ६ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ७ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ८ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ॥ ९ ॥
 पूर्वज्ञानं विद्वत्तं चर्तुं शक्यं इति भावः ।

श्रीदेव उवाच ।

शुभं सुभम् पठतः ।

अन्तःशाक्ता वह्निः शैवाः सभायां वैष्णवा मताः ।
 नानारूपधराः कौला विचरन्ति महीतले ॥ १२ ॥
 विधृत्य तुलसीमालां तिलकं हरिमन्दिरम् ।
 कथोपकथनं देवि श्रीहरैर्गुणकोर्त्तनम् ॥ १३ ॥
 इष्टमन्त्रे मनो दत्त्वा प्रजपेदनिशं मनुम् ।
 वैष्णवाचारसंयुक्त इष्टमन्त्रं सदाभ्यसेत् ॥ १४ ॥
 तदासिद्धो भवेन्मन्त्रो नात्रकार्या विचारणा ।
 सामान्यविधिना पृजा कलिकालेषु सम्मता ॥ १५ ॥
 सामान्यविधिना सर्वं शतनामानि सम्पठेत् ।
 न्यामश्च मातृकान्यासः कलिकालस्य सम्मतः ॥ १६ ॥
 मातृका न्यासमात्रेण सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 कृत्वा श्रीमातृकाजालं प्राणायामफलं लभेत् ॥ १७ ॥

इति श्रीकालीविनायकतन्त्रे सप्तमः पटलः समाप्तः ।

अथाष्टमः पटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

कथ्यतां मे महादेव प्राणायामविनिर्णयः ।
मनोजीवात्मना शुद्धिः प्राणायामाद्भवेद् यदि ॥ १ ॥
प्राणायामपरं किञ्चिद् ध्यानं नास्ति वरानने ।
प्राणायामो समानश्च उदानोऽथान एव च ॥ २ ॥
नागः कूर्मोऽथ कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ।
प्राणायामे च सर्वेषां विश्रामो जायते ध्रुवम् ॥ ३ ॥
प्राणायामत्रयं भद्रे उत्तमाधममध्यमम् ।
अधमाज्जायते स्वेदो मध्यमाद् गात्रकम्पनम् ॥ ४ ॥
उत्तमाश्च क्षितित्यागो जायते नात्रसंशयः ।
जायते मातृकाज्ञानात् प्राणायामत्रयं फलम् ॥ ५ ॥
इति ते कथितो देवि प्राणायामविनिर्णयः ।
ज्ञात्वा सिद्धीश्वरो लोको भवतीति विनिश्चयः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालीविनायकतन्त्रेऽष्टमः पटलः समाप्तः ।

इति श्रीकविर्नारायणवल्गु नरसः पटलः समाप्तः ।

न ल यः कुरुते सुदं स एव नारको भवेत् ॥ १० ॥
 यः शिवः कथा एव स्वात् यः कथाः शिव एव सः ।
 यः शिवः सूरुर्वा स्वात् या दूर्वा शिव एव सः ॥ ८ ॥
 स एव सुखवृत्तान्ता भूत्वा यति परल व ।
 कला सिद्धीवरा देवि विद्वैते विनिमज्जते ॥ ८ ॥
 एव हिदासाहंस शिवानन्दमन प्रिये ।
 महसंपूर्जनानादेवि परशुधाफल लभते ॥ ७ ॥
 कलिकाले महेशानि शिवपूजाफलमदा ।
 कला हीमा महेशानि नास्ति नास्ति कदाचन ॥ ६ ॥
 ललावलीनमालिण परशुधाफल लभते ।
 स एव धनो यस्माद्य महेशो व्ययमानसः ॥ ५ ॥
 स सिद्धः स महेशोऽपि अद्विष्टव्ययमयः मदा ।
 विमल्य यः पठते स्तोत्र महानसिद्धिसुतमस ॥ ४ ॥
 पठित्वा परमेशानि चण्डिकाफल लभते ।
 नर्दकं कलनन्त् व महानसुतस स्तवस ॥ ३ ॥
 वारमहानकचूच विना सिद्धि न जायते ।
 मन्महानकचूच कालमहानक नया ॥ २ ॥
 नाम महानकचूच युक्तमहानक नया ।
 महान स्तवमवावा विफल पूजन जपः ॥ १ ॥
 किं वदंत्या महेशानि युक्तमक्या न सिद्धानि ।
 श्रीनरपुत्र उवाच ।

अथ नरसः पटलः ।

“सदृश्या” इत्यत्र “सदृश्या” इति कश्चित् पृथक् पाठः । सदृश्या इति कश्चित् पृथक् पाठः ।
 “उदासी” इत्यत्र “उदासी” इति कश्चित् पृथक् पाठः ।
 “समाध्या” इत्यत्र “समाध्या” इति कश्चित् पृथक् पाठः ।
 सञ्जमाना शब्दरत्ना इति निबन्धने इतः शब्दस्य इति पाठः ।
 शिवाङ्कनात् पराशरामः, कलशरामः, श्रीरामाय शिवाङ्कनात् इति पाठः ।

न विन्दतेः पाननं कायं कृतं च शब्दात् सवत् ॥ २० ॥
 टोडिना-परनादीषु यदि सूर्यनमाचरत् ।
 यथाप्यटोडिना नदी इतः परिवर्जयेत् ॥ १९ ॥
 नास्त्वं-पूर्तिनसुखा यदि स्वात्मानतपरः ।
 वाममात्रे स्थितं स्वपामात् सुगन्धितः ॥ १८ ॥
 प्रपठेत् यदि शुकशास्त्रं स्वकीयस्त्रीषु संततः ।
 शोकध्यानयज्ञानां फलमाप्नोति निश्चिन्तम् ॥ १७ ॥
 श्रुतानवतनानां देवि चण्डभयफलं लभते ।
 पठित्वा फलमाप्नोति श्रुतं चरवन्निजं ॥ १६ ॥
 अष्टाक्षरानां जथा दशाधा वापि सुन्दरि ।
 शिवात् शिवात् शिवात् कलिकालस्य सम्पत्तम् ॥ १५ ॥
 शान्तनाम इदं देवि कश्चिन् मत्किञ्चन ।
 देवा च शोभायुते च सुदृश्याः पठित्वा ॥ १४ ॥
 भाग्यश्रीं नद्याद्यासां वशिष्ठां वृषाक्षिपाम् ।
 त्र्यम्बकां चैव चैव चैव चैव चैव चैव चैव ॥ १३ ॥
 केषामानां केषामानां केषामानां केषामानां ।
 रसमाला रसमाला तथा रसवती रतिः ॥ १२ ॥
 रक्तारक्तमयी वाद्यो रसयुक्ता रसप्रिया ।
 रक्ताली रक्तारक्त्या च कश्चिन् कश्चिन्प्रिया ॥ ११ ॥
 रसमाला रसमाला रसमाला रसमाला ।
 रसमाला रसमाला रसमाला रसमाला ॥ १० ॥
 रसमाला रसमाला रसमाला रसमाला ।
 रसमाला रसमाला रसमाला रसमाला ॥ ९ ॥
 शिवा च सुभगा चैव शोभना सुवन्दनी ।

यदि न प्रपतेद्विन्दुः परनारीषु पार्व्वति ।
सर्व्वसिद्धीश्वरो भूत्वा विहरत् क्षितिमण्डले ॥ २१ ॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे श्रीभुवनेश्वरी शतनामस्तोत्रं समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

न मद्यं प्रपिवेहेवि कलिकाले कदाचन ।
पीत्वा पीत्वेति वचनं सत्यत्रेतादि सम्मतम् ॥ २२ ॥
पीत्वा मद्यं कली देवि ब्रह्महत्या पदेपदे ।
नामाक्षरात् समुद्धृत्य कथितो नाम निर्णयः ॥ २३ ॥
सत्यत्रेता परार्द्धे तु प्रजपेन्मद्यशोधनम् ।
न कली शोधनं मद्यं नास्ति नास्ति वरानने ।
न कर्त्तव्यं कली मद्यपानञ्च नगनन्दिनि ॥ २४ ॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे देवदेवीसंवादे दशमः पटलः समाप्तः ।

१ "प्रजपेन्मद्यशोधनम्" इत्यत्र "प्रशस्त्रं मद्यशोधनं" इति पाठान्तरम् ।

अथ एकादशः पटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

महात्रिपुरसुन्दर्याः शतनामानि साम्प्रतम् ।
कथन्तां मे, दया नाथ यद्यप्यस्ति तदा मयि ॥ १ ॥

श्रीतामस उवाच ।

शृणु चार्वाङ्गि वक्ष्यामि सावधाना-बधारय ।
यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु अधुना निगदामि ते ॥ २ ॥

अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरी-शतनाम-स्तोत्रस्य परं
ब्रह्मऋषिर्गायत्रीच्छन्दो महात्रिपुर-
सुन्दरी देवता धर्मार्थ-काम-
मोक्षेषु विनियोगः ।

- (ॐ) महामाया महादेवी मेनका मेघगर्जिनी ।
मोहिनी हरिणाक्षी च हारिणी हरवल्लभा ॥ ३ ॥
हरिपूज्या हराराध्या हेरा हेमवती हरा ।
हेमरूपा च हेमा च हेमाभरणभूषिता ॥ ४ ॥
रङ्गिणीरङ्गरूपा च राधा वृन्दावनेश्वरी ।
वलावलवती बाला बालिका वेशधारिणी ॥ ५ ॥
वयस्था वेशधा चैव विद्या श्रोविष्णुपूजिता ।
वियदृगङ्गा व्योमगङ्गा विशाला विश्वमोहिनी ॥ ६ ॥
रङ्गिणी रङ्गणीया च रणभूमिकृतालया ।
पृता पवित्रा परमा परा पुण्याविभूषणा ॥ ७ ॥
पुण्यनान्नी पापहन्त्री पापारिः पापनाशिनी ।
पुण्यदा पुण्यकीर्त्तिश्च पुण्यश्लोका च पावनी ॥ ८ ॥
रूपमाला रूपवती रसावेशपरिच्छदा ।
रत्नणी रत्नणीया च रुक्ममाला विभूषणा ॥ ९ ॥
रसरूपा रसोल्लासा रसानघपरिच्छदा ।
रश्मारामा च रम्या च रमणी रामपूजिता ॥ १० ॥

१ "रसानघपरिच्छदा" इत्यत्र रसालयपरिच्छदा" इति पाठः क्वचित् पुस्तके ।

सौभाग्या सुवशासाध्वी सत्यासत्यस्वरूपिणी ।
 त्रिगुणात्रिगुणाराध्या त्रिवेदी त्रिगुणेश्वरी ॥ ११ ॥
 त्रिसूर्तिस्त्रिदशाराध्या त्रयीत्रिदिवसुन्दरी ।
 सुखदा सुमुखी सुभ्रुः सुवेशी वेशधारिणी ॥ १२ ॥
 आनन्दा नन्दिनी नन्दा परमानन्दरूपिणी ।
 ईश्वरी ईश्वराराध्या रक्तपद्ममप्रभा ॥ १३ ॥
 राकारम्या रक्तदेहा रमणी ब्रह्ममोहिनी ।
 योगिनीनां स्वरूपा च ब्रह्माण्डजननी परा ॥ १४ ॥
 नामाक्षरात् समुद्भूत्य दशनाम इतीरितम् ।
 चन्दोऽस्य च प्रवक्ष्यामि शृणु पार्व्वति सारदे ॥ १५ ॥
 अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरी शतनामस्तोत्रस्य परं
 ब्रह्मऋषिः श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता-
 धर्मार्थ-काममोक्षेषु विनियोगः ।
 दशधा मन्त्रमुच्चार्य्य ततश्छन्दः पठेत्सुधीः ।
 ततः स्तोत्रं पठित्वा तु सर्व्वसिद्धीश्वरः कलौ ॥ १६ ॥
 भवत्येव न सन्देहः त्रिसन्ध्यं कमलेक्षणम् ।
 लक्षावर्त्तनमात्रेण अष्टैश्वर्य्यमयो भवेत् ॥ १७ ॥
 मद्यञ्च मैथुनं भद्रे परयोनी परित्यजेत् ।
 परयोनी महेशानि रेतः पातञ्च वर्ज्जयेत् ॥ १८ ॥
 रेतः पातान्मद्यपानात् सिद्धिहानिः पदे पदे ॥ १९ ॥
 इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे विपुरसुन्दरी शतनाम स्तोत्रं समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे एकादशपटलः स मासः ।

२ "सारदे" इत्यत्र "सादर" इति कश्चित् पुस्तके पाठः ।

अथ द्वादशपटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

शणु पार्व्वति वक्ष्यामि शतनाम शुभानि च ॥ १ ॥
अस्य श्रीशतनाम स्तोत्रस्य श्रीसदाशिव ऋषि-
र्गायत्रीच्छन्दः श्रीतारादेवता चतु-
र्वर्गसिद्धये विनियोगः ।
अद्वैतरूपिणी आद्या असिता अग्निमा तथा ।
अम्बिका चापरा चैव अपूर्णा अलिनीति च ॥ २ ॥
अलम्बुषा अघोरा च अक्रूरा घोररूपिणी ।
शोभा च सुखदा सत्या सदा सन्तोषकारिणी ॥ ३ ॥
सीमन्तिनी इडा चैव अलङ्गः पिङ्गला तथा ।
दलिताञ्जनसंकाशा तारिणी तरुणेक्षणा ॥ ४ ॥
तापसी तपनाराध्या तारा च तरलेक्षणा ।
तूरीया तीर्थरूपा च कारिणी रागरूपिणी ॥ ५ ॥
विष्णुशक्तिः सादाराध्या सर्व्वशक्तिः सदाचर्चिता ।
महेशशक्तिर्माहेशी नानामुण्डिगणार्चिता ॥ ६ ॥
रागिणी रेणुकारम्या रक्तपद्मलेक्षणा ।
रामशक्ती रामपूज्या नित्या श्रीरामचर्चिता ॥ ७ ॥
रत्नरङ्गा रणाध्यक्षा रणधीरा रणाग्रणीः ।
कृष्णवर्णा कृष्णपूज्या कृष्णशक्तिः करालिनी ॥ ८ ॥
धनुर्द्धरा च धानुष्की धन्या धर्मप्रदायिनी ।
कलुषघ्ना पापहरा पापारिः पापनाशिनी ॥ ९ ॥
पापरूपा च निष्पापा अकलङ्गा कलङ्किनी ।
कलङ्कनाशिनी काली कलिकल्मषनाशिनी ॥ १० ॥
गङ्गा च यमुना चैव तथा गोदावरीति च ।
नर्मदा सिन्धुरूपा च कावेरी पुस्कुरा तथा ॥ ११ ॥
सुन्दरी भैरवी भव्या मातङ्गी वगलामुखी ।
कैलासवासिनी नित्या कालरात्रिः कर्गलिका ॥ १२ ॥

काशीप्रयागरूपा च कौमारी कौषिकी तथा ।
 क्रोधरूपा च अक्रोधा खेला हेल्ला हलाहला ॥ १३ ॥
 शतनाम च ते भक्त्या तारायाः परिकीर्तितम् ।
 अष्टोत्तरशतं जप्त्वा दशधावा वरानने ॥ १४ ॥
 ततः स्तवं पठित्वा वै सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं कलिकालस्य सम्मतम् ॥ १५ ॥
 अष्टसिद्धीश्वरो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।
 पूजाकाले निशीथे वा पठित्वा मुक्तिमाप्नुयात् ॥ १६ ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे श्रीतारा-शतनाम-स्तोत्रं
 समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे द्वादशपटलः समाप्तः ।

अथ त्रयोदशपटलः ।

श्रीवामदेव उवाच ।

शृणुत्वं शतनामानि भैरव्याः प्राणवल्लभे ।

यस्याः प्रसादमात्रेण महासम्पद्भवेत् कली ॥ १ ॥

अस्य श्रीभैरवी शतनाम स्तोत्रस्य श्रीईश्वरऋषि-

र्गायत्रीच्छन्दः श्रीभैरवी शक्तिभैरवी देवता

धम्मार्थकाममोक्षार्थं विनियोगः ।

(ॐ ह्रीं) भैरवी भगिनी भद्रा भवानी भव चर्चिता ।

भुवना भुवनेशानि नानाभरणभूषिता ॥ २ ॥

भवेशी-भार्गवाराध्या भुवनानन्दकारिणी ।

भगिनी भागिनी भव्या भावनीया भयापहा ॥ ३ ॥

भोगेश्वरी भोगरूपा भवदुःखवियोगिनी ।

भयङ्करी भयहरा भव दुःखभयापहा ॥ ४ ॥

गौराङ्गी दीर्घनयना चतुर्व्यूहधराम्बिका ।

सुकेशी दीर्घकेशी च कटाक्षी विशिखोज्ज्वला ॥ ५ ॥

रङ्गीरङ्गमयीरङ्गा देहानन्दमयी तथा ।

रङ्गणीया शिवाराध्या रङ्गलीला शिवार्चिता ॥ ६ ॥

रामपूज्या रणाचार्या रकारवर्णरूपिणी ।

रक्तधूलिपरिच्छिन्ना राज्ञी रोगविनाशिनी ॥ ७ ॥

रौद्री रौद्रस्वरूपा च रुद्रमूर्त्तिरिणाग्रणीः ।

अरुणादित्यवर्णाभा रक्तपद्मदलेक्षणा ॥ ८ ॥

रुक्माङ्गदपरिच्छिन्ना रुक्ममालाविभूषिता ।

ब्रह्मपूज्या विष्णुपूज्या रुद्रपूज्या तथेश्वरी ॥ ९ ॥

सदार्चिता सदाराध्या महेश-पूजिता मही ।

मालामय्युन्मयी माला मानार्हा मानदायिनी ॥ १० ॥

वेदाग्र्यी वेदसारा च वालार्कसदृशीति च ।

विधाता विफला वेद-रूपिणी विष्णुरूपिणी ॥ ११ ॥

वेदान्तरूपिणी विद्या तथा वैकृण्ठरूपिणी ।

ब्रह्मण्डरूपिणी रक्षा रूपिणी ब्रह्मरूपिणी ॥ १२ ॥

वसुदा सुमहावाला वेदरूपा विनोदिनी ।
 कालिका च धराधात्री रौद्री च विश्वरूपिणी ॥ १३ ॥
 विरूपाक्षी विशालाक्षी विशाला विषमा विधुः ।
 विद्यावती रसवती वलावलवती बधुः ॥ १४ ॥
 वैश्वानरीविशाखा च वैश्वदेशस्वरूपिणी ।
 रञ्जनी रङ्गिणी रम्या रामा रासस्वरूपिणी ॥ १५ ॥
 रामा श्रीसारसोन्मत्ता रसरूपा रसप्रदा ।
 राधिका रामरूपा च राध्या रामार्त्ति नाशिनी ॥ १६ ॥
 शतनाम स्तोत्रमिदं यः पठेत् शिवमन्दिरं ।
 पठित्वा पाठयित्वा वा सर्वसौभाग्यं मालभेत् ॥ १७ ॥
 त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं भक्त्या द्विवत्सरावधि ।
 सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा गाणपत्यं लभेतसः ॥ १८ ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे श्रीभैरवी-शतनाम स्तोत्रं समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे तयोदशपटलः समाप्तः ।

अथ चतुर्दशपटलः ।

श्रीदेव उवाच ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि सामान्यं कलिपूजनम् ।
यत्कृत्वा साधको याति दुर्लभं ब्रह्ममन्दिरम् ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ।

पृच्छाम्येकं महाभाग योगीन्द्रवृषभध्वज ।
कलौ लोका महाभाग लालसावृत्तिसंवृताः ॥ २ ॥

श्रीअघोर उवाच ।

सामान्यं शृणु हे देवि पूजनं कलिदुर्लभम् ।
मूलाधारे स्मरेद्दिव्यं त्रिकोणं तेजसां निधिम् ॥ ३ ॥
नीचां स्थावरवत्तन्वीं पीतां भास्वदनुत्तमाम् ।
त्रिकोणान्तर्गतां नित्यां बलया काररूपिणीम् ॥ ४ ॥
स ब्रह्मा स शिवः साक्षात् स शूरः परमोत्तमः ।
स एव विष्णुः स प्राणः स कालाग्निः स चन्द्रमाः ॥ ५ ॥
कूलकुण्डलिनीं ध्यात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
महा महापातकेभ्यः पूतो भवति तत्क्षणात् ॥ ६ ॥
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा दशधा वा जपेद् यदि ।
पूर्णपूजाफलं प्राप्य परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ७ ॥
गोशृङ्गे सर्षपं देवि यावत्तिष्ठति निश्चलम् ।
तावत्कालमनोनीत्वा मनुब्रह्मजपेद् यदि ॥ ८ ॥
स एव पूजकश्रीष्टोत्रश्रवमेधफलं लभेत् ।
कटाक्षमात्रतो देवि स्वर्गमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥
इति ते कथिता पूजा कलौ श्रीनगनन्दिनि ।
परं च विष्णुमन्त्रे च दशविद्यासु संयुता ॥ १० ॥
जपकाले मनोः स्थानं कथं वास्या वरानने ।
कोटिविद्युक्ताकार विन्दुमध्ये च भावना ॥ ११ ॥

विहाय सप्तभगिनीः सत्तमः प्रजपेद् यदि ।
 तदैव जायते सिद्धिर्गुरौ भक्तिर्भवेद् यदि ॥ १२ ॥
 कामिनी क्रोधिनी चैव शोभिनी मोहिनी तथा ।
 शाकिनी मदिनी चैव तथा मात्सर्यरूपिणी ॥ १३ ॥
 क्षमया सह चार्वाङ्गि पूजनं कुर्यात्ततः ।
 इति ते कथितं सर्व्वं गृह्णितां कलिसम्मतम् ॥ १४ ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे चतुर्दशपटलः समाप्तः ।

अथवा प्रणवस्त्वान् टीषुप्रणवसुवित्तम् ॥ १० ॥

नन्तोक्तं प्रणव स्तान् प्रणव आर्द्धजातिषु ।

श्रीदेव उवाच ।

स्तान् प्रणवसंयुक्तं आर्द्धमन्त्रं कथं जपेत् ॥ ८ ॥

श्रीदेव उवाच ।

श्री/कारश्च नतो देवि इति मोहनसुवित्तम् ॥ ८ ॥

उक्तं प्रणवसंयुक्तं श्री/कारं नदनन्तरम् ।

नमन्त्रं श्रुत्वा चार्द्धं ब्रह्माण्डमोहनं परम् ॥ ७ ॥

लेपयुक्तं चार्द्धं श्रुत्वा नानन्तरि ।

अनामया विधामन्त्रा पुनर्मन्त्रं विधापठेत् ॥ ६ ॥

संख्याया साधुप नैवं वामहस्ते वरानने ।

श्रुत्वा हि नैवमोक्षणम् ।

“ॐ राजसुविष वयसुविष स्तान्” इति मन्त्रेण

वयसामवलिन् लोकाश्च यावज्जीवश्च भूतेषु ॥ ५ ॥

प्रातःकाले च काले च प्रत्यहं कसमन्तान् ।

सप्तधा सुखप्रोक्षणम् ।

“ॐ वयसु व वा राजसु व वा स्तान्” इति मन्त्रेण

स वयसो जायते देवि शान्तिर्नाशति धर्मवत् ॥ ४ ॥

यानं काला भक्तमन्त्रं शोषं सिद्धिप्रदायकम् ।

समाप्तिसमन्त्रं काला यन्त्राणां भवतु यत्र ॥ ३ ॥

“ॐ नमः पठे विपकट धोरकेपिण्डे देवदेवे स्तान्” ।

संस्कृतनाख्यान संयुक्तं यदशुभकारणं श्रुत्वा ॥ २ ॥

गुहात् गुहात् गुहात् प्रकृतनाख्यान-सम्पन्नम् ।

नया वशीकर मन्त्रं कलिजकालेष्टं शुभम् ॥ १ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि मोहनं कलिप्रसम्पन्नम् ।

श्रीनरपुत्र उवाच ।

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

वङ्गजायास्थले माया प्रशस्ता न च दूषिता ।
 इति ते कथितं भद्रे मोहनञ्च वशीकरम् ॥ ११ ॥
 शीघ्रसिद्धिप्रदां विद्यां अपभाषां शृणु प्रिये' ॥ १२ ॥
 “मुखेर् रसे अमृत चक्षुर रसे, काममोर् मोहने
 जगत्संसारं मोह, मुडवट राजा श्रीराम
 हय, सिद्धिगुरुर् पा, श्रीरामेर आज्ञा ।
 चक्षुर् पिचलि, मुखेर् आप, येना-
 करे मा वाप्” ।

अपभाषान्तरं वच्चे सावधानावधारय ॥ १३ ॥
 “त्रिपथ्या त्रिपथेर्धूलि, ईश्वरीर नाम मातृधूलि,
 शिरे दिया वाज घरे याय परे पाय । दुष्-
 वनेर् कटे तापाये दारधूलि शिरे चरे,
 अमुक आसिया पायपरे श्रीरामेर
 आज्ञा ।”

इति श्रीकालीविलामतन्त्रे पञ्चदशपटलः समाप्तः ।

१ इतः परं एतत् पटलशेषपर्यन्तं क्वचित् पुस्तके नास्ति ।

अथ षोडशपटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

वगला शतनामानि कथ्यन्तां मे कृपानिधे ।
यन्नोक्तं अन्यतन्त्रेषु, अधुना कथय प्रभो ॥ १ ॥

श्रीईश्वर उवाच ।

अस्याः श्रीवगला देव्याः शतनाम स्तोत्रस्य
श्रीमदाशिवऋषिर्गायत्रीऋन्दः श्रीवगला-
मुखी देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थ-

सिद्धये विनियोगः ।

- (ॐ) वगिनी वशपूज्या च वलिका वसुदा वसुः ।
वाग्वादिनीवयोरूपा बलाबलवती तथा ॥ २ ॥
विषमा विकटा वेधा विशाला विमना विधिः ।
विद्या च वेदरूपा च बन्ध्या च वेशधारिणी ॥ ३ ॥
वेणी च विकटा वेश्या नानावेश परिच्छुदा ।
वयो रूपा च वृद्धा विकला वसुमतीति च ॥ ४ ॥
वगला वामनी देवी विष्णुपूज्या विनोदिनी ।
वैष्णवी शिष्ण माता च वाराही ब्राह्मणी वरा ॥ ५ ॥
वलावलवती वाला विधेश परिपूजिता ।
विशिष्टा ब्रह्मपूज्या च नानावेश विनोदिनी ॥ ६ ॥
वैकुण्ठरूपिणी ब्राह्मी विधिपूज्या विधुन्तुदा ।
वल्लभा वलरूपा च अशेष वलधारिणी ॥ ७ ॥
वेदज्ञा वेदमाता च विशाल नयनोज्ज्वला ।
वेदमाता विमाता च वेदगर्भा विमोक्षणी ॥ ८ ॥
विरूपाक्षी वला वाली कृष्णविमलरूपिणी ।
वाराही च वलाका च वलिनो वर्णरूपिणी ॥ ९ ॥
गन्धिनी गन्धरूपा च गयागङ्गाप्रभा तथा ।
गोवर्द्धनी च गोविन्द-पूजिता च गदाधरी ॥ १० ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे पांडुरंगप्रदयेः समाप्तः ।

ॐ नमस्तिलादि ।

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे श्रीविलासख्याः शतनामस्तोत्रं समाप्तं ।

नामथा फलमाशीस्तान् कल्पकोटिशतैरपि ॥ १८ ॥

तिस्रस्यं यः पठेन्नित्यं तस्य सिद्धिः प्रजायते ।

सर्वसिद्धिष्वरो भूत्वा देवीपुरो भवत्सुतः ॥ १७ ॥

अष्टोत्तरशतं नाम यः पठेन्नित्यमुत्तमम् ।

वर्णा व वगनासुख्याः शतनाम इतीरितम् ॥ १६ ॥

इष्वरो इष्वराराध्या अकारा ॐ स्वल्पिणी ।

खलनं खञ्जनागामो व खला खलखला तथा ॥ १५ ॥

सुतिष्ठ सुत्यकेपा व सङ्गामोत्तमप्रदायिनी ।

शानन्दकेपिणी श्यामा श्यामा—स्त्रिंशुकैपिणी ॥ १४ ॥

नीलमाला मनोमला ललजिह्वा ललाटिनी ।

श्यामा श्यामा श्यामा श्यामा श्यामा श्यामा ॥ १३ ॥

शङ्खना शङ्खकेपा व नद्यैव शम्भकेपिणी ।

शङ्खधरो व शिवन्दो शिविजला श्यामा ॥ १२ ॥

शरिणी व शरिणी निलया शिवद्वन्द्वकेपिणी ।

शोभाकवामिनी वृष निलया शोभाककेपिणी ॥ ११ ॥

शङ्खना शङ्खकेपा व शोकेपा शोकेष्वरो ।

श्रीकालीविलासतन्त्रम् ।

३६

गान्धिकावसिनी गत्या गुणाद्या गुणाकृतिनी ॥ १२ ॥
 नपस्या नपसी नपना नपना नपना इति ।
 नीद्यानीद्य सया नीद्य कृतिनी नामसामान्या ॥ ११ ॥
 विद्याया व नया विद्या विद्या व नामसी तिद्यः ।
 नरणी नरणी नरा नरिणी नरलेज्या ॥ १० ॥
 मानवी व मनोकृपा सहासोद्वेगकृतिनी ।
 मया मयावती मया मदना मदनाविरा ॥ ९ ॥
 मुक्त्यर्पिजना सुनी मानवतनपरायणा ।
 मय कृपा सहासुधा मया मया मया खकृतिनी ॥ ८ ॥
 मदना मदकृपा व मुनिगुह्या मुनिगुह्या ।
 सुवविद्यार्थप्रथमाकाया सुवानन्दप्रवर्हिनी ॥ ७ ॥
 मतिमती महालम्ब्यतिन्या मदनपीडिता ।
 मदमता महामता मानदा मधुसूदनी ॥ ६ ॥
 तिसुधा तिसुधा व मानवी मयरा नया ।
 मनोकृपा उच्यते व मायासुधासदोहता ॥ ५ ॥
 मानवी मानयोग्या व सुखला मरुसोहिनी ।
 मता प्रमता मदना सुदना सुदनीडता ॥ ४ ॥
 मुनका मानवी सुधा मदना मदनीतरा ।
 मायरा मानयोग्या व मत्तमानङ्गीतिनी ॥ ३ ॥
 मयरा मायवी मया मानसी मनसोहिनी ।
 मया व मानदाती व मनोपा मानसोहिनी ॥ २ ॥
 (ॐ) मायवी मयरा मता माननीया सदोहता ।
 सिद्धयु विनियोगः ।
 गायत्रीकण्डः श्रीमानङ्गी देवता चण्डिका
 यस्व श्रीमानङ्गी शतनामस्तोत्रस्य श्रीकण्ठो ऋषि
 यस्व प्रसादा दीप्तोऽहं पाञ्चलि प्राणवत्सु ॥ १ ॥
 मानङ्गी शतनामानो-दानी कलिमतु श्या ।
 श्रीनामम उवाच ।
 श्रुतं सप्तशततलः ।

गौरी च गोपिनी गौरा गानागानस्वरूपिणी ।

गिरीशा गिरिशा गन्धा गगणा गगणेश्वरी ॥ १३ ॥

ईकाररूपिणी नित्या ईश्वरी ईश्वरप्रिया ।

सङ्गृह्य इति ते देवि शतनाम इतीरितम् ॥ १४

तिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं तस्य सिद्धिर्न संशयः ॥ १५ ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे श्रीमातङ्गी शतनाम-स्तोत्रं समाप्तम् ।

ॐ तत्सदित्यादि ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे सप्तदशपटलः समाप्तः ।

५	नव कल्पे लव नव इति पाठान्तरम् ।
४	धृतिवर्त कल्पे यथादिने इति पाठान्तरम् ।
३	“सर्वादेव्याः” इत्यत्र “सर्वान्” इति पाठान्तरम् ।
२	गणपते कल्पे पानयन् इति पाठान्तरम् ।
	नन्दते ।
१	“विजया ननु नमसः” इति पाठान्तरम् “विजया ननु नमसः” इति पाठान्तरम् ननु नमसः न वा अत्र अत्र ।

माया सः सय्यैरुदित पुनस्यैया सुलोचने ॥ २२ ॥

ॐ सः सय्यैरुदित ॐ

नमन्तु याम् वक्ष्यामि सय्यैरुदित यथाविचरम् ।
 ध्यात्वा पाद्यादिकं तत्रा वृकधा मन्त्रसुचरुते ॥ २१ ॥
 गुरुदेव्यः सर्वामाग मदात्वा प्रामासात्पुङ्गवम् ।
 अनन्तशक्तिमयैकं बाला—हृदयम् नमः ॥ २० ॥
 नागाविवल विविधैर्वाङ्गैः गुरुदेव्याः नमः ।
 रक्षस्व याम् वक्ष्यामि सय्यैरुदित यथाविचरम् ॥ १९ ॥
 गणपतिमहिम्नैः तत्रैव जायते नालसंशयः ।
 विजया इत्युक्तैः तत्रा मन्त्रं जपेत् यदा ॥ १८ ॥
 समालो मन्त्रविद्या विजयायाः प्रकीर्तिना ।
 “ॐ ॐ ॐ विजये ॐ ॐ ॐ”
 याम् मन्त्रं प्रवक्ष्यामि सर्वादेव्याः सुमिहितम् ।
 ध्यात्वा पाद्यादिकं तत्रा दशधा प्रजपन्मन्त्रम् ॥ १७ ॥
 ध्यात्वा विजयां नित्यं सञ्जमिहितप्रदं विद्युत्सम् ।
 दिव्यास्वरपदवीधानां गानयन्त्र विभूषणम् ॥ १६ ॥
 कटाक्षविशेषैः शिवोपासनां शिवनाम् ।
 दलिनानाञ्जनसंकाशां हिमेषां खञ्जलसाम् ॥ १५ ॥
 श्रुत्वा संप्रवक्ष्यामि विजयां ननु सुनमम् ।
 मायादयं जयाङ्गना पुनस्यैयादयं प्रिये ॥ १४ ॥
 समालो मन्त्रविद्या जयायाः प्रकीर्तिना ।
 “ॐ ॐ ॐ जयायु ॐ ॐ ॐ”
 नमन्तु याम् सर्वाङ्गैः-जपान् मिहृष्यते यतः ॥ १३ ॥
 ध्यात्वा पाद्यादिकं तत्रा संपुञ्जप्रजपन्मन्त्रम् ।

श्रीकालीविलामानन्दम् ।

मत्पात्रं महामन्त्रं हृदये प्रजपेद् यदि ।
 प्राणमिद्धिस्तदा देवि मयूरस्य भवेद् ध्रुवम् ॥ २३ ॥
 अधुना संप्रवक्ष्यामि रहस्यं मूषिकस्य च ।
 वृषाकार महाकाय वृषरूप महाबल ॥ २४ ॥
 धर्मरूप वृषस्त्वं हि गणेशस्य च वाहनम् ।
 नमस्करोम्यहन्वाग्नौ पूजामिद्धिं प्रयच्छमे ॥ २५ ॥
 वृषाच्च जायते ह्यगस्तुर्दुर्गातन्त्रेषु सम्मतः ।
 अधुना संप्रवक्ष्यामि तन्मन्त्रञ्च यथोचितम् ॥ २६ ॥
 ॐ मूँ मूषिकाय ॐ
 माया मूँ मूषिकायेति पुनर्मायेति संजपेत् ।
 इति मत्पात्रे विद्या मूषिकस्य सुसम्मता ॥ २७ ॥
 ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्त्वा क्षिपेत् पुष्पाञ्जलितयम् ।
 मूषिकहृदयेऽङ्गुष्ठं दत्त्वा मन्त्रं समुच्चरेत् ॥ २८ ॥
 प्राणन्यासस्तदा देवि मूषिकस्य च सम्मतः ।
 अधुना संप्रवक्ष्यामि सिंहस्य च यथोचितम् ॥ २९ ॥
 सिंहस्त्वं हरिरूपोऽसि स्वयं विष्णुर्न संशयः ।
 पार्श्वेत्या वाहनं त्वं हि अतस्त्वां पूजयाम्यहम् ॥ ३० ॥
 शृणु मन्त्रं प्रवक्ष्यामि सिंहस्य तन्त्रसम्मतम् ।
 मायाहयं ततः सिंहायेति महाबलाय च ॥ ३१ ॥
 पुनर्माया हयं देवि सिंहमन्त्रः प्रकोर्त्तितः ।
 “ॐ ॐ सिंहाय महाबलाय ॐ ॐ”
 एषा विद्या महादेवि सिंहस्य हादशाक्षरी ॥ ३२ ॥
 अङ्गुष्ठं हृदये दत्त्वा सिंहस्य नगनन्दिनि ।
 एकधा मन्त्रमुच्चार्यप्राणमिद्धिञ्च जायते ॥ ३३ ॥
 ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्त्वा द्वैकधा मन्त्रमुच्चरेत् ।
 इति ते कथितं देवि सिंह पूजा विधानकम् ॥ ३४ ॥

इति श्रीकालीविलाम-तन्त्रे अष्टादशः पटलः समाप्तः ।

इति श्रीकालीविलासनाम्नी कविविशालिपटनः समाप्तः ।

मायां वरुणदत्तयज्ञेनादंविन्दुसमन्वितम् ॥ ८ ॥
 तथा गणपतिं ह्येवं विज्ञोस्येन पुनर्दयम् ।
 एषा नवावती विद्या गणनाश्रुषु मन्थना । ८ ॥
 गणना ह्येदं यज्ञेन दत्ता मन्त्रं जपेत् यत् ।
 प्राणान्वासां भवेद्विद्येति गणनास्य च नान्यथा ॥ ९ ॥

इति श्री गणपतये श्री कौटिल्ये

नमस्तु यज्ञे वरुणास्मिन् स्मरणास्मिन्नात्मप्रियात् ।
 ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्त्वा हंकारा मन्त्रमर्चयेत् ॥ ७ ॥
 मन्त्रदेवमयं देवं पाञ्चमी—नन्दनं भजे ।
 गतो लक्ष्मीदरं स्थूलं गजवक्त्रं सुमोचनम् ॥ ६ ॥
 वक्त्रं च कर्णिको देवो देवो गणपतिस्तथा ।
 जया वक्त्रं स्थिता नित्यं विजया दंष्ट्रिणा तथा ॥ ५ ॥
 प्राणान्वासां महिषस्य मन्त्रंसा जपेत् प्रथमं ।
 महिषहृदयैः हृदं दत्त्वा मन्त्रं जपेत् सकलं ॥ ४ ॥
 एषादंशावती विद्या भक्त्या ते परिकीर्तना ।
 "इति ह्ये महिषाय इति ह्ये" ॥ ३ ॥

इति ह्ये महिषाय इति ह्ये इति ह्ये इति ह्ये इति ह्ये ॥ ३ ॥
 नमस्तु यज्ञे देवता स्मरणास्मिन्नात्मप्रियात् ।
 ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्त्वा हंकारा प्रजपेत्सर्वम् ॥ २ ॥
 भक्त्या पूजयिष्यामि लमस्तुमहिषाय ।
 महिषस्य मन्त्रं वीरं शिवरूपः सदाशिवः ॥ १ ॥
 श्रुत्वा संप्रवक्ष्यामि महिषस्य च पूजनम् ।

श्रुत्वा विद्यापटलः ।

अथ विंशतिपटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

लक्ष्मी सरस्वती पूजा कृपया कथ्यतां मयि ।

श्रीवामदेव उवाच ।

या विद्या^१ प्रकृतिर्लक्ष्मीर्दुर्गाया दक्षिणे स्थिता ॥ १ ॥

तां तप्तकाञ्चनाभासां द्विभुजां लोललोचनाम् ।

कटाक्षविशिखोद्गीमां अञ्जनाञ्चित लोचनाम् ॥ २ ॥

शुक्लाम्बरपरोधानां सिन्दूर तिलकोज्जलाम् ।

शुक्लपद्मासनगतां—ध्यायेन्नारायण प्रियाम् ॥ ३ ॥

ध्यात्वापाद्यादिकं दत्त्वा दशधां प्रजपेन्मनुम् ।

तन्मन्त्रं शृणुवच्यामि सर्व्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४ ॥

“ह्रीं क्रीं कमलवासिन्यै क्रीं ह्रीं ।”

ह्रीं क्रीं कमलवासिन्यै गणेशजननि ! ततः ।

पुनः कामं तथाभायां लक्ष्मीदेव्या दशाक्षरी ॥ ५ ॥

इयं दशाक्षरी विद्या ह्ये कथा जपमात्रतः ।

प्राण न्यासोभवेत्तस्या अङ्गुष्ठेन च सुन्दरि ॥ ६ ॥

अधुना संप्रवच्यामि सारदा—पूजनं शृणु ।

शङ्खेन्दु कुन्दसं काशां द्विभुजाञ्जदलेक्षणां ॥ ७ ॥

कटाक्षेण च मोद्गीमां^२ अञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।

सिन्दूर तिलकोद्गीमां दिव्याम्बरपरिच्छदाम् ॥ ८ ॥

दिव्याभरण शोभायां वाक्यरूपां सरस्वतीम्^३ ।

ह्रीं ऐं सरस्वत्यै ह्रीं ऐं

एषा चाष्टाक्षरी विद्या जपात् सिद्धिप्रदायिका ॥ ९ ॥

१ विद्या इयं च नित्या इति पाल्नाम् ।

२ द्विभुजाञ्जदलेक्षणां इत्यत्र द्विभुजां पञ्चदलेक्षणां इति कन्दोद्गीनः पाठः क्वचित् पुस्तके । द्विभुजा चामौ अञ्जदलेक्षणा चेति कर्मधारयः, तादृशीमित्यर्थः ।

३ कटाक्षेण च मोद्गीमां इत्यत्र कटाक्षविशिखोद्गीमां इति पाठान्तरम् ।

४ वाक्यरूपां सरस्वतीं इत्यत्र वाक् रूपा च सरस्वती इति पाठान्तरम् ।

अङ्गुष्ठं हृदये दत्त्वा ह्ये कथा प्रजपेद् यदि ।
 प्राणन्यासस्तदा देवि जायते नात्रसंशयः ॥ १० ॥
 शिवतन्त्रमतं देवि भक्तितः पूजयेत् शिवम् ।
 शृणु ध्यानं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणः पूजनं तथा ॥ ११ ॥
 अरुणादित्यसंकाशं चतुर्वक्त्रं चतुर्भुजम् ।
 चतुर्वेदमयं देवं धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ १२ ॥
 ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्त्वा दशधा प्रजपेन्ननुम् ॥ १३ ॥
 क्रीं कं ब्रह्मणिकं क्रीं
 क्रीं कं आदौ ब्रह्मणिकं ततः क्रीं पुनरुच्चरित् ।
 इमं मन्त्राक्षरं देवि दशधा प्रजपेद् मनुम् ॥ १४ ॥
 विधायपूर्ववद्देवि ब्रह्मपूजां समापयेत् ।
 इति ते ब्रह्मणः पूजा कथिता भुविदुर्लभा ॥ १५ ॥
 सावित्री पूजनं भद्रे शृणुत्वं कथयामि ते ।
 ह्रीं सां सावित्रीसां ह्रीं
 मन्त्राक्षरमिदं मन्त्रं शृणु ध्यानं वदामि ते ॥ १६ ॥
 प्रतप्त काञ्चनाभासां द्विभुजां लोललोचनाम् ।
 दिव्याभरणं शोभाकां दिव्याम्बरपरिच्छेदाम् ॥ १७ ॥
 सिन्दूरतिलकोद्दीप्तां श्रृङ्गनाञ्चितलोचनाम् ।
 ध्यात्वापाद्यादिकं दत्त्वा तां देवीं परिपूजयेत् ॥ १८ ॥
 गणेश कार्तिकस्यापि मयूरमूषिकस्य च ।
 जयाया विजया देव्याः सरस्वत्यास्तथैव च ॥ १९ ॥
 कमलायास्तथा पूजा शिवस्य ब्रह्मणस्तथा ।
 सावित्री पूजनं कृत्वा स च सिद्धीश्वरो भवेत् ॥ २० ॥
 नवसिद्धास्त्रिका पूजां कृत्वा पूजाफलं लभेत् ।
 तदा दशभुजा-पूजा समस्त फलदायिका ॥ २१ ॥
 अन्यथा विफला पूजा कदाचिन्नफलप्रदा ।
 आदौ दशभुजा-पूजा घटस्थापनपूर्वकम् ॥ २२ ॥

१ "मन्त्राक्षरमिदं मन्त्रं शृणु ध्यानं वदामि ते" इत्यत्र "ततः मन्त्राक्षरमिदं शृणु देवि वदामि ते" इति पाठान्तरम् ।

२ "शोभाकां" इत्यत्र "भुजाकां" इति पाठान्तरम् ।

२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

मन्त्रो जससुवर् वक्रिजायावविष्मन्तः ॥
गान्धर्वो व सुवासीना कामपुञ्जानसामिना ॥ २८ ॥
खाहालाहाहाहा विद्या कथिता अर्णसामिना ॥
विद्यावलाया अर्णसामिना सुन्दरी महिषायणी ॥ ३० ॥
अर्ण विन्दुसमायुक्ता दृशा सुखावनदयम् ।
रत्नम् व ननञ्चोका कामवोज ननःपरम् ॥ ३१ ॥
आद्यावोजान्तरं दृशा कथिता व दृशावरी ।
मायाया पुटितं दृशा सुखावनपटं प्रिये ॥
वगुर्वर्णा महाविद्या कथिता अर्णजानिषु ।
इति तु कथिता पुजा कान्तीपुराणसम्भवा ॥ ३३ ॥

(कृ० दृशा सुखाहा)

माया वोज महिष्यं त्र्यं उना समुवर्ते २८ ।
वक्रिजायावविद्या अर्ण देवि षडंभुम् ।
दृशिता-सुरसुवर्गा सागा अर्णसुवर्गा ॥ २९ ॥
विद्या पुनः समसुवर्गा सुन्दरी महिषायणीः ॥
विद्या विद्या सुवासीना सुन्दर्युव सुवर्गा ॥ ३० ॥
एषा दृशावरी विद्या कथिता भक्तिनसुव ॥
(कृ०) दृशा सुखाहा वक्रिजायावविष्मन्तः ॥ ३१ ॥

कृ० दृशा सुखाहा

इन्दुवोजं समुवर्त्य वामकण्ठसमन्वितम् ।
मारुतसार् सुखाहा वगुर्वर्णु सम्भवा ॥ ३४ ॥
ननसु पतिका पुजा देवीपुराण सम्भवा ।
ननसु कान्तिकादीनां पुजाय यन्ननसुवर् ॥ ३३ ॥
पञ्चदेवं प्रपूज्यादी पञ्चाभ्यर्चयसिद्विना ।

विशालपदम् ।

तीक्ष्णवाणं तथा शक्तिं हस्तसंज्ञे च दक्षिणे ।
 मारात्मारतरा पूजा सर्व्वपूजाफलप्रदा । ३४ ।
 ब्रह्मपूज्या विष्णुपूज्या शिवपूज्या च सर्व्वदा ॥
 यदि नोपूजयेद्देवीं शारदीं सिंहवाहिनीम् । ३५ ।
 मन्वत्सरकृता पूजा सर्व्वासा विफला भवेत् ॥
 इति ते कथिता पूजा शारदी मोक्षमाप्नुयात् । ३६ ।

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे विंशतिपटलः समाप्तः ।

अथ एकविंशतिपटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

श्रुतं महिषमर्हिन्याः पूजनं कलिसम्मतम् ।
कालिकादिपुराणोक्तं सर्वसिद्धिप्रदं शुभम् ॥ १ ॥
श्रुतञ्च सर्वं योगीन्द्र ध्यानं मन्त्रं दशाक्षरम् ।
दशभुजमयीं दुर्गां दलिताञ्जन सन्निभाम् ॥ २ ॥
कालिकां परमां दिव्यां श्रीकृष्णक्रोडमंस्थिताम् ।
कथयस्वदया नाथ योगध्यानप्रदप्रभो ॥ ३ ॥

श्रीअघोर उवाच ।

प्रतप्तकाञ्चनप्रख्यमर्हिन्या मन्त्रनिर्णयम् ।
कथयामिवरारोहे शृणु प्राणप्रिये मम ॥ ४ ॥
त्रिशूलञ्च तथा खड्गं चक्रञ्च वरवर्णिनि ।
सञ्चोपरि त्रिशूलञ्च तदधः खड्गमुत्तमम् ॥ ५ ॥
चक्रञ्च तदधो भद्रे बाणञ्च तदधः क्रमात् ।
तदधश्चलापाङ्गि सर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ ६ ॥
शक्तिरूपं महास्त्रञ्च दर्शनात् पापनाशनम् ।
हस्तयूथेषु वामेषु शृणु चास्त्रस्य निर्णयम् ॥ ७ ॥
खटकमूर्ध्वहस्ते च चापञ्च तदधः क्रमात् ।
अङ्कुशं पाशसंयुक्तं तदधो वरवर्णिनि ॥ ८ ॥
तदधश्च तथाघण्टां तदधः परशुं शृणु ।
प्रतप्तकनकप्रख्यमर्हिन्यास्तत्रनिर्णयम् ॥ ९ ॥
दलिताञ्जनसङ्काशां मर्हिन्याः शृणु निर्णयम् ।
ऊर्ध्वहस्तेस्थितां शक्तिं तदधो बाणं निर्णयम् ॥ १० ॥
तदधः संस्थितं चक्रं खड्गञ्च तदधः क्रमात् ।
सञ्चोपरिस्थितं नित्यं त्रिशूलं परमाद्भुतम् ॥ ११ ॥
अधुना शृणु देवेशि सावधानावधारय ।

१ 'क्रमात्' इत्यत्र 'स्मृतं' इति पाठान्तरम् ।

२ 'तदधो' इत्यत्र 'ततय' इति पाठान्तरम् ।

शब्दस्य पाततो घण्टा गन्धायैः परिपूजिता ॥ १२ ॥
 तदधः संस्थितं नित्यं अङ्गुशं उन्मनीमयम् ।
 तदधः संस्थितं पाशं सिद्धिसूत्र परिच्छदम् ॥ १३ ॥
 चापञ्च तदधो देवि तदधः खेटकं परम् ।
 इति ते कथितं सर्व्वं जम्बुभारतसम्मतम् ॥ १४ ॥
 विपरीतं यतश्चायं अन्यवर्षस्य सम्मतम् ।
 कामवीजं त्रिशूलञ्च खड्गं मायां तथैव च ॥ १५ ॥
 चक्रं कूर्चं महेशानि वाणं वाग्भवमीरितम् ।
 शक्त्यस्त्रञ्च श्रियावीजं वामहस्तेवदामिते ॥ १६ ॥
 खेटकं मान्मथं वीजं चापमङ्गुशमीरितम् ।
 अङ्गुशञ्च तथापाशं कन्दर्पराजमीरितम् ॥ १७ ॥
 याघण्टा चञ्चला लाङ्गि सिद्धिसूत्रस्वरूपिणी ।
 नित्याश्रीकमलावीजरूपिणी सिद्धिदायिनी ॥ १८ ॥
 परशुञ्च तथा देवि माकरध्वजमीरितम् ।
 विपरीतमतं देवि भक्त्याते परिकीर्त्तितम् ॥ १९ ॥
 अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिगिरिशे नगनन्दिनि ।
 वामवाहोरूर्द्धदेशे त्रिशूलं त्रिगुणात्मकम् ॥ २० ॥
 तदधश्च तथा खड्गं चक्रञ्च तदधः क्रमात् ।
 तदधस्तीक्ष्णवाणञ्च शक्तिञ्च तदधः क्रमात् ॥ २१ ॥
 दक्षवाहोरूर्द्धभागे खेटकं दीप्यते प्रिये ।
 तदधः पूर्णं चापञ्च तदधः पाशमङ्गुशम् ॥ २२ ॥
 तदधश्च तथा घण्टां परशुं परमाङ्गुतम् ।
 विपरीतमिदं प्रोक्तं भक्त्याते नगनन्दिनी ॥ २३ ॥
 अतःपरं प्रवक्ष्यामि विपरीतं यथोचितम् ।
 यस्य विज्ञानमात्रेण शिवतुल्यो भवेन्नरः ॥ २४ ॥
 वामवाहोरूर्द्धभागे शक्तिं परमशोभनाम् ।
 तदधस्तीक्ष्णवाणञ्च तदधश्चक्रमैव च ॥ २५ ॥

- १ "सिद्धिदायिनी" इत्यत्र "भोगदायिनी" इति पाठान्तरम् ।
 २ "देशे" इत्यत्र "भागे" इति पाठान्तरम् ।
 ३ "यस्य" इत्यत्र "येन" इति पाठान्तरम् ।

सुचारुदशनां नित्यां पीनोन्नतपयोधराम् ।
त्रिभङ्गस्थानसस्थानां महिषासुरमर्द्दिनीम् ॥ २६ ॥
मृणालायतसंस्पर्शां दशबाहुसमन्विताम् ।
त्रिशूलं दक्षिणेध्येयं खड्गं चक्रमधःक्रमात् ॥ २६ ॥
तीक्ष्णवाणंतथाशक्तिं बाहुजङ्घेषु विभ्रतीम् ।
खेटकं पूर्णचापञ्च पाशमङ्कुशमुद्धृताम् ॥ २७ ॥
घण्टां वापरशुं वापिवामतः सन्निवेशयेत् ।
रक्तचन्दनसिक्ताङ्गीं रक्तमाल्यपरिच्छदाम् ॥ २८ ॥
सिंहस्थां परमेशानां ब्रह्मविष्णुशिवार्चिताम् ।
प्रेतस्थाञ्च महामायां रक्तपद्मासनस्थितां ॥ २९ ॥
सिंहस्थाञ्च तथा दुर्गां ध्यायेत् परममोक्षदाम् ।
शिवः प्रेतो महादेवो ब्रह्मालोहितपङ्कजः ॥ ३० ॥
विष्णुः सिंह इतिख्यातः वाहनानिमहौजसः ।
स्वमूर्त्यावाहनं नैव तेषां देवि प्रयुज्यते ॥ ३१ ॥
तत्तन्मूर्त्यन्तरं कृत्वावाहनत्वं गतास्त्वयः ।
शिवप्रेते कदाचित्साकदाचिद्रक्तपङ्कजे ॥ ३२ ॥
कदाचित् केशरिपृष्ठे वसते परमेश्वरि ।
कामकाले शिवप्रेते वसतेसिंहवाहिनी ॥ ३३ ॥
अस्यामहिषमर्द्दिन्याः प्रियं सखीगणं शृणु ॥ ३४ ॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे एकविंशतिपटलः समाप्तः ।

अथ द्वाविंशपटलः ।

श्रीतत्पुरुष उवाच ।

चण्डां चण्डवतीं विद्यां चामुण्डां चण्डनायिकाम् ।
उग्रचण्डां प्रचण्डाञ्च चण्डोग्रां चण्डनामिकां ॥ १ ॥
शक्तिभिर्विष्टिता माभिर्विजयां सिंहवाहिनीं^१ ।
शृणुमन्त्रं प्रवक्ष्यामिमर्द्दिन्या मोक्षदायकम् ॥ २ ॥
मायावीजं समुद्धृत्य दुर्गदुर्गे पदं ततः ।
ततोरक्षपदं भद्रे तदन्ते वङ्गवल्गभा ॥ ३ ॥
नातः परतरं मन्त्रं लक्ष्यं^२ तन्त्रे सुलोचने ।
दशाक्षरं महामन्त्रं चोद्धृत्य निगदामिते ॥ ४ ॥
मायावीजं समुद्धृत्य ततोदुर्गपदं प्रिये ।
वङ्गजाया तदन्ते च सर्व्वसिद्धिप्रदामता ॥ ५ ॥
मायावीजं समुद्धृत्य दुर्गायै तदनन्तरम् ।
वङ्गजायां परे दत्त्वा एकधा प्रजपेद्यदि ॥ ६ ॥
कोटि वंश्यान् समादाय वैकुण्ठं स च गच्छति ।
दुर्गं दुर्गं तथाचोक्त्वा वङ्गजाया ततःपरम् ॥ ७ ॥
एषाविद्या महाविद्या चतुर्वर्ग फलप्रदा ।
मायावीजं समुद्धृत्य तथान्ते^३ वङ्गवल्गभा ॥ ८ ॥
एषातेत्राक्षरीविद्या मर्द्दिन्यादोषवर्जिता ।
त्वं दुर्गे त्र्यक्षरं मन्त्रं चतुर्वर्ग प्रदायकम् ॥ ९ ॥
ह्रीं^४ दुर्गे रक्षणि पदं नमोद्धृत्यक्षरं ततः ।
मायावीजं समुद्धृत्य वङ्गजाया परे तथा ॥ १० ॥
चतुर्दशाक्षरीविद्या सर्व्वदोषविवर्जिता ।
ह्रीं^५ दुर्गे त्र्यक्षरं मन्त्रं चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥ ११ ॥

१ "वाहिनी" इत्यत्र "संस्थिता" इति पाठान्तरम् ।

२ "लक्ष्यं तन्त्रेण" इत्यत्र "लक्षतन्त्रेण" इति पाठान्तरम् ।

३ "तथान्ते" इत्यत्र "तदन्ते" इति पाठान्तरम् ।

चपलाबुद्धिसंयुक्ता बुद्धिसिद्धिस्तथैव च ।
 अग्निमाशशिमा प्रोक्ता चन्द्रविन्दु समन्विता ॥ २४ ॥
 कथितेति मया देवि सर्व्वसिद्धिप्रदा मता ।
 प्रयोगञ्चास्यवक्ष्यामि सावधानावधारय^१ ॥ २५ ॥

(३७००श्री७)

एवं सर्व्वत्रवोद्भव्यं प्रतिवीजेषु सुन्दरि ।
 प्रथमं दशधाजज्ञा ततोवीजं समुच्चरेत् ॥ २६ ॥
 शृणुस्वैकाक्षरं मन्त्रं त्रिविधं नगनन्दिनि ।
 चपलासुसमाशीनाबुद्धिः पद्मदलेक्षणा ॥ २७ ॥
 अग्निमा सुसुखीप्रोक्ता चन्द्रविन्दुसमन्विता ।
 एकाक्षरी मयाप्रोक्ता शृणु देवि वदामि ते ॥ २८ ॥
 वर्त्तुलाक्षीसुरासीना सुन्दरी महिमागुणा ।
 चन्द्रविन्दात्मिका नित्यादुर्गावीजमितीरितम् ॥ २९ ॥
 चपलाच ततो देवि चन्द्रविन्दु समन्विता ।
 त्रिविधा कथिताविद्या एकाक्षरी च मोक्षदा ॥ ३० ॥

श्रीदेव्युवाच ।

चञ्चलाञ्च कथं जप्त्वा मोक्षःस्याद्दमे प्रभो^२ ।
 तमोगुणा च चपला सर्व्वसंहारकारिणी ॥ ३१ ॥
 तस्याश्चोच्चारणाद्देव कथं मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

श्रीतत्पुरुष उवाच ।

देवित्वमतिधन्यासि सुन्दरि प्राणवह्निभे ।
 त्रिकोण कुण्डलीमात्रा नित्याश्रीप्रकृतिः परा ॥ ३३ ॥
 मात्रासरस्वती साक्षात् शरच्चन्द्रशतप्रभा ।
 वामरेखा मवेद्व्रह्म तरुणाक्षिसमन्विता ॥ ३४ ॥
 दक्षरेखा विष्णुरूपा शरच्चन्द्र शतप्रभा ।
 अधोरेखा रुद्ररूपा दलिताञ्जन मन्त्रिभा ॥ ३५ ॥

१ 'सावधानावधारय' इत्यत्र 'सावधानाञ्च धारय' इति पाठान्तरम् ।

२ 'दमेप्रभो' इत्यत्र 'इरवर्णिनि' इति पाठान्तरम् ।

श्रीईश्वर सदाशिवौ मात्रायां संस्थितावुभौ ।
व्यापकात् श्रीशिवज्योतिः प्रकृत्यन्तर्गतं सदा ॥ ३६ ॥
त्रिकोणाभ्यन्तरे शून्यो विन्दुः परमकुण्डली ।
अरुणादित्यसङ्काशो विन्दुरूपपरिच्छदः ॥ ३७ ॥
विन्दुमध्यगतं शून्यं कोटिचन्द्र प्रदायकम् ।
सएवपरमंब्रह्म शिवः परमकारणम् ॥ ३८ ॥
नातः परतरं तत्त्वं मर्द्दिन्येकाक्षरोषु च ।
इतिते कथितं भक्त्या तथाशुश्रूषया प्रिये ॥ ३९ ॥

इति श्रीकालीविलास-तल्ल द्वाविंशत्पटलः समाप्तः ।

अथ दशोविंशतिपटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

देवेन्द्र हृदयात् शैल्यं कुरु दूरं कृपानिधे ।
सानित्यामर्द्दिनी देवी प्रतप्तकनकप्रभा ॥ १ ॥
दल्लिताञ्जनभंकाशा कथं मे कृपया वद ।

श्रीदेव उवाच ।

न वक्तव्यं महेशानि न वक्तव्यं कदाचन ।
या नित्यामर्द्दिनी देवी गौराङ्गी दीर्घलोचना ॥ २ ॥
सा देवी परमानित्या अकस्मात् कामपीडिता ।
कामार्त्ताकामविन्यासा सर्व्वदाकामवर्ज्जिता^१ ॥ ३ ॥
पीडिता कामवाणेन दल्लिताञ्जनसन्निभा ।
सहसाम्भून्महेशानि दल्लिताञ्जन चिक्कणा ॥ ४ ॥
कोटिकन्दर्पलावण्यं विजित्यनगनन्दिनी ।
सदाशिवमहाप्रेते चारुदेहे सुविस्मिता ॥ ५ ॥
यदाभूत्सद्विन्दुगौरा कालोक्तावयवा-कृतिः ।
गौरीदेहात् समासन्ना कृष्णाङ्गी कालिकापरा ॥ ६ ॥
या गौरी गौरदेहासाभूत्वातिष्ठति सर्व्वदा ।
विपरीतं भवेत् सर्व्वं तस्यहस्ते शुचिस्मिते ॥ ७ ॥
अस्त्रञ्च वामदाक्षिण्यं कामपीठात् प्रजायते ।
सदाशिवोपरिस्थित्वा ब्रह्माण्डं क्षोभमानयेत् ॥ ८ ॥
दक्षहस्ते स्थितो वाणो वामहस्ते द्रुतं ययौ ।
वामहस्तात्तथा वाणो दक्षहस्तं तथाययौ^२ ॥ ९ ॥
सर्व्वं विपर्य्ययं देवि सहसामभृत् सुरेश्वरि ।
सदाशिवस्य संस्पर्शाद्दल्लिताञ्जन चिक्कणम् ॥ १० ॥

१ "सर्व्वदा कामवर्ज्जिता" इत्यत्र 'यदिसाकामवर्ज्जिता' इति पाठान्तरम् ।

२ तथाययौ इत्यत्र ययौ शिथे इति पाठान्तरं ।

अमृतं परमेशानि सहसाभूत् परात्परम् ।
योमृताज्जायते कृष्णोदलिताञ्जन चिक्कणम् ॥ ११ ॥
तं रक्तचरणद्वन्द्वं आरक्त करपङ्कजम् ।
तथारक्तोष्ठ युगलं पुण्डरीक दलेक्षणम् ॥ १२ ॥
सर्वमङ्गल मङ्गल्यं दृष्ट्वैव सहसा भवत् ।
कालिकायास्तनद्वन्द्वममृतैः परिपूरितम् ।
अमृतं द्विविधं शुक्लं दलिताञ्जन चिक्कणम् ॥ १३ ॥
निरीच्यवालकं काली क्रोडि कृत्वा सुरार्चिंते ।
चुचुस्वे वदनं तस्य वालकस्य वरानने ॥ १४ ॥
श्रीवालक उवाच ।

स्तनपानं देहि मात देहिदेवि कृपां कुरु ।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वालकस्य च कालिका ॥ १५ ॥
तिष्ठ पुत्र नास्ति चिन्ता अमृताक्तं स्तनं पिव ।
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्याः कालिकायाः शुचिस्मिते ॥ १६ ॥
अनिशं प्रपिवेत् कृष्णोमृतं मलविवर्जितम् ।
गीयते तेन सर्वेषु कृष्णमाता च कालिका ॥ १७ ॥
ध्यानं चास्याः प्रवक्ष्यामि शृणुत्वं नगनन्दिनि ।
येन ध्यानेन देवेशि चतुर्वर्गं भवाप्रुयात् ॥ १८ ॥
जटाजूटं समायुक्तां चन्द्रार्द्रकृत शिखराम् ।
पूर्णचन्द्रमुखीं देवीं त्रिलोचन समन्विताम् ॥ १९ ॥
दलिताञ्जन संकाशां दशबाहुसमन्विताम् ।
नवयौवन सम्पन्नां दिव्याभरण भूषिताम् ॥ २० ॥
सुचारुदशनां नित्यां सुधापुञ्जसमन्विताम् ।
शृङ्गार रससंयुक्तां सदाशिवोपरिस्थिताम् ॥ २१ ॥
दिङ्मण्डलोज्ज्वलकरीं ब्रह्मादि परिपूजिताम् ।
वामे शूलं तथा खड्गं चक्रं वाणं तथैव च ॥ २२ ॥
शक्तिञ्च धारयन्तीं तां परमानन्दरूपिणीम् ।
खेटकं पूर्णचापञ्च पाशमङ्कुशं मेव च ॥ २३ ॥
घण्टास्त्रापरशुंवापि दत्तहस्ते च भूषिताम् ।
उग्रां भयानकीं भीमां भेरुण्डां भीमनादिनीम् ॥ २४ ॥

कालिका जटिलाञ्चैव भैरवीं पुत्र वेष्टिताम् ।
 आभिःशक्तिभिरष्टाभिः सहितां कालिकां परां ॥ २५ ॥
 सुप्रसन्नां महादेवीं कृष्णक्रीडां परात्पराम् ।
 चिन्तयेत् सततं देवीं धर्मकामार्थं मोक्षदाम् ॥ २६ ॥
 महामोक्षप्रदां नित्यां ध्यायेत् परमगोपिताम् ।
 इति ते कथितं ध्यानं ध्यात्वामोक्षपदं लभेत् ॥ २७ ॥
 ब्रह्मणोदिवसस्यान्ते कालीक्रीडात् शुचिस्मिते ।
 राधासमीपं देवेशि यदा यास्यति वालकः ॥ २८ ॥
 अत्यन्तविपरोतासाभविष्यति दिनान्तरे ।
 इति ते चञ्चलापाङ्गि ध्यानभेदः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥
 पुत्रेण रहितं ध्यानं मन्वन्तर द्वितीयके ।
 एकधाध्यानं मात्रेण सर्वसिद्धीश्वरोभवेत् ॥ ३० ॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे त्रयोविंशतिपटलः समाप्तः ।

अथ चतुर्विंशतिपटलः ।

श्रीदेव उवाच ।

स्तनं पीत्वा बालकृष्णो यदाह मातरं प्रति ।
तत्शृणुष्व महामाये कृपया कालिकां शुभाम् ॥ १ ॥
स्तनजन्यं तवन्नारं गोलोक सुखदायकम् ।
नातः परतरं किञ्चित् त्रैलोक्ये सुखदायकम् ॥ २ ॥
नातः परतरं देव्य-मृतात् कोटिगुणाधिकम् ।
कुतोलब्धमिदं क्षीरं कुन्नीतपन्नञ्च मे वट ॥ ३ ॥
बालकस्य वचः श्रुत्वा किमाह शृणु कालिका ।

श्रीकालिकोवाच ।

शृणु पुत्र महाभाग कृष्ण कमललोचन ।
न गव्य स्तनजं पुत्र अमृतं नित्य नूतनं ॥ ४ ॥
महस्रदल पद्माञ्च उड्डृत्य कृष्णसुन्दर ।
पुत्र ब्रह्माण्डगुप्तं वै अमृतामृत मन्थयम् ॥ ५ ॥
यात्रामरस्त्रतीरेवा यमुना पुस्करा तथा ।
गोलोकं यत्सुहृदपुत्र वैकुण्ठं तदुदाहृतम् ॥ ६ ॥
तस्माद्द्वै कमलात् पुत्र उत्पन्नं चामृतं द्रवम् ।
तेनामृतन वैपुत्र स्तनं मे परिपूरितम् ॥ ७ ॥
अमृतं पिवहृदपुत्र स्तनं मे परिपूरितम् ।
अमृतं पिवहृदपुत्र जरामरण वर्जितम् ॥ ८ ॥

श्रीबालक उवाच ।

भोजनादमृतस्यास्य सर्व्वं मे विस्मृतं ययौ ।
कोवाहं कस्यपुत्रोहं तन्मे कथय संप्रति ॥ ९ ॥

श्रीकालिकोवाच ।

शृणु पुत्र महाबाहो पुण्डरीक दलक्षण ।
सदाशिवस्तव पिता माताहं तव बालक ॥ १० ॥
त्वमेवेश्वर ज्योतिर्गुणातीतः शिवः सदा ।
सगुणाहं सदा पुत्र निर्गुणापि कदाचन ॥ ११ ॥

अमृतं गुणमित्याहुः शरीरे तन्ममस्थितम् ।
 अमृताज्जननं पुत्र तव निर्णय इरितः ॥ १२ ॥
 ईश्वरस्त्वं हि देवानां ईश्वराख्या च यातु वै^१ ।
 गौरदेहात् समुत्पुत्रा अहं काली विपर्यया ॥ १३ ॥
 तवमातास्मग्रहं पुत्र अयोनि सम्भवा स्मृता ।
 कोटिकन्दर्पवाणेन विद्वाहं कालिकासुत ॥ १४ ॥
 त्वमेव चेश्वरज्योतिः पुत्रोमे निर्गुणः सदा ।
 अद्यप्रभृतिं हे पुत्र सगुणस्त्वं गुणाकरः ॥ १५ ॥
 अद्यप्रभृतिं हे पुत्र पुण्डरीकदलेक्षण ।
 निर्गुणस्त्वं हि सगुणः कार्यकारणतत्परः ॥ १६ ॥
 कल्यान्तरे तु पुत्र त्वं राधावल्लभतां भज^२ ।
 तवाङ्गं पुण्डरीकाक्ष सुधापुञ्जमयं विभुम् ॥ १७ ॥
 विन्दुरुपाह्यहं पुत्र ततः सगुणविग्रहा ।
 अनन्तशक्तिराद्याहं सर्वदेवाधिदेवता^३ ॥ १८ ॥
 श्रीवालक उवाच ।

अनन्तशक्तिराद्यात्वं वाणविडाकथं भवेः ।
 वाणविडा कथं मात—स्तत्सर्वं कृपया वद ॥ १९ ॥

श्रीकालिकोवाच ।

शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि सावधानोवधारय ।
 कन्दर्पवाणविडा हि न स्मृतास्मिकदाचन ॥ २० ॥
 कामवीजेन विडाहं तेनाङ्गं जर्जरं मम ।

श्रीवालक उवाच ।

हे मातः कामवीजं मे कृपया कथ्यतां त्वया ।
 यदि नोकथ्यते मातस्तनुत्यागं करोम्यहम् ॥ २१ ॥

श्रीकालिकोवाच ।

रे पुत्र वालकस्त्वं हि तनुत्यागः कथं तव ।
 सुधापानाच्च हे पुत्र—तव देहं सुदुर्जयम् ॥ २२ ॥

- १ 'ईश्वराख्यातुशानुवै' इत्यत्र 'ईश्वराख्या यतन्वै' इति पाठान्तरम् ।
 २ 'भज' इत्यत्र 'त्रज' इति पाठान्तरम् ।
 ३ 'सर्वदेवाधिदेवता' इत्यत्र 'तेनाङ्गजननं मम' इति पाठान्तरम् ।

अधुना शृणुवक्ष्यामि कन्दर्पवाणनिर्णयम् ।

काममन्मथकन्दर्पमकरध्वजसंज्ञकाः ॥२३॥

मीनकेतुस्तथा पुत्र—पञ्चवणा इति स्मृताः^१ ।

श्रीवालय उवाच

सदर्थं पञ्चवाणस्य कृपया मयि कथ्यताम् ॥२४॥

श्रुत्वा तवमुखान्मातर्भवामि सगुणोप्यहम् ।

श्रीकालिकोवाच ।

धन्यास्मि कृष्णपुत्र त्वं धन्योऽसि कमलेक्षणा ॥२५॥

कामः क्रीं७ मन्मथः क्ली७च कन्दर्प ऐ७ इति स्मृतः ।

ह्र७कारो मीनकेतुः स्यात् क्लू७कारो मकरध्वजः ॥२६॥

चपलाक्षीषु चासोना विन्दुर्मीक्षप्रदायकः ।

विन्दुमध्यगता नित्या चन्द्रिका कमलेक्षणा ॥२७॥

चन्द्रिकान्तर्गता नित्या देवी शशिशुखी गुणा ।

चन्द्रार्द्धविन्दुसंयुक्ता कामवीजमितीरितम् ॥२८॥

शृणु ध्यानं प्रवक्ष्यामि वीजस्य कमलेक्षणा ।

दलिताञ्जनसंकाशां चतुर्बाहुसमन्विताम् ॥२९॥

खड्गमुण्डधरां दामे दक्षिणे चाभयं वरम् ।

मुण्डमालाधरां नित्यां कटाक्षविशिखोज्ज्वलाम् ॥३०॥

सिन्दूर तिलकोद्दीप्तां अञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।

ध्यात्वा देवीं महामायां ध्यात्वा वीजं जपेद् यदि ॥३१॥

सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा परं ब्रह्माधिगच्छति ।

ध्यानमेतत्तु रे पुत्र कोटितन्त्रेषु सम्मतम् ॥३२॥

दिवसे च तथा रात्रौ प्रहरे प्रहरे सुत ।

ज्ञात्वा प्रहर निष्कर्षं दिवा रात्रौ च जापकः ॥३३॥

दलिताञ्जनसंकाशात् स्थाने पीठं नियोजयेत् ।

अरुणादित्यसंकाशां शरच्चन्द्रप्रदीपिकाम् ॥३४॥

अधुना शृणु हे युव ध्यानभेदं वदामिति ।

यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु अधुनानिगदामिति ॥३५॥

यदुक्तं प्रथमं ध्यानं प्रातःकाले प्रतिष्ठितम् ॥३६॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे चतुर्विंशतितमः पटलः समाप्तः ।

दिव्यवन्दन इत्यत्र ईरिवन्दन इति पाठान्तरम् ।
 मन्मथावतरनीरितं इत्यत्र प्रकृष्टावलिनीरितमिति पाठान्तरम् ।
 लदनानरं चन्दविष्णोत्सविका तिलानामन्मथावलिनीरितं इति श्रीकाण्डे कविदेव प्रसक्तं इत्यत्र

४
२

मन्मथावलिनीरितं इत्यत्र प्रकृष्टावलिनीरितमिति पाठान्तरम् ।
 लदनानरं चन्दविष्णोत्सविका तिलानामन्मथावलिनीरितं इति श्रीकाण्डे कविदेव प्रसक्तं इत्यत्र
 दिव्यवन्दन इत्यत्र ईरिवन्दन इति पाठान्तरम् ।
 मन्मथावतरनीरितं इत्यत्र प्रकृष्टावलिनीरितमिति पाठान्तरम् ।
 लदनानरं चन्दविष्णोत्सविका तिलानामन्मथावलिनीरितं इति श्रीकाण्डे कविदेव प्रसक्तं इत्यत्र

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

चन्द्रविन्धात्मिकानित्या कन्दर्पाख्यमितीरितम् ।
 ध्यानञ्चास्याः प्रवक्ष्यामि शृणुपुत्रसुलोचन ॥१३॥
 प्रतप्त काञ्चनाभासां चतुर्ब्बाहुधरां पराम् ।
 अभयं वरदं वामे दक्षिणे शङ्खमव्ययम् ॥१४॥
 तदधः कमलं पुत्र चतुर्वर्गप्रदायिकाम् ।
 दिव्याम्बरपरोधानां दिव्याभरणभूषिताम् ॥१५॥
 दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
 कटाक्षविशिखोपेतां अञ्जनाञ्चितलोचनाम् ॥१६॥
 अधुना संप्रवक्ष्यामि शृणुध्यानं सुखास्यदम् ।
 पीतपद्मप्रतीकाशां लसत्कोकनदेक्षणां ॥१७॥
 चतुर्भुजां त्रिनेत्राञ्च सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
 कटाक्षविशिखोपेतभ्रूलता परिशोभिताम् ॥१८॥
 अभयं वरदं वामे दक्षिणोर्ध्वं सुदर्शनम् ।
 तदधः संस्थितं शूलं चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥१९॥
 अधुना संप्रवक्ष्यामि शृणुत्वं मीनकेतनम् ।
 मोहिनीसुसमासीना शुक्लपोताङ्घ्रिसंयुता ॥२०॥
 चन्द्रविम्बात्मिका नित्या मकरध्वजमीरितम् ।
 इति ते कथितं वीजं चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥२१॥
 अधुना संप्रवक्ष्यामि ध्यानं तन्मीनकेतनम् ।
 मोहिनीषु समासीना शुक्लपद्मदलेक्षणा ॥२२॥
 शुक्लाम्बरसमासीना शङ्खहस्ता सुशोभना ।
 चन्द्रार्धविन्दुसंयुक्ता मीनकेतनमीरितम् ॥२३॥
 ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि शृणुपुत्रसुलोचनं ।
 जवाकुसुमसङ्काशां चतुर्ब्बाहुधरां पराम् ॥२४॥
 नानाविशधरां देवीं शरच्चन्द्रनिभाननाम् ।
 दिव्याम्बरपरोधानां दिव्याभरणभूषिताम् ॥२५॥
 कटाक्षविशिखोपेतां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
 अभयं वरदं वामे दक्षिणोर्ध्वं च पट्टिशम् ॥२६॥

खड्गञ्च तदधस्तस्याः सर्वास्त—सारसंग्रहम् ।
 यज्ज्ञात्वा साधको याति अव्ययं विन्दुमण्डलम् ॥२७॥
 मण्डलं परमं मोक्षं पूर्णानन्दस्वरूपिणीम्^१ ।
 परस्य ब्रह्मणः पुत्र तदन्तं गृहमीरितम् ॥२८॥
 शब्दरूपमयं विन्दु मण्डलं मातृकाक्षरम् ।
 इति ते कथितः पुत्र सर्व्वबीजस्य निर्णयः ॥२९॥
 इति श्रीकालीविलासतन्त्रे पञ्चविंशतितमः पटलः समाप्तः ।

१ पूर्णानन्दस्वरूपिणी इत्यत्र पूर्णानन्दरसैर्युता इति पाठान्तरम् ।

बुद्धिपरिमसमासौना विमयाजिजिम्सुवोय्या ॥ ११ ॥

विन्दोरन्तर्गतानां विन्दित्वाकामलजोवना ।

इष्वरः सुसमासौना विन्दुवृक्षप्रपञ्चनः ॥ १० ॥

अथना ग्राम्यपुत्रत्वं मायावोजस्य साधनम् ।

कथितं कामवोजस्य राजः सत्त्वतमात्मकम् ॥ ९ ॥

विनाप्राणविविधानं गायत्र्या निष्कन्तो जपः ।

धातुवोजं पठेत् यद्य पणव पणसोवनम् ॥ ८ ॥

पुनराख्यरपुत्रो धानं लभतेकोकनदेव्यम् ।

शाङ्खवकगदापुत्रो धानं वनमालिनम् ॥ ७ ॥

दिलोचनसंकाशं वृष्वर्षिष्वरं विभुम् ।

अकविर्वाग्देवोकाशं रक्तविर्वाग्देवोपकम् ॥ ६ ॥

धानमस्य प्रवक्ष्यामि अतिगोत्रं परात्परम् ।

वैदेवतं परं वोजं वोजानां स्यात्सुविरिनम् ॥ ५ ॥

महाकालमयो भूत्वा चन्द्राहं विन्दुसंयुता ।

पुण्यदेव्यादिमासिषुवृक्षवृक्षान्माया नथा ॥ ४ ॥

न कस्मिन्नेव प्रवक्ष्यामि युवत्वात् कथयामि ते ।

यद्योक्तं शृणुतेत्येव कथयामि नतवायतः ॥ ३ ॥

कामो मन्मथकन्दर्पो मन्मथकः प्रकीर्तितः ।

वोजानां परमं अष्टं वोजं समदशाक्षरम् ॥ २ ॥

ग्राम्यं नत्कथ्यते पुत्रं कोटिवोजानि सन्ति वै ।

श्रीकालिकावाच ।

कथया कथ्यतां मानस्यवोजं सुधोपमम् ॥ १ ॥

नमस्ते कालिके मातः वरणी पतिनीः स्मार्हम् ।

श्रीवत्सक उवाच ।

अथ षट्शतशतपठनः ।

रमा ज्येष्ठा मन्त्रिण्यं निगुण्यं तत्र स्थितिः ॥ २५ ॥
 द्वादशैषु संस्थिता द्वादशैः गुणैर्यत्तद्विद्यया ।
 रमासु संस्थिता त्रयो विद्या ज्येष्ठा सुसंस्थिता ॥ २४ ॥
 आसौ कथ्यते तेन विन्दुमण्डलसङ्घाता ।
 रमासु सङ्घाता ज्येष्ठा द्वादशैः सङ्घाता ॥ २३ ॥
 रमा ज्येष्ठा तथा द्वादशैः विन्दुयत्तद्विद्यया ।
 श्रवणा श्रुत्या हं पुत्र रमाश्रुत्या सुदुर्लभम् ॥ २२ ॥
 मया वीजस्य हं पुत्र भक्त्याते परिकीर्तितम् ।
 मायावृद्धिद्विरतिथ्याता विन्दुरन्तर्गताना तथा ॥ २१ ॥
 एवं सञ्जयवोचञ्च वीजवीजेषु सिद्धिदम् ।
 सञ्जयान् व तथा विन्दुरन्तर्गतमिति तन्म ॥ २० ॥
 वृद्धे केशरान्श्रुत्या द्वादशैः वपलायास्तनः परम् ।
 रक्षस्य श्रुत्या हं पुत्र वीजोच्चरान्श्रुतिसिद्धिदम् ॥ १९ ॥
 त्रिकोटिकलसुद्धं परं त्रयोविद्यया कृतम् ।
 ध्यातुं साधकञ्चैव एकया प्रजपदुदयति ॥ १८ ॥
 कदाचिद्विद्यया वीजं तत्र ललापति प्रियमिति तम् ।
 सिन्दूरतिलकौशेभ्यो मन्त्रैर्नामो विद्यया ॥ १७ ॥
 विद्यास्य परपुत्रो ध्याता विद्यास्य परमपुत्रितम् ।
 खड्गसुखद्वयं वासुदेवस्यैव त्रिभुवः ॥ १६ ॥
 जगत्सिन्दूरसंकाशाः त्रिभुवः त्रिभुवः परम् ।
 ध्यानमन्त्रान्पुत्रव्याप्तौ साधनात्तद्वयम् ॥ १५ ॥
 चन्द्रवन्दितकान्त्या मया लिखनमिति तन्म ।
 वपलान्तर्गताना ज्येष्ठा श्रुत्या सुखे तथा ॥ १४ ॥
 चन्द्रवन्दितकान्त्या मया वीजोच्चरान्श्रुतिसिद्धिदम् ।
 कालोच्चरान्श्रुतिसिद्धिसमाप्तौ त्रिभुवः तदन्तम् ॥ १३ ॥
 द्वेषो सुसमाप्तौ कान्त्या वपलान्तर्गतम् ।
 मनान्तरं प्रवक्ष्यामि द्विविधं श्रुत्यासुन्दरं ॥ १२ ॥
 चन्द्रवन्दितकान्त्या मया द्वादशैः विद्यया ॥ ११ ॥

रे पुत्रकेश्वर—ज्योतिस्त्वमेव नान्यथा क्वचित् ।
 रौद्री ज्येष्ठा बुद्धिसूर्या निर्गुणासा शिवस्थितिः ॥२६॥
 यः शिवः परमं ब्रह्म सर्वं व्याप्यविजृम्भते ।
 रमा रजोगुणानित्या अरुणादित्यसन्निभा ॥२७॥
 ज्येष्ठा सत्त्वगुणा चैव शरच्चन्द्रप्रभासका ।
 दलिताञ्जनसंकाशा रौद्रीतमगुणा स्मृता ॥२८॥
 ऊर्ध्वशक्तिद्वये रेखे विद्युदाभे च मोक्षदे ।
 ऊर्ध्वरेखाद्वये पुत्र चतुष्कोणे मनःस्थितिः ॥२९॥
 चतुष्कोणात्मके चैव आत्मनः स्थितिनिर्णयः ।
 अधोभागे चतुष्कोणे परमात्मावसेद्भ्रुवम् ॥३०॥
 दक्षभागे चतुष्कोणे निवासश्चान्तरात्मनः ।
 अधोभागे चतुष्कोणे ज्ञानात्मापि वसेद्भ्रुवम् ॥३१॥
 एकादशेन्द्रियाणाञ्च पञ्च शून्येषु संस्थितिः ।
 पञ्चशून्ये च भूतानां स्थितिश्चैव न संशयः ॥३२॥
 इति ते ग्रामणी बीजं रजःसत्त्वतमात्मकम् ।
 कथितं कृष्ण हे पुत्र स्मरणान्मोक्षदं भवेत् ॥३३॥
 ज्येष्ठा विन्दुगतानित्या सुस्थिरा चारुणप्रभा ।
 सुस्थिरान्तर्गतो विन्दुर्विन्दुमध्ये च मोहिनी ॥३४॥
 अस्त्रविद्यात्मिकानित्या परमाबीजमीरितम् ।
 प्रथमे ग्रामणी बीजं सुस्थिरा तदनन्तरम् ॥३५॥
 ततस्तु मोहिनी बीजमूर्ध्वं चन्द्रं ततःपरम् ।
 ततो विन्दुं समुच्चार्थं संयोगोच्चारणं ततः ॥३६॥
 रमा बीजस्य हे पुत्र रहस्यं परिकीर्तितम् ।
 ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि शृणु हे पुत्रसुन्दर ॥३७॥
 रक्तविद्युल्लताकारां शुक्लविद्युल्लता कृतिम् ।
 दलिताञ्जनसंकाशां चतुर्बाहुधरां पराम् ॥३८॥
 अरविन्दस्थितां नित्यां ब्रह्मादिपरिपूजिताम् ।
 सिन्दूरतिलकोद्दीप्ता मञ्जनाञ्चितलोचनाम् ॥३९॥
 ध्यानमात्रेण हे पुत्र सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा चैकधा बीजमुच्चरेत् ॥४०॥

श्रीकालीविलासतन्त्रम् ।

एकोच्चारणमात्रेण जगज्ज्ञानं ततो लभेत् ।
 जगज्ज्ञानगतं पुत्र कल्पभेदे द्रुतं भवेत् ॥४१॥
 कल्पभेदे च सत्ये च त्रेतायां कमलेक्षण ।
 सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ॥४२॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे षड्विंशतितमः पटलः समाप्तः ।

॥ ४१ ॥ अनामसालेण हि कथा सञ्जसिद्धीश्वरो भवतु ।
 सारणावफनसमाप्तौ ल दंडुनाले पापनाशानाम् ।
 ॥ ४२ ॥ चत्वारिंशत्कोशोयुक्तं कथासुकावरेण च ।
 इति तु कथितं कथा निखनखफलप्रदम् ।
 ॥ ४३ ॥ कौस्तुभनागानिनाया विपना साकलोचना ।
 चन्द्रकान्तानागानिनाया विपनालाजासामागिना ।
 ॥ ४४ ॥ श्यां पुत्र पदं कथा निखनं मोक्षदंडुनाम् ।
 कटवतिविशेषोपुपुला रङ्गिनी केशुसुप्रसाम् ।
 ॥ ४५ ॥ सिन्दूरितिलकोद्दोषा सञ्जनाशिलोचनाम् ।
 दिव्यास्वरपटुधाना दिव्यामरणाभिलाम् ।
 ॥ ४६ ॥ चतुर्भुजां शिशुसुखीं सारानन सरोकेदाम् ।
 सदा धांडुशवधुयां पुनोनावनतस्तीनाम् ।
 ॥ ४७ ॥ अनाशुकाः प्रवक्ष्यामि सावधानेन संश्रया ।
 यास्तु सृष्टवधुवृजं दृशां विनाससम्पत्तम् ।
 ॥ ४८ ॥ चन्द्रविन्दुभिः कानिना स्त्रीवृजामिति सुन्दरम् ।
 सुभगा सुसमाप्तौ ना गौरीपुत्रदंतेजसा ।
 ॥ ४९ ॥ सुधासिद्धि सुभगा कसलेजसा ॥ ४९ ॥
 श्यां चान्यत् प्रवक्ष्यामि स्त्रीवृजं परमाहुतम् ।
 ॥ ५० ॥ एकधा अनामसालेण सञ्जसिद्धीश्वरो भवतु ।
 अथ वरदं वासु देविनां खड्गवधुम् ।
 ॥ ५१ ॥ दिव्यास्वरपटुधाना दिव्यामरणाभिलाम् ॥ ५१ ॥
 कटवतिविशेषो पुत्र शूलना परिशोभिताम् ।
 ॥ ५२ ॥ चतुर्विधवरां मोमां सिन्दूरं तिलकोज्ज्वलाम् ॥ ५२ ॥
 देवितानाञ्जनं सकाशां प्रफुल्लकसलेजसां ।
 श्यां अथ प्रवक्ष्यामि सावधानावधानम् ॥ ५३ ॥
 चन्द्रविन्दुभिः कानिना कौवृन्ध्यां चतुर्विना ।
 दौवधुवरासु वासुना वरणां रक्तलोचना ॥ ५४ ॥
 अथना सप्रवक्ष्यामि केषु परमर्तुनाम् ।
 अथ सतिवृशतिपुत्रः ।

शृणु स्वाहापदं भद्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
 ईश्वरे शिव आसीना रौद्री कमललोचना ॥१५॥
 रौद्री सिद्धिषु चासीना कौमुदो कमलेक्षणा ।
 कालीर्साङ्घु चासीना शूच्यापद्मदलेक्षणा ॥१६॥
 इति ते कथिता स्वाहा चतुर्वर्गप्रदा मता ।
 शृणु ध्यानं प्रवक्ष्यामि ध्यात्वासिद्धीश्वरो भवेत् ॥१७॥
 चतुर्भुजां महामायां लसत्कोकनदेक्षणाम् ।
 जवा सिन्दूरसंकाशां स्मेरानन सरोरुहाम् ॥१८॥
 दिव्याम्बरपरीधानां दिव्याभरणभूषिताम् ।
 ध्यानमात्रेण हे पुत्र सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥१९॥
 बीजानां लिखनं यन्त्रं कलिकालस्य सम्मतम् ॥२०॥
 स्वर्णादिलिखनं यन्त्रं सत्यादियुगसम्मतम् ।
 अप्रशस्तं कलौ यन्त्रं विप्राणां शृणु रे सुत ।
 काममन्त्रथ कन्दर्प—प्रणवं मकरध्वजम् ॥२१॥
 मीनकेतुयुगं मायां रमा कूर्चद्वयं तथा ।
 श्रीबीजं वज्रजायान्ता विद्या ब्रह्मादिपूजिता ॥२२॥
 एषाते कथिता पुत्र आद्यन्ते हंससंयुता ।
 भिक्षुणी वोभयमध्ये कूर्चान्ता सप्तदशाक्षरी ॥२३॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे सप्तविंशतितमः पटलः समाप्तः ।

१ लिखनं यन्त्रं इत्यत्र रचितं यन्त्रं इति पाठान्तरम् ।

२ श्रीबीजं इत्यत्र स्त्रीबीजं इति पाठान्तरम् ।

अथाष्टाविंशतिपटलः ।

श्रीशिव उवाच ।

अथैवं संप्रवक्ष्यामि चाङ्कुशं प्राणवल्लभे ।
चपलाक्षी समासीना चन्द्रिकालघिमागुणा ॥१॥
चान्द्री च सुसमासीना सिञ्चिनी चाणिमा तथा ।
चन्द्रविन्दात्मिकानित्या चाङ्कुशाख्याहीतीरिता ॥२॥
बीजानां कथितं ध्यानं कार्यं पूर्वमतेन च ।
लिखनं सर्वबीजानां ध्यानञ्चागिरिशं तथा ॥३॥
अज्ञात्वा प्रजपेत् यस्तु तस्य सिद्धिर्नजायते ।
ब्रह्मणो दिनमासाद्य रहस्यं परिकीर्तितम् ॥४॥
तस्मात् यत्ने न वोढव्यं बीजानां तत्त्वमद्भुतम् ।
मतान्तरं प्रवक्ष्यामि शृणु चार्चङ्गिलेखनम् ॥५॥
चन्द्रिकान्तर्गताचारु चपला लोललोचना ।
चपलान्तर्गतोविन्दुर्विन्दुमध्ये च सिञ्चिनी ॥६॥
चन्द्रविन्दुत्मिकानित्या चतुर्वर्गप्रदामता ।
ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि सावधानेन तत् शृणु ॥७॥
प्रतप्तकाञ्चनामासां चतुर्ब्बाहुसमन्विताम् ।
दिव्याम्बरपरीधानां दिव्याभरणभूषिताम् ॥८॥
द्विभुजां पद्ममुच्चार्य्यवराभयविधारिणीम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्ता मञ्जनाञ्चित लोचनाम् ॥९॥
कटाक्षविशिखो पेत भ्रूलतापरिशोभिताम् ।
मायारूपाङ्कुशं वामे विभ्रतीं परमेश्वरोम् ॥१०॥
ध्यात्वैवं साधकः पुत्र मुच्यते भवबन्धनात् ।
चुम्बनं देहिमे पुत्र तव वक्तं सुधामयम् ॥११॥
इत्युक्त्वा सहसा काली चुचुम्बे सुखपङ्कजम् ।
भिल्लिराया महामन्वं जपत्वं पुत्रसुन्दर ॥१२॥
इति ते पुत्रवात्सल्यात् कथितं कमलेक्षण ।
क्रीटिषोडशमन्वाणां सङ्गजपफलं लभेत् ॥१३॥

दिनान्ते ब्रह्मणो राधा वल्लभत्वं गमिष्यसि ।
 ममाङ्ग सन्धवा राधा त्रिपुरा त्रिपुरेश्वरी ॥१४॥
 गोलोकबीजं गोलोकं नान्यलोकं कदाचन ।
 गोलोकबीजं हे पुत्र ततस्थानि सुदुर्लभम् ॥१५॥
 गोलोकबीजं हे पुत्र जपस्व कमलेक्षण ।
 ब्रह्मणो दिवसस्थान्ते गोलोकात् कमलेक्षण ॥१६॥
 भविष्यन्ति पञ्चकृष्णाः पञ्चनन्दाः शिवाक्षरात् ।
 मन्मथेषु स्थितो विन्दुः स्तत्र गोलोकमव्ययम् ॥१७॥
 अनाद्यन्तमनव्यक्तं नित्यं सगुणमव्ययम् ।
 पञ्चाशन्मातृकाशब्द सहिता विन्दुमण्डला ॥१८॥
 विन्दुमध्यागतं शून्यं कोटिचन्द्रप्रदीपकम् ।
 परं ब्रह्म शून्यरूपं शिवं परमकारणम् ॥१९॥
 शिवस्य कारणं विन्दु ब्रह्माक्षरनिरूपणम् ।
 परस्य ब्रह्मणश्चाङ्गं पञ्चाशन्मातृकाक्षरम् ॥२०॥
 अंशत्वञ्च शरीरत्वं सर्वदेवेषु संस्थितिः ।
 ब्रह्मणस्त्वङ्गविज्ञानं विना हे कमलेक्षण ॥२१॥
 यत्र यत् क्रियते कर्म व्यर्थं भवति निश्चयम् ।
 जायन्ते ब्रह्मणस्त्वङ्गात् ब्रह्माद्याः पञ्चदेवताः ॥२२॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ।
 एते पञ्चविध ज्योतिर्ब्रह्माद्याः पञ्चदेवताः ॥२३॥
 विष्टृत्यगुण कर्माणि कार्यकारण तत्पराः ॥२४॥
 षट्शिवज्योतिषां मध्या ईश्वरस्त्व हि मे सुत ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥२५॥
 ततःपरशिवो देवः षट्शिवाः परिकीर्त्तिताः ।
 दलिताञ्जनसंकाशोऽधुना त्वं वैगुणाकर ॥२६॥
 सदाशिवस्त्व पिता माताहं कमलेक्षण ।
 शिवोपरिस्थिता देवी सिंहपृष्ठे कदाचन ॥२७॥
 महिषेषु तथा पुत्र कदाचिद्रक्तपङ्कजे ।
 विपरीतमिदं प्रोक्तं वासनं नान्यदासनम् ॥२८॥

चापञ्च खेटकस्थाने चापस्ताने च खेटकम् ।
 शक्तिस्थाने तथा चापं वाणे च शक्तिरव्यया ॥२८॥
 शूलस्थाने तथा खड्गं खड्गस्थाने च शूलकम् ।
 चक्रस्थाने तथा पाशं पाशस्थाने तथाङ्कुशम् ॥३०॥
 घण्टाञ्च परशुष्ठाने घण्टां परशुसंस्थिताम् ।
 कस्मिन् हस्ते स्थितं मुण्डं चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥३१॥
 अतिगुह्यं विपरीतं पुत्रबुद्ध्या प्रकीर्तितम् ।
 हे पुत्र चुम्बनं देहि तुभ्यं दास्यामि राधिकाम् ॥३२॥
 इत्युक्त्वा सहसाकाली चुचुम्बे मुखपङ्कजम् ।
 निःशब्दोऽयं महाज्योतिर्निर्विकारो निरञ्जनः ॥३३॥
 विन्दुमध्यागतो नित्यः कथितश्चादिनिर्णयः ।
 योविन्दुः, सैव चाद्यास्यात् शब्दरूपा सनातनी ॥३४॥
 तत एव परं ब्रह्म शब्दे शब्दे विजृम्भते ।
 कथ्यते तेनहेपुत्र आद्यायाः सुविनिर्णयः ॥३५॥
 विना चाद्या परिज्ञानं कोटिज्ञानं वृथा भवेत् ।
 श्रुत्वा मातृवचः कृष्ण उवाच मातरं पुनः ॥३६॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

हे मातः कथ्यतां नित्यां यदितेऽस्ति दयामयि ।
 कदापश्यामि तां राधां कासा राधा कुतस्थितिः ॥३७॥
 तन्मे कथय हे मातर्हृत्कम्पञ्च भवेन्मम ।
 राधा राधेति मे चिन्ता सर्वदैव प्रजायते ॥३८॥

श्रीकालिकोवाच ।

गोलोकमन्मथे बीजे वैद्युते विन्दु मण्डले ।
 यद्विन्दौ सुन्दरी नित्या तत्रराधा विराजते ॥३९॥
 विन्दुना शृणु रे पुत्र मर्द्दिन्या गमनं यतः ।
 मर्द्दिन्या अङ्गं सम्भृता चाहं ब्रह्मादिपूजिता ॥४०॥
 करालवदना काली सुन्दरी चाङ्गं सम्भवा ।
 नमस्ते कालिके मातर्धर्मार्थकाममोक्षदे ॥४१॥
 दलिताञ्जनसंकाशे नमस्ते बीजरूपिणि ।
 कामरूपे नमस्तुभ्यं नमो मन्मथ रूपिणि ॥४२॥

कन्दर्परूपिणि मातर्नमस्तुभ्यं नमो नमः ।
 ॐकार रूपिणि तुभ्यं नमस्तुभ्यं तमो नमः ॥४३॥
 नमस्ते शङ्कराकारि मीनकेतुस्वरूपिणि ।
 मायारूपि नमस्तुभ्यं कमला राजरूपिणि ॥४४॥
 कूर्चराजे नमस्तुभ्यं नमस्ते श्रीस्वरूपिणि ।
 वङ्गिजाया खरूपे त्वं नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥४५॥
 भिक्षिणी रूपिणि तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमो नमः ।
 श्रुत्वा कृष्णमुखात् स्तोत्रं यदाह कालिका परा ॥६६॥
 ध्यात्वा मन्त्रं जपित्वा च स्तोत्रं मेतत्तु यः पठेत् ।
 तस्मैतुष्टा च भिक्षिणी प्रसन्ना च प्रसीदति ॥४७॥
 भिक्षिणी मन्त्रविज्ञानं ध्यानं स्तोत्रं विना तथा ।
 यत्किञ्चित् क्रियते कर्मैः सर्वं भवति निष्फलम् ॥४८॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे श्रीकृष्णोक्त भिक्षिणी स्तोत्रं नामाष्टाविंशतिपटलः समाप्तः ।

मकरश्च यथा देवि तद्वैव भोजनकृतम् ॥१२॥
 पूर्वोक्तं कथितं देव लिखन् मकरस्य च ।
 करणेषु चासौनः शिवः पद्मदलेजलाः ॥११॥
 चन्द्रविन्दुसमायुक्तं मन्मथं परिकीर्तितम् ।
 करस्य मथ्यविन्दुं च मदी शिशुसुखी वशीत् ॥१०॥
 चपलान्तावगतानिन्त्या करः पद्मदलेजलाः ।
 करस्य मथ्यविन्दुं चाशिसुखी वशीत् ॥९॥
 चन्द्रकान्तानिन्त्या करः पद्मदलेजलाः ।
 चन्द्रविन्दुसमायुक्तं कामवशीजित्कृतम् ॥८॥
 अतिमन्दं सुखी सिद्धिः पुष्पमथ्यं च संस्थितम् ।
 चपलान्तावगतं पुष्पं विद्युत्कटिप्रदोपकर्म ॥७॥
 चन्द्रकान्तानिन्त्या चपला चपलेजला ।
 तिशालं कोठालकं वीजं स्मरणात् फलदोपकर्म ॥६॥
 वीरपीठालकं वणं युगाद्यास्त्रनसंयुतम् ।
 जख्यद्वीपस्य वपुं च कलिकाले च मारुते ॥५॥
 कथयामि महेशानि लिखन् सर्वसम्मतम् ।
 नतकल्पसम्मतं तिलं चतुर्गुणस्य सम्मतम् ॥४॥
 यतकल्पं भवदंशो रावणश्चापि राजसः ।
 शोसद्योजान उवाच ।
 कामवशीजादिद्वीजानां कथनां लिखनकर्म ॥३॥
 दुष्कण्डुकं महाभोगं योगीन्द्रं योगानुपक ।
 शोदेत्युवाच ।
 नव प्रीत्या महेशानि प्राक्तं युधानसं परम् ॥२॥
 यद्योक्तं सर्वलक्षणेषु निरिजे प्राणवर्षम् ।
 विपरीतानि मदीं प्राक्तं सागरतसारं परात्परम् ॥१॥
 कालिका—कण्ठासंवादाः कथिता भक्तिस्तव ।
 शोतामस उवाच ।
 श्रुयान्निशानेपटलः ।

वपनान्वगतं इत्यत्र वपनान्वगतं इति पठित्तरम् ।
कमलेद्यथा इत्यत्र कमलीज्याया इति पठित्तरम् ।
सावित्र्यानाम्नी इत्यत्र च इतिनाम्नी इति पठित्तरम् ।

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे कर्त्तव्यशतम्: पटलः सप्तमः ।

सञ्जं तस्य भवेद्व्याघ्रं किं पुरश्चरणातिदिम् ॥ २१ ॥

विफलं जायते सञ्जं जपयज्ञाच्च नादिकम् ।

विना लिखनविधानं वृत्तानां नयानन्दिन ॥ २० ॥

एवं सञ्जलं वाङ्मयः वृत्तानां लिखनकम् ।

चन्द्रविन्दुत्सुकिका विद्या दिदं लिखनसौरितम् ॥ १८ ॥

इतिनाम्नीषु चासीना यथा च इतिनाम्नीषु ।

इत्यत्र सप्तविन्दुः सा विद्यानाम्नी सुशोभना ॥ १८ ॥

चन्द्रविन्दुत्सुकिकान्त्या लिखनं लक्ष्म्यास्य च ।

सुखिरान्तरागतान्त्या सिञ्चनीवृक्षपुञ्जिता ॥ १७ ॥

चन्द्रकान्तान्तरागतान्त्या सुखिरा कमलेज्याया ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि चाङ्ग्यां वरवर्तिनि ॥ १६ ॥

चन्द्रविन्दुमयान्त्या विद्या लिखनसौरितम् ।

इत्यत्रोपशोभते च पुष्पसञ्जं च रूचिका ॥ १५ ॥

सङ्कलयायामप्यविन्दुं इत्यत्रोत्कमलेज्याया ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि श्रुतीनां लिखनं श्रुति ॥ १४ ॥

पुष्पसञ्जसिञ्चितान्त्या रूचिका लिखनकम् ।

वपनान्वगतं एषां विद्यार्थकोटिसप्तमप्रथमम् ॥ १३ ॥

वपनान्वगतविधिः प्रपञ्चकमलेज्याया ।

श्रीकालीविलासतन्त्रम् ।

आर्द्रं च यः परिलज्जं दृग्दर्शिनोः प्रपञ्चयते ॥ ११ ॥

स कश्चिन्मि कस्यनादेत्या भवेत् यानि परत च ।

आर्द्रं च यः परिलज्जं नवस्थां बोधनश्चरेत् ॥ १० ॥

शुद्धिमान उवाच ।

प्रतःकाले मसिद्ध्यां बोधनं नलभुव ।

नवस्थां महिनां चार्द्रं यदि स्थाते रतिव्योमानः ॥ १२ ॥

नदिने बोधनं पुन प्रपञ्चं कलिभयानम् ।

आर्द्रं कश्चिन्मसिद्ध्यां यदि नवस्थां भवेत् ॥ ११ ॥

आर्द्रं लज्जं रतिव्योमानं त्रिधा त्रिधा त्रिधा ॥ १० ॥

यानि नवस्थां कश्चिन्मसिद्ध्यां त्रिधा त्रिधा त्रिधा ॥ १० ॥

सदृशं चास्य हेतुल भावधानो वधारय ।

शुद्धिर्गुणैष उवाच ।

पूर्वोक्तानाम्नां संपुञ्ज्य अत्रानेन विमज्जयेत् ॥ १३ ॥

आर्द्रं च यः बोधयते तत्र सुल्लेखेन प्रवेष्टयेत् ।

अथिना संप्रवक्ष्यामि कलिकालस्य समानम् ॥ १५ ॥

शुद्धिपुल महामाग आद्यं हे पाण्डुरीश्वर ।

शुद्धिर्गुणैष उवाच ।

किं कस्य नदं देव तत्र कथयसाम्भयम् ॥ १४ ॥

नवस्थां महामाग यदि चार्द्रं न लभ्यते ।

यानि काले नवस्थां वृ प्रतःकाले वाक्येन त्रिधा ॥ १३ ॥

यत् सत् महामाग दृग्दर्शिनोः बोधनार्थकम् ।

शुद्धिर्गुणैष उवाच ।

वर्तुवशात्पदं देवि ! सत्त्विसिद्धिप्रदं यत्कम् ॥ १२ ॥

दृग्दर्शिनोः सत्त्विसिद्धिप्रदं यत्कम् ॥ १२ ॥

यानि गोप्या महामाग पत्रिकार्थिनः ॥ ११ ॥

कथनां स महामाग शुद्धिर्गुणैष उवाच ।

शुद्धिर्गुणैष उवाच ।

अथ चिं शनपटलः ।

इति श्रीकालीविलम्बले विष्णवेः सप्तमः पत्रम् । समाप्तः ।

नद्वेषं चयद्वैगुण्यं वाचनं भवति धर्मम् ॥ २३ ॥

पठित्वा फलमाप्नोति वाचनस्य च भवति ।

इव मासि ततः पुनः साक्षात्मां सयुक्तेभ्यम् ॥ २२ ॥

नतवृत्तयश्चैव रावणस्य ततः परम् ।

विशेषं चैव नृपुत्रं वाचनस्य विनिर्णयम् ॥ २१ ॥

इति तु कथितं पुनः कलिकालस्य सम्भवे ।

युगान्तं ततः नृप कर्तव्यं फलदायकम् ॥ २० ॥

मविद्यन्ति सर्वभूतानि इति मे निश्चयं वचः ।

सर्वं विपश्यन् पुनः कलिकाले यद्वै यद्वै ॥ १९ ॥

आदौ च न हि संशयः संशयः न कदाचन ।

आदौ च न हि संशयः यदौच्छेदात्मनः शुभम् ॥ १८ ॥

श्रीनामस उवाच ।

इति कलिकाले नृपुत्रं पुत्रायै यत्फलानि वै ।

अन्यायां पुत्रकक्षायां कृत्वाः स्युः क्रीडसंयुताः ॥ १७ ॥

अवगां च भवन्तं पुनः सर्वसिद्धिप्रदायिका ।

नदां तुष्टास्माहं पुनः पाञ्चलीं सन्दिहन्तः सन्तः ॥ १६ ॥

तस्माद् यत्नेन कर्तव्यं त्रिषुर्भूतं समन्वितम् ।

सन्तः पठन्ति विना द्वेषं वाचनं विफलं नभवेत् ॥ १५ ॥

आदौ योगा भावना न सन्तुष्टेनर्ददौ तिस्रम् ।

प्रातः प्रबोधयद्देवतां नदां वाचकं भवत् ॥ १४ ॥

नवभूतं न सृष्टुं ददौ नवभूतं कवलां प्रिया ।

शुद्धं वाचयामि त्वं सन्तुष्टं यथा भवत् ॥ १३ ॥

इव मासि ततः पुनः नवभूतं ददौ योगतः ।

सा पुत्रा राजसु पुत्रा दृगुपजा कथं भवत् ॥ १२ ॥

विफलं तस्य सापुत्रा कटाक्षिकप्रदा ।

श्रीकालीविलम्बलेः समाप्तम् ।

राजवति सहैगानि एवमुव विचिन्त्यते ॥१२॥
 क्षण—क्यानिः प्रतीकायां चतुर्थं पदं नया ।
 एकविद्युत्पतीकायां तृतीयपदं नया ॥११॥
 एकविद्युत्पतीकायां द्वितीयपदं पराम् ।
 त्रिजलज्वलसंकायां प्रथमपदं नया ॥१०॥
 अथना संपवत्यामि कामवीजस्य साधनम् ।
 एवं राजी सहैगानि सिद्धिः स्यादन्तरोत्तरम् ॥९॥
 त्रिजलज्वलसंकायां प्रथमपदं मतम् ।
 तमकाञ्चनसंकायां तृतीयपदं शुभम् ॥८॥
 एकविद्युत्पतीकायां द्वितीयपदं शुभम् ।
 प्रातःकाले सहैगानि एवं नित्यं प्रचिन्त्यते ॥७॥
 अस्मिन्निदलसंकायां त्रिंशद् ब्रह्म परिच्छेदम् ।
 अथना संपवत्यामि ववीजस्य व लक्षणम् ॥६॥
 मया वीजस्य चाञ्जलि—रक्षं परिकीर्तनम् ।
 एवं राजवति स्थानं पदं पदं शुभम् ॥५॥
 त्रिजलज्वलसंकायां चतुर्थपदं प्रिये ।
 जवाकैसुसंकायां तृतीयपदं नया ॥४॥
 द्वितीयपदं नित्यं शरच्चन्द्रपदीपकाम् ।
 तमकाञ्चन संकायां महिषासुरमर्दिनीम् ॥३॥
 स्थानभेदं प्रवक्ष्यामि यदैश्यात् सिद्धिभागेभवेत् ।
 वीजानाञ्च स्थानभेदं मत्तन्नाशापनं सहते ॥२॥
 श्रीभूतव उवाच ।
 यदि नो कथ्यते देव विमर्शाभिमतदानुभम् ।
 पृच्छेत्पुत्रं महाभाग चरणे पतितास्त्राहम् ॥१॥
 देवदेव दयानाथ संसाराणांशुवराय क ।
 श्रीपञ्चल्यवाच ।
 श्रीकृष्णः शोभते ॥

कन्दर्पं श्रुत्वा चोत्सृज्य—सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
 अक्षय्यादित्यसंकाशां प्रातःकाले विभावयेत् ॥ १२ ॥
 दलितलज्जनसंकाशां हिलीयप्रहृतं पराम् ।
 नमस्कृतकसंकाशां हिलीयप्रहृतं नया ॥ १३ ॥
 शुकविद्युत्पतनीकाशां प्रथमप्रहृतं पराम् ।
 अथना संप्रवक्ष्यामि शोभां प्राणवज्जम् ॥ १४ ॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विविक्षयेत् ।
 चतुर्थप्रहृतं कर्त्वा शरच्चन्द्रपदीपकाम् ॥ १५ ॥
 हलीयप्रहृतं कर्त्वा नमकाञ्चन सविभामम् ।
 अक्षय्यादित्यसंकाशां हिलीयप्रहृतं नया ॥ १६ ॥
 दलितलज्जनसंकाशां प्रथमप्रहृतं सदा ।
 अथना संप्रवक्ष्यामि श्रुत्वा हं कर्त्तव्यवज्जम् ॥ १७ ॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विभावया ।
 नमस्कृतसमरसंकाशां प्रथमप्रहृतं सदा ॥ १८ ॥
 अथना संप्रवक्ष्यामि शोभां परमाहृतम् ।
 श्रीवामदेव उवाच ।
 सञ्ज्वालितमभिव्याज्य अक्षय्यादित्यसविभामम् ॥ १९ ॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विभावयेत् ।
 नमकाञ्चनसंकाशां चतुर्थप्रहृतं सदा ॥ २० ॥
 नमस्कृतसमरसंकाशां हलीयप्रहृतं नया ।
 शङ्करं कुन्दसंकाशां हिलीयप्रहृतं श्रुताम् ॥ २१ ॥
 शुकविद्युत्पतनीकाशां प्रथमप्रहृतं नया ।
 अथना संप्रवक्ष्यामि शोभां ब्रह्मसम्पदम् ॥ २२ ॥
 जायते नाभसन्देहो गिरिके नयानन्दनि ।
 रात्रावपि महेशानि भावना सिद्धिकेतया ॥ २३ ॥
 शुकविद्युत्पतनीकाशां चतुर्थप्रहृतं नया ।
 नमकाञ्चनसंकाशां हलीयप्रहृतं पराम् ॥ २४ ॥
 दलितलज्जनसंकाशां हिलीयप्रहृतं पराम् ।
 अक्षय्यादित्यसंकाशां प्रातःकाले विभावयेत् ॥ २५ ॥

श्रीकालीविलसतलम् ।

इति श्रीकालीविद्यासंग्रहः एकविंशोऽध्यायः समाप्तः ।

मन्त्रिणां महेशानि मयं मयं न मयायः ॥ ३७ ॥
 नदिव मन्त्रो सिद्धिर्नान्या कल्पकोटिभिः ।
 अनेन विधिना भर्तुं यावज्जीव विभावयते ॥ ३६ ॥
 मन्त्रिभिरा यथा वृत्तिं याति याति करोति च ।
 वृत्तिं भिरा मन्त्रो याति अतुल्योत्तमजपात् प्रिये ॥ ३५ ॥
 यथा मनस्विना वृत्तिर्कमुच न वृ पृथक् ।
 एव मनसि चाब्धिं भावना सिद्धिरुत्तमा ॥ ३४ ॥
 वृत्तिपङ्क्तं देवि । नमस्त्वामसमप्रभाम् ।
 ततोऽपङ्क्तं भर्तुं अस्मिन्निदंशिवाम् ॥ ३३ ॥
 ततोऽपङ्क्तं तिलां शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ।
 प्रथमपङ्क्तं वृत्तिं शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ॥ ३२ ॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विद्वन्मया ।
 वृत्तिपङ्क्तं वृत्तिं नमस्त्वामसमप्रभाम् ॥ ३१ ॥
 ततोऽपङ्क्तं भर्तुं तिलां शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ।
 ततोऽपङ्क्तं देवि शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ॥ ३० ॥
 प्रथमपङ्क्तं भर्तुं जवांसिन्धुमन्त्रोत्तमां ।
 अर्चना संप्रवक्ष्यामि वृत्तिजायां परां श्रिया ॥ २९ ॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विभावना ।
 वृत्तिपङ्क्तं देवि । तिलां शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ॥ २८ ॥
 ततोऽपङ्क्तं भर्तुं नमस्त्वामसमप्रभाम् ।
 ततोऽपङ्क्तं तिलां शरत्तन्मन्त्रोत्तमां ॥ २७ ॥
 ततोऽपङ्क्तं तिलां प्रथमपङ्क्तं पराम् ।

अथ द्वाविंशत्पटलः ।

श्रीदेव्युवाच ।

पृच्छाम्येकं महाभाग योगीन्द्रगणनायक ।
सदर्थं सर्व्ववर्णानां स्तोत्रं कवचमेव च ॥१॥
देवता च ऋषिच्छन्द स्तथैव ध्याननिर्णयः ।
अष्टसिद्धिपरिचयः प्रकृतिः प्रत्ययस्तथा ॥२॥
प्रत्येकं सर्व्ववर्णानां कोवाविदविनिर्णयम् ।
श्रीमहाकूण्डलि विन्दो रत्नस्यं द्वादशागमम् ॥३॥
षट्चक्रात् संश्रुतं सर्व्वं इदानीं वदभावना ।

श्रीईश्वर उवाच ।

रक्तं नीलं तथा पीतं शङ्खेन्दुकुन्दसन्निभम् ॥४॥
ईशानस्य वचः श्रुत्वा यदाह तामसः शृणु ॥५॥
कामिनो कौमुदी ज्योत्स्ना शशिवक्त्रासुलोचना ।
विरूपाक्षी विशालाक्षी वैष्णवी मोनकेतना ॥६॥
नर्त्तकी नृत्यरूपा च निर्मलाध्यान सिञ्चिनी ।
सुरा ज्योतिर्मयी घोरा प्रफुल्लपद्मलोचना ॥७॥
स्वभावतः सदा वर्णैः कुन्देन्दुधवलोज्ज्वला ।
प्रथमप्रहरे चैताः शरच्चन्द्रप्रदीपकाः ॥८॥
द्वितीयप्रहरे वर्णैः दलिताञ्जनसन्निभाः ।
तृतीयप्रहरे वर्णैः अरुणादित्यसन्निभाः ॥९॥
चतुर्थं प्रहरे भद्रे तप्तकाञ्चनसन्निभाः ।
रात्रावरि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ॥१०॥
तामसस्य वचः श्रुत्वा वामो यदाह तत्शृणु ।
चन्द्रिका चन्द्रवदना हरिणाक्षी सुलोचना ॥११॥
रजोगुणा महाविद्या अरुणा दित्यसन्निभाः ।
प्रथमप्रहरे भद्रे रक्तविद्युत्प्रदीपकाः ॥१२॥
द्वितीयप्रहरे चैताः दलिताञ्जन सन्निभाः ।
तृतीयप्रहरे चैव कुन्देन्दु धवलोज्ज्वलाः ॥१३॥

रातावपि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ॥ २८ ॥
 मयमपहरे चूना टंजिनाञ्जनसिद्धिमाः ।
 कल्याणी च लोने देवी शिवा च सिद्धिहेतुषु ॥ २९ ॥
 पिनाकी शङ्करश्च हरे मरुत्सिद्धे च ।
 रातावपि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ॥ ३० ॥
 शरच्चन्द्रमलीकाशाम्बुविषु महरे तथा ।
 हनीयमहरे चूनास्त्रिमकाञ्जनसिद्धिमाः ॥ ३१ ॥
 हिलीयमहरे मर्दु अक्षय्यादित्यसिद्धिमाः ।
 मन्त्रः पद्मपल्लवाभ्यः टंजिनाञ्जनसिद्धिमाः ॥ ३२ ॥
 हनीयमहरे वल्लुस्त्रिमहाटकसिद्धिमाः ।
 श्वोरस्त्र वधः श्रुता यदाह प्रेषः प्रिये ॥ ३३ ॥
 रातावपि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ।
 वरुषु महरे चूव कन्दे च ववलोञ्जनाः ॥ ३४ ॥
 हनीयमहरे वल्लुस्त्रिमहाटकसिद्धिमाः ।
 हिलीयमहरे वल्लु टंजिनाञ्जनसिद्धिमा ॥ ३५ ॥
 गान्धनी च तथा निला चाक्षया नरसेवया ।
 शोभा चूव स्त्रिपे च सन्देही गान्धनी तथा ॥ ३६ ॥
 रातावपि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ।
 लसकाञ्जनसंकाशाम्बुविषु महरे मना ॥ ३७ ॥
 शुकविद्युत् प्रतीकाशाम्बुविषु महरे तथा ।
 हिलीयमहरे वल्लु टंजिनाञ्जनसिद्धिमाः ॥ ३८ ॥
 विद्याना विषमालिनया अक्षय्यादित्यसिद्धिमाः ।
 वल्लु च विमला चूव तथा विजय्याशिया ॥ ३९ ॥
 रातावपि महेशानि एवमेव विचिन्तयेत् ।
 वरुषु महरे मर्दु शरच्चन्द्रमदीपकाः ॥ ४० ॥
 हनीयमहरे चूनास्त्रिमहाटकसिद्धिमाः ।
 हिलीयमहरे वल्लु टंजिनाञ्जनसिद्धिमाः ॥ ४१ ॥
 विद्या च कोतिली निला सिन्दूरवसुसिद्धिमा ।
 हिलीयाशङ्करस्त्रि च वक्रस्त्रि च वक्रिया ॥ ४२ ॥
 लसहाटकसंकाशाम्बुविषु महरे तथा ।
 अथ हानि शोभपटलः ।

पुकेपस्य वधः श्रुत्वा यदाहं भगवान् श्रुत्वा ।
 मङ्गला च ततः कौतुभूमनोर्विह्विलसत् ॥२८॥
 सञ्जाः पक्ष्मलायास्त्यः किङ्करी नवयुवनाः ।
 दिव्यान्वरपदुषोषाना दिव्यान्मरुतैर्षिलः ॥३०॥
 गिरिशरूपतीकाया विह्वलयपङ्कं नथा ।
 हृत्पीपङ्कं देवि ! दंलिनाञ्जनसन्निभम् ॥ ३१॥
 चतुर्धूपङ्कं मर्दु तमकाञ्जनसन्निभम् ।
 गिरिशरूपतीकायापञ्चमपङ्कं नथा ॥ ३२॥
 पञ्चदशपङ्कं मर्दु शङ्खैर्लक्ष्मसन्निभम् ।
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विचिन्त्येव ॥ ३३॥
 पुकेपस्य वधः श्रुत्वा यदाहं नरे श्रुत्वा ।
 मङ्गला च ततः कौतुभूमनोर्विह्विलसत् ॥ ३४॥
 सञ्जाः पक्ष्मलायास्त्यः किङ्करी नवयुवनाः ।
 दिव्यान्वरपदुषोषाना दिव्यान्मरुतैर्षिलः ॥ ३५॥
 गिरिशरूपतीकाया विह्वलयपङ्कं नथा ।
 हृत्पीपङ्कं देवि ! दंलिनाञ्जनसन्निभम् ॥ ३६॥
 परब्रह्मण उपेत्सीः कारुणं मकरीयाः ।
 मूर्त्तिसन्ता ब्रह्मलोके भूमा बलरुपिकाः ॥ ३७॥
 प्रथमपङ्कं वज्रु अकेलादिलसन्निभम् ।
 गिरिशरूपतीकाया विह्वलयपङ्कं नथा ॥ ३८॥
 रात्रावपि महेशानि एवमेव विचिन्त्येव ॥ ३९॥

इति श्रीकालीविलासवल् १ विंशत्यः पटलः समाप्तः ।

पटकोत्तमं वक्षिणीजं च दशकोत्तमकं नमः ॥ १३ ॥
 पक्षकोत्तमकं वृजं प्रणवः पापनाशनम् ।
 शिविशान्तिं कोत्तम्युक्तवक्षिणीया प्रतीक्षता ॥ १४ ॥
 अष्टविंशत् कोत्तम्युक्तं वर्षवृजं प्रकीर्तितम् ।
 ईशानाविशान्तिसदं शीघ्रं सिद्धिप्रदं यकम् ॥ १५ ॥
 समविंशत् कोत्तमं श्यामा अष्टकोत्तमं केशं कम् ।
 पुष्पविशान्तिसदं रूढं सिद्धिप्रदं यकम् ॥ १६ ॥
 शीतकोत्तमस्तदा देवि ! कोत्तमं खलु प्रकीर्तितम् ।
 शिविशान्तिं कोत्तम्युक्तं सकरञ्जसुरितम् ॥ १७ ॥
 अष्टविंशत् विशान्तिसदं यन्त्रसिद्धये कारुणम् ।
 अष्टकोत्तमकं त्रिलं कन्दपुं सिद्धिप्रदं यकम् ॥ १८ ॥
 वामदेवत्वं समुद्रं शीघ्रं सिद्धिप्रदं यकम् ।
 एकविंशत् कोत्तमं युक्तं मन्मथं परिकीर्तितम् ॥ १९ ॥
 नामसख्यं सुखादेतत् सुनिन्दन्विशान्तम् ।
 कामवृजं तथा देवि ! विशान्तिं न विष्णुतम् ॥ २० ॥
 पञ्चविंशत् कोत्तम्युक्तं रमावृजं प्रकीर्तितम् ।
 शर्पणा संप्रवक्ष्यामि वृजानां कोत्तमं त्रिलं यम् ॥ २१ ॥
 प्रकटं सिद्धिदायिः स्वात् प्रकटं मरणं भवेत् ।
 प्रकटं मन्त्रनाशः स्वाहवधवन्धनमेव च ॥ २२ ॥
 स्वर्गादिदेवित्वं यन्त्रं पूजनान् प्रकटं भवेत् ।
 जम्बूद्वीपस्य वर्षेण कलिपाले च भारते ॥ २३ ॥
 स्वर्गादिदेवित्वं यन्त्रं मन्त्रादिद्युगसम्पत्तम् ।
 नरं यन्त्रं पूजनं शक्तिं कलिकालस्य सम्पत्तम् ॥ २४ ॥
 वृजानां त्रिषु देवि ! यथायुं कोत्तमसम्पत्तम् ।
 तेन यन्त्रं इति ख्यातं ईशानं सुखं त्रिःसृतः ॥ २५ ॥
 वृजानां कोत्तमं विद्यानं यत्नतस्तथापि यतः ।

शिव उवाच ।

अथ त्रयविंशत्पटलः ।

इति ते कथिता विद्या अधोवक्त्राद्भिर्गता ।
 जम्बु द्वीप मतानित्या कलिकालस्य सम्मता ॥१४॥
 ब्रह्म ज्योतिः ककारे च पिण्णुज्योतिस्तथैव च ।
 रुद्रज्योतिः ककारे च ईश्वरस्य तथैव च ॥१५॥
 ककारे श्रीशिव ज्योतिः ककारे च परं शिवः ।
 सर्ववर्णेषु बोद्धव्यं ककारमुपलक्षणम् ॥१६॥
 षट् शिव ज्योतिषं कोणं तेन कोणमितीरितम् ।
 त्रिगुणि त्रिगुणोपेतं त्रिकोणञ्च इतीरितम् ॥१७॥
 अनन्तबीजकोणेषु षट् शिव ज्योतिषां स्थितिः ।
 आत्मान्तरात्मा परमज्ञानात्मा परमैर्युतः ॥१८॥
 तामसान्निर्गतमिदं सर्वेषां कोणनिर्णयम् ।
 एवं सर्वत्र बोद्धव्यं बीजानां नगनन्दिनि ॥१९॥

इति श्रीकालीविलास-तन्त्रे त्रयविंशत्तमः षट्मः समाप्तः ।

६ विद्याले नमस्विभ्या विपक्षे च नमो नमः ॥१२॥

प्रकाश विमले विभ्या विद्यालाले नमो नमः ।

वाणि तेन नमस्विभ्या काश्यासिद्धिखेपिणि ॥११॥

श्रीशुभोद उवाच ।

वासदेव मुखदेवस्विभ्या राजा विनिर्गतः ।

विद्याप प्राप्तिमिदं नमस्विभ्य नमो नमः ॥१०॥

६ विक्रिणि नमस्विभ्य विद्याखेपिणि ते नमः ।

गङ्गहस्तं प्राप्तिमिदं वक्रहस्तं नमो नमः ॥९॥

सुलोचनं नमस्विभ्य गङ्गिनि ते नमो नमः ।

६ विद्यावि नमस्विभ्य नमस्विभ्य नमो नमः ॥८॥

गङ्गहस्तं नमस्विभ्य चन्द्रास्तं नमो नमः ।

वक्रिकं लघुसु विभ्य नमस्विभ्य नमो नमः ॥७॥

श्रीवासदेव उवाच ।

सद्योजानमुखदेवस्विभ्या राजा विनिर्गतः ।

ज्योतिर्मये नमस्विभ्य शोभकेपिणि ते नमः ॥६॥

अनिमि लङ्गुलेविभ्य सिञ्जिनि ते नमो नमः ।

नमस्ते नतृकि देवि । विद्यारूपे नमो नमः ॥५॥

अणि सु दृष्याविविभ्य सुनीना वि वाणि सु नमः ।

विष्णुपतिं नमस्विभ्य विद्यालालं नमो नमः ॥४॥

श्रीशुभोद नमस्विभ्य सुलोचनि नमो नमः ।

कौमुदिदेवविभ्य नित्यं ज्योतिषा केपिणि ते नमः ॥३॥

अणि सु कामिनि मातः नमस्विभ्य नमो नमः ।

नदा पूर्वा भवुभ्यः शोभादिदेवसंयुतः ॥२॥

६ मन्त्रं नतो जडा अक्षरादीन् जपुनतः ।

पञ्चपदं नृत्तं नमस्विभ्य नमस्विभ्य नमः ॥१॥

अकारादिं नृत्तं नमस्विभ्य नमस्विभ्य नमः ।

शिव उवाच ।

अथ चण्डिकाशोपटलः ।

दिनात् त्रि महेशानि नागा याना प्रजायते ॥२७॥
 ब्रह्मदिनमभिव्याप्य भूको भवति निश्चलम् ।
 कृत्वा भूला स पापिष्ठा भूकयोनिषु जायते ॥२६॥
 सप्तयो सङ्ग देवानां भूला यानि परत च ।
 वयानस्य भविष्याय पुराणं प्रपठेत् यः ॥२५॥
 वयस्त्विदमभिव्याप्य स्ववसन्त्वं ज्ञया भवेत् ।
 विनाशो जपपरिज्ञानं कवचाख्यानं ज्ञया ॥२४॥
 पठित्वा सिद्धिमाप्नोति न च सै वचनं श्रुया ।
 एतत् स्तोत्रं पठित्वादां ततोऽन्यकवचं पठेत् ॥२३॥
 सर्वं तस्य भवेत् व्यर्थं त्रिषस्य वचनं यथा ।
 एतत् स्तोत्रं विना देवि ! अन्यस्तोत्रं पठेत्तु यः ॥२२॥
 एतत् स्तोत्रं महेशानि कलि काले पठेत् सुधीः ।
 सहसा मन्त्रसिद्धिः स्यात् जवावतनमागतः ॥२१॥
 यद्दत्तं पठतिस्तोत्रं तिसस्य शिवसिद्धौ ।
 नागाक्षपमसिद्धिं नमस्त्रिंशं नमो नमः ॥२०॥
 बुद्धं माननमस्त्रिंशं त्रिंशं नमो नमः ।
 सनोक्षिपि नमस्त्रिंशं नमस्त्रिंशं नमो नमः ॥१९॥
 कामावसायिते कौत्से नमस्त्रिंशं नमो नमः ।
 नमस्ते मङ्गले नित्ये कोणाविशंति संयुते ॥ १८ ॥
 मङ्गले हं नमस्त्रिंशं नमस्ते सिद्धिं कृपिणि ।
 कल्याणि हं नमस्त्रिंशं हरे कृपिणि तं नमः ॥१७॥
 शङ्करे कृपिणि त्रिभुवं हरे कृपिणि तं नमः ।
 पिनाकिनि नमस्त्रिंशं वशिष्ठा सिद्धिं कृपिणि ॥१६॥
 श्रीगणेश उवाच ।
 कुर्यात् कृपि नमस्त्रिंशं इव जित्वा तं नमोऽस्तुते ।
 गणेशं च नमस्त्रिंशं गानकृपिनि तं नमः ॥१५॥
 गान्धिनि महिंशं नमस्त्रिंशं नमो नमः ॥१४॥
 सुन्दरि महिंशं गान्धवाहं नमो नमः ।
 नमस्ते महिंशं गान्धुं स्वकृपे तं नमो नमः ॥१३॥
 श्रीहृद्गणेश उवाच ।
 श्वारामं स्वसंभुक्तः स्ववराजः प्रकौत्सितः ।

श्रीकालीविजयात्मकम् ।

सभ्रष्टः स च पापिष्ठो न पुनर्मानुषो भवेत् ।

श्रीगणेश उवाच ।

पार्वत्या निकटे स्थित्वा यत् श्रुतं शिव वक्तृतः ॥२८॥

तदद्यकथितं सर्व्वं कालीविलाससम्मतम् ।

रहस्यं सर्व्वबीजानां वर्णानां मुनिपुङ्गव ॥२९॥

दिवारात्रपरिज्ञानं प्रथमं प्रहरं तथा ।

विना यत् क्रियते विप्र सर्व्वं विधिविरम्बनम् ॥३०॥

अष्टाङ्ग योगविज्ञानं भक्त्या ते परिकीर्त्तितम् ।

न योगेन विना मन्त्रो मन्त्रेण विफलो हि सः ॥३१॥

द्वयोरभासमात्रेण मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ।

विनात्वेकतराभासं मन्त्रसिद्धिर्नजायते ॥३२॥

इति श्रीकालीविलासतन्त्रे चतुस्त्रिंशत्तमः पटलः समाप्तः ।

— — —

अथ पञ्चविंशत्पटलः ।

श्रीसुभगोवाच ।

सर्व्वं श्रुतं महाभाग पृच्छाम्येकं वदस्व तत् ।
सुवली गोपिणी कामा कृपया मयिकथ्यताम् ॥१॥
कृष्णजन्मश्रुतं देव यः कृष्णः ईश्वरस्तु सः ।
यदिनो कथ्यते देव विमुञ्चामि तदा तनुम् ॥२॥

श्रीगणेश उवाच ।

सुभगे सा ब्रह्मरूपा सुवली कूर्चरूपिणी ।
कोटिकन्दर्पलावण्यं विजित्यसुवली परा ॥३॥
कालोक्रीडात् यदा कृष्णो ययौ गोलोकमण्डलम् ।
यदुवाच तदा कृष्णः कालिकां मातरं प्रति ॥४॥
तदद्य ब्राह्मणि देवि कथयामि शृणुष्वतत् ।
पार्व्वत्या निकटे देवि यत् श्रुतं शिववक्त्रतः ॥५॥

श्रीवालक उवाच ।

नमस्ते कालिके मातश्चरणे पतितोऽस्मग्रहम् ।
किं करोमि क्व गच्छामि कृपया कथ्यतां मयि ॥६॥
भक्षणं कथ्यतां मातर्ममदेहं सुधामयम् ।
एकोऽहं कालिके मातः सहायो मे कुतोवद ॥७॥

श्रीकालिकोवाच ।

रे पुत्र पुण्डरीकाक्ष त्रिभङ्गमुररीधर ।
महीधर हे पुत्र शब्द ब्रह्मस्वरूपिणी ॥८॥
ह्र ७ कारनादिनी विद्या शक्तिरूपा हिते सुत ।
त्रिभङ्गी त्रिगुणो पिता सुधापुञ्जमयं वपुः ॥९॥
ब्रह्माण्डे मोहिनी चूडा अनन्तसुखदा मता ।
मुररी शब्दमात्रेण अनन्तसुखमाप्नुयात् ॥१०॥
प्रथमं मुररी शब्दात् नारीणां षोडशीं कलाम् ।
प्राप्नोति कृष्ण हे पुत्र दलिताञ्जनचक्रण ॥११॥

कालिकेति पदं विषयः प्रजपत् विवः ॥२४॥

सद्योजानसुखे कामे वीजसुखे जपत् विवः ।

श्रीगणेश उवाच ।

पञ्चाशत्याहका वार्ता दत्तवती विन्दुसहस्रान्त ॥२५॥

गालोकवोजसम्पत्तौ कल्याणः पञ्चाशतः ।

अनन्तश्रीसम्पत्तौ गालोकवोजसम्पत्तौ ॥२६॥

ततोयदिवसस्यापि ब्रह्माणः परसुभ्रतः ।

कथा पञ्चविधा नन्दः सत्यं सत्यं न सत्यः ॥२७॥

श्रीगणेश उवाच ।

इति सु सद्यो देव ऊक्तसन्देहं भवेनः ।

यथादा पञ्चमी तिला रोहिणी पञ्चमी तलः ॥२०॥

नन्दः पञ्चविधः कथा राधापञ्चविधा तथा ।

यदृक्ता नारदं कृषिस्तल भगवतः परः ॥२८॥

पुष्पिका सहाभागा योगीन्द्रं विवन्दन ॥

श्रीसुभगोवाच ।

ब्रह्माणो दिवसस्यान्ते विनोयदिवसस्य च ॥२९॥

गालोकं प्राण श्रुक्थाः सञ्जसम्पत्तौ यथा ।

इति देव्या वचः श्रुत्वा सखरं प्रययौ प्रभुः ॥३०॥

विनोयदिवसस्यापि कथा सुतं सुदलंभम् ।

न विधा न च तथ्या च कदाचिद्विधा वाधते ॥३१॥

यस्यैवा पुत्रिनं यतनतस्थानं नवस्थितिः ।

निर्गुणं ईश्वरं ज्योतिर्ममसम्पत्तौ द्योतित्वयः ॥३२॥

नव देवो जहंः पुत्रं त्वं ज्योतिरो ईश्वरः विवः ।

प्राप्तासि सुरो शब्दात् सुरो शब्दमातलः ॥३३॥

प्राप्तासि सुरो शब्दात् कामधेवसम्पत्तौ यथा ।

प्रजपत्तविरतं वीजं शङ्कलोकसम्पत्तौ ॥३४॥

गालोकं तत्समं पुत्रं ज्योतिरुक्तं कदाचन ।

शङ्कलं तविरतं पुत्रं भिक्वोरजपत्तौ परः ॥३५॥

इत्युक्त्वा सहसा कालं त्रिवृत्तं सुखपङ्कजम् ।

अथ पञ्चविंशतपटलः ।

समाप्तश्चयुः शब्दः ।

पदम्: समाप्तः ।

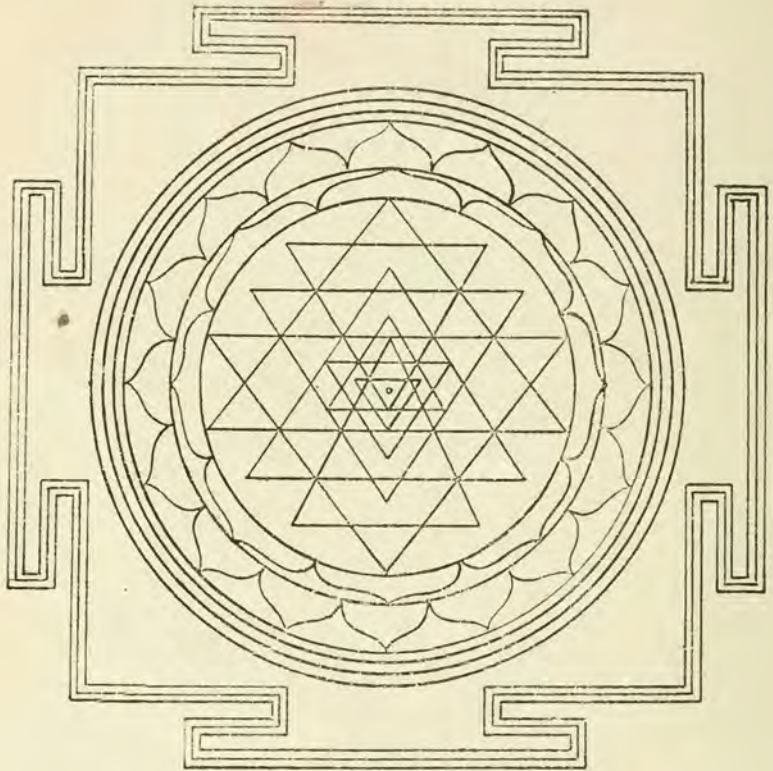
इति श्रीकालीविलासनामने देवदेवीसंबादे गणेशसन्निहयने नाम पञ्चविंशोऽः

इत्युक्त्वा प्रथया शीघ्रं केलीसं शिवनन्दनः ।
 किं वदंती मन्मथमाग गच्छामि शिवसन्दरम ॥३३॥
 यत् शून्यं शिवपदवकातेकथनात्कथया सुते ।
 विनागुणप्रसादेन सिद्धिविद्यापि वदति ॥३२॥
 गुरोः सन्तोषमात्रेण वदमन्त्रोऽपि सिद्धति ।
 कलौ प्रवर्तते नित्यं सिद्धिदं युक्तोपणमं ॥३१॥
 अभिषेका नास्ति विषय तपसा नास्ति वा ।
 नपुत्रस्य विषय नास्ति वीर्यमः कलौ युगे ॥३०॥
 गुरो रोगमनं शिष्या वदहादपहरो भवेत् ।
 प्रतिमन्वन्तरं शक्तं विद्या सन्तं सुसिद्धिदमं ॥२९॥
 प्रतिमन्वन्तरं शक्तं पञ्चाशत्याहका परमं ।
 राधा रवस्तुं हं पुत्र राधा विलाससंयुतत् ॥२८॥
 वदुर्वदावराः सर्व्या अनिमदाद्यजानयः ।
 परस्व भद्राणांविषय गुणाः पञ्चदशावराः ॥२७॥
 उच्चरन्तं भवत्येषां विलयादीनां न संशयः ।
 अन्त्या विफलं सर्वं पुरश्चर्यापि नफला ॥२६॥
 एतदहं सर्वं परमं व्यथिता अपफलं लभते ।
 केशवय नथा सायां वदिकायाश्च नामस ॥२५॥
 कामलय नथगान नथान्वयानिजां जपते ।

श्रीकालीविलासनामने

शोधकनिवेदनम् ।

मतानैक्यान्निरादर्शात् वययोर्भेदतोविना ।
वङ्गाक्षरभ्रान्तिपूर्णान् विलोक्यहस्तपुस्तकान् ।
यथाज्ञानं शोधितोऽयं धर्मग्रन्थोऽतिशुद्धितम् ।



Robarts Library

DUE DATE:

Nov. 27, 1992

BL
1135
T49
1917



**Fines 50¢
per day**

For telephone renewals
call

978-8450

Hours:

Monday to Thursday
9 am to 9 pm

Friday to Saturday
9 am to 5 pm

CARD

UNI

